

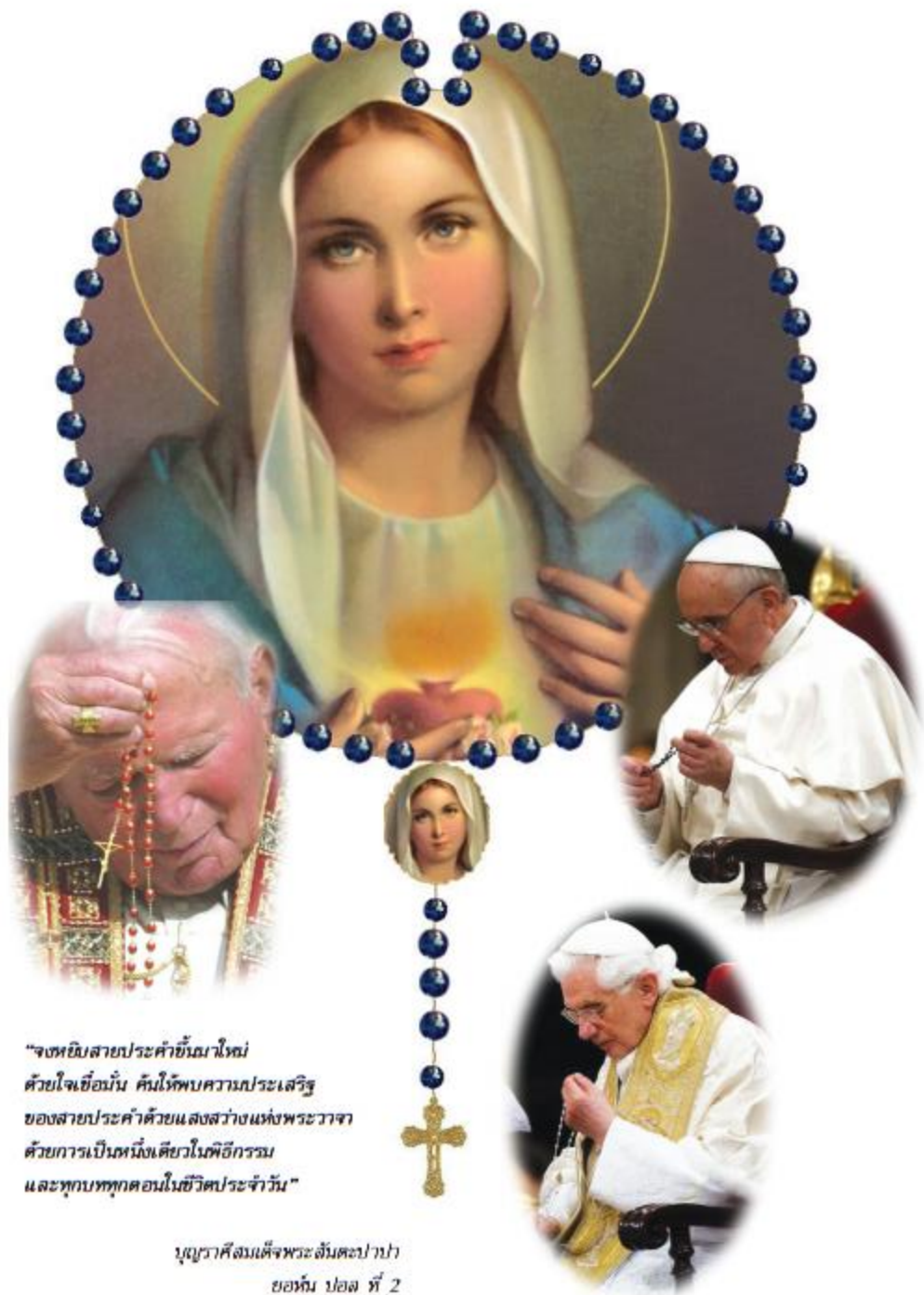
นิตยสารภาคใต้รายเดือน

อุดมตาตม์

ตุลาคม 2013

พิมพ์เผยแพร่ครั้งแรก ค.ศ. 1917 / พ.ศ. 2460

“จงหิยสายประคำขั้มนำใหม่
ด้วยใจเข้มนัน คั้นให้พบความประเสริฐ
ของสายประคำด้วยแสงสว่างแห่งพระราชา
ด้วยการเป็นหนึ่งเดียวในพิธีกรรม
และทุกบททุกตอนในชีวิตประจำวัน”

บุญราศีสมเด็จพระสันตะปาปา
ยอห์น ปอล ที่ 2

พระจิตเจ้าช่วยเราให้มองดูคนอื่นด้วยดวงตาใสสะอาด
มองเห็นเขาเป็นพี่น้องในพระคริสต์ ที่ควรได้รับความเคารพและความรัก

ข้อคิดจากสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
10 พฤษภาคม 2013

Wระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาภิกตักคุณเบเนดิกต์ ที่ 16
ประจำปี 2013 เดือนตุลาคม
เพื่อให้ผู้ที่รู้สึกเหนื่อยล้าจากภาระหนักในชีวิต และรอคอยให้จบสิ้นลง
จะสัมผัสถึงความรักของพระเจ้าอย่างใกล้ชิด

ขุมทรัพย์

พระคัมภีร์ 2013

อับซาโลมกับผมยาวสลวยของท่าน

(2ซมอ 18:1-15)

“อับซาโลม ซึ่งล่อวิ่งลอบได้กึ่งตันไอ้คใหญ่ ผมของอับซาโลมไปติดอยู่กับกึ่งตันไอ้คนั้น ล่อที่เขาซึ่งก็วิ่งเลยไป ร่างของเขาจึงห้อยอยู่ กลางอากาศ ทหารคนหนึ่งเห็นเขาก็ไปรายงาน โยอาบ...

โยอาบ หยิบหลาวสามอัน ฟุ้งเข้าที่หัวใจ ของอับซาโลมขณะที่ท่านห้อยอยู่ที่ตันไอ้ค ทหารหนุ่มสิบคนที่ถือเครื่องรบของโยอาบ ก็ล้อม อับซาโลมไว้ แล้วประหารชีวิตท่านเสีย”

อับซาโลมเป็นโอรสที่กษัตริย์ดาวิดทรง รักมาก แต่ท่านก็คิดกบฏต่อบิดา การปราบกบฏ นั้นต้องอาศัยกำลังทหาร และสามารถกำจัดหัวใจ ของเหล่าผู้กล้าไว้ในมือ

ดาวิดต้องการหัวใจของทหารที่ทุ่มเท สวามิภักดิ์ แต่ทหารต้องการให้พระองค์ทรง

แสดงว่าเหล่าทหารผู้อุทิศตนสำคัญกว่าโอรส ผู้ก่อกบฏ ดาวิดต้องเลือกเอาเหล่าทหาร และ ไม่สามารถอ้าลัยไว้ทุกข์แก่ลูกรักได้

...พระเจ้าข้า ตำแหน่งทางโลกนี้น่ากลัว มันเกาะกินความรักในครอบครัวของลูกจนไม่เหลือ การจะได้เป็นจอมกษัตริย์ กลับทำให้เราต้อง ผลักลูกเมียออกไปจากชีวิต และนอนกอดดาอูธ ในเต็นท์เดียวกับทหารคูใจ

เราอยากให้พวกเขาทุ่มเท เพื่องานของเรา จะได้สำเร็จ เราก็ต้องทุ่มเทอย่างไม่เห็นแก่ ครอบครัวเพื่อพวกเขาจะได้เห็นว่า เรามีค่าพอที่ พวกเขาจะตายแทนได้...นี่เป็นวิถีของโลก

ขอให้เรื่องราวของอับซาโลม และกษัตริย์ ดาวิด ในพระคัมภีร์ช่วยลูกให้พบทางออกใน ชีวิตเช่นนี้ด้วยเทอญ ❀

ปกหน้า

เดือนตุลาคมเป็นเดือนแม่พระลูกประจำสำหรับเราคริสตัง ทุกวัดมีการรณรงค์สวดสายประจำทุกคำที่หน้าตำแม่พระ ในวัด หรือเชิญพระรูปแม่พระไปสวดตามบ้านสัตบุรุษ เพื่อรักษาวัฒนธรรมคริสตังที่สำคัญคือการสวดสายประจำพร้อมกันในครอบครัว และตอบรับคำเชื่อเชิญของแม่พระทุกครั้งที่มีการประจักษ์มาแก่มนุษย์ พระนามมักจะขอให้ส่งข่าวสารออกไปว่าขอให้มนุษย์สวดสายประจำกันให้มากเพื่อใช้โทษบาปและชะลอโทษบาปที่จะเกิดขึ้นในโลก ภาพหน้าปกเป็นพระรูปแม่พระแห่งฟาติมา ซึ่งก็มีเกาะเกี่ยวเนื่องกับสายประจำอยู่เสมอ พระรูปแม่พระแห่งสายประจำนั้นเป็นพระรูปที่อยู่ที่เมืองปอมเปอี ประเทศอิตาลี หรือที่วัดแม่พระลูกประจำ กาลหวัร์ ตลาดน้อย กรุงเทพฯ หรือวัดแม่พระลูกประจำ หลักห้า จ.ราชบุรี ขอให้เดือนแม่พระลูกประจำ นำความชื่นฉ่ำหัวใจที่คริสตังได้สวดสายประจำอย่างมีความสุขสงบในจิตใจ อุทิศแก่คนที่เราห่วงใยถึงที่ตายไปแล้วและมีชีวิตอยู่

แม่พระสายประจำแห่งปอมเปอี

ปกหน้าใน

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ทรงปกครองพระศาสนจักรในสมณสมัยได้ 6 เดือนกว่า ทุกครั้งที่พระองค์มีโอกาสตรัสถึงพระนางมารีอา พระองค์จะทรงขอให้สัตบุรุษ แม้แต่คนรุ่นใหม่หรือเยาวชนอยู่เสมอว่าอย่าลืมการสวดภาวนาที่มีประสิทธิภาพของคริสตังการสวดสายประจำเป็นคำภาวนาต่อพระเป็นเจ้าอาศัยคำเสนอวิงวอนของแม่พระที่มีประสิทธิผลแล้ว ยังเป็นหนทางที่จะทำให้ทุกคนที่สวดภาวนาสายประจำมีชีวิตภายใน เริ่มรู้จักวิธีที่จะรำพึงไตร่ตรองและพิจารณาอย่างมีขอบเขตเกี่ยวกับชีวิตตนเอง องค์พระเป็นเจ้าและเพื่อพี่น้องคนอื่น เรามีแบบฉบับในเรื่องนี้จากสมเด็จพระสันตะปาปาผู้ศักดิ์สิทธิ์ทุกพระองค์ด้วยรูปและคำสวดสอนของพระองค์ท่านที่เสนอมานี้

ความรื่นรมย์ในเดือนตุลาคม

เจ้าหน้าที่ในสำนักงานสื่อมวลชนของเรา ยกขบวนกันไปดูภาพยนตร์เรื่อง Jobs ในบ่ายวันหนึ่ง มันเป็นเรื่องราวประวัติของสตีฟ จ๊อบส์ ผู้ที่กำเนิดผลิตภัณฑ์เปลี่ยนโลก ในตระกูลแอปเปิ้ลทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นไอแพด ไอพอด ไอโฟน ฯลฯ ภาพยนตร์เป็นผลงานของ โจชัว ไมเคิล สเตียร์น โดยเนื้อหาและผลการตอบรับไม่แรงเท่าที่ผู้สร้างคาดหวัง สำหรับผมมันไม่ใช่หนังที่พลาดไม่ได้เสียด้วยซ้ำ แต่เหตุผลที่ผมตัดสินใจให้ผู้ร่วมงานของเราได้ไปมีกิจกรรมแบบนี้บ้าง ผมอยากให้พวกเขาได้รับความรื่นรมย์ และหลังจากความรื่นรมย์แล้ว เมื่อเรามีเวลาไตร่ตรองบ้าง เราอาจจะได้สะท้อนแง่มุมให้เก็บไปคิดต่อ ผมว่าถ้าดูกันละเอียดเรื่องนี้ คิดได้ตั้งแต่ชื่อเรื่องเลยทีเดียว

อุดมศานต์รายเดือนฉบับต้อนรับเดือนแม่พระ และการสวดสายประคำ ภาพปกหน้าจากพระพักตร์อันอ่อนหวานของแม่พระ สิบนิ้วที่พนมพร้อมกับความเรียบง่ายของอาภรณ์ มีเพียงมงกุฎทองเท่านั้นที่ดูมีค่าสูง เพราะคุณค่าของชีวิตมีมากกว่านั้น มงกุฎนี้จึงเป็นเพียงสัญลักษณ์ของการเป็นราชินีราชินีแห่งสวรรค์ บ่งบอกถึงตัวตนของนิตยสารในแบบคาทอลิก ที่หมายมุ่งจะให้เป็นที่หนังสือในครอบครัวและองค์กรคริสตชน รวมทั้งเผยแสดงตัวตนท่ามกลางหน่วยงานและองค์กรของพี่น้องต่างความเชื่อ อายุที่ยืนยาวร่วม 96 ปีของตัวหนังสือได้เก็บเกี่ยวและบอกเล่าตำนานแห่งความเชื่อคริสตชนมาเนิ่นนาน ให้สืบค้นและทำหน้าที่บันทึกประวัติศาสตร์บทต่อไปของพระศาสนจักร ผ่านทางนิตยสารคาทอลิก ภาคภาษาไทย

ในการประชุมระหว่างคณะกรรมการบริหาร คณะกรรมการกองทุน และแขกรับเชิญ ในปลายเดือนกันยายนที่ผ่านมา ทำให้เราพบความเป็นจริงหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นความเคลื่อนไหวของโลกยุคใหม่ สังคมการอ่าน หรือการปรับตัวทั้งของพระศาสนจักรและโลก ไม่มีความสำเร็จใดที่ไม่แลกมาด้วยการออกแรงทำงานหนัก แต่คนทำงานก็ควรจะมีรื่นรมย์กับสิ่งที่ทำและเป็นอยู่ ทั้งนี้เพื่อทำงานที่ปรากฏออกมานั้นเปิดเผยตัวตนของความสุขและความชื่นชมที่นั่นดูดีด้วยกัน

เมื่อผมถามขึ้นในที่ประชุมว่า ไปดูภาพยนตร์เรื่องจ๊อบส์แล้วเป็นอย่างไรบ้าง เจ้าหน้าที่อาวุโสน้อยสุดในสำนักงานกล่าวว่า “ได้พบว่า การทำงานถ้าไปด้วยกันได้ การทำงานมันก็จะออกมาดีและประสบความสำเร็จ จ๊อบส์สร้างทีมที่แข็งแกร่งเพราะพวกเขาไปในทิศทางเดียวกัน” นอกจากจ๊อบส์จะสร้างทีมแบบนั้น จ๊อบส์ยังไม่หยุดที่จะคิด เขาไม่หยุดอยู่กับความสำเร็จเดิม ๆ เขาไปต่อ นอกจากชื่อจ๊อบส์จะเป็นชื่อเรื่องแล้ว จ๊อบส์ในตัวสะกดภาษาอังกฤษ Jobs อาจจะหมายถึงงานเป็นจำนวนมากก็ได้ ผู้กำกับอาจจะบอกเราถึงวิธีการทำงานผิดบ้าง ถูกบ้าง เจ็บปวดล้ามเหลว ประสบความสำเร็จ แต่จ๊อบส์ก็เป็นคนในตำนานไปแล้วโลกนี้อาจลืมชื่อของเขา แม้จะมีผลิตภัณฑ์ใหม่มาแทนที่เขาได้พิสูจน์ให้เราเห็นบางมุมของชีวิต ที่มีค่ามากกว่าการทำงานแบบเช้าชามเย็นชามคืออาการกลัวที่จะฝัน แต่มากกว่านั้นคือทำให้เป็นจริง

เชิญพบความรื่นรมย์ในหน้าถัดไป และขอให้คุณไว้ซึ่งความสุขและความหวังตลอดเดือนสายประคำเดือนตุลาคม

บรรณาธิการบริหาร

Editor's Note

ปฏิทิน

เดือนตุลาคม

<p>4</p> <p>วันที่ 4 ตุลาคม</p> <p>สมเด็จพระสันตะปาปา จะเสด็จเยือน "อัสซีซี" ถวายมิสซาและภาวนาหน้าหลุม ศพของ "นักบุญฟรังซิสอัสซีซี" ผู้ที่พระองค์ทรงเลือกมาเป็น พระนามของพระสันตะปาปา</p>	 <p>7-12</p> <p>7-12 ASIPA AsIPA Three International Training Workshop on SCCs /BECs Information Flier III</p>	
<p>14</p> <p>วันที่ 14 ตุลาคม</p> <p>ประชุมคณะกรรมการ สภาการศึกษาฯ</p>	<p>20</p> <p>วันที่ 20 ตุลาคม</p> <p>วันแพร่ธรรมสากล</p>	<p>21-24</p> <p>วันที่ 21-24 ตุลาคม</p> <p>สัมมนางานวิจัยเรื่อง สื่อกับสถาบันวิจัยสื่อ แห่งเอเชีย</p>
<p>15</p> <p>วันที่ 15 ตุลาคม</p> <p>ประชุมบูโร สภาพระสังฆราชฯ</p>	<p>16-27</p> <p>งานออกบูธ (Book Fair) บูธคาทอลิก M 14 โซน C</p> <p>มหกรรม หนังสือ ระดับชาติ ครั้งที่ 18 เป็นสื่อ เปลี่ยนชีวิต เปลี่ยนใจ BOOK FAIR THAILAND 2013 นิทรรศการ 40 ปี M 14 โซน C 16 - 27 ตุลาคม 2013 10:00-21:00 ที่ ศูนย์การค้า เมเจอร์เซ็นทรัล</p> <p>PUBAT</p>	<p>17-18</p> <p>วันที่ 17-18 ตุลาคม</p> <p>อบรมสื่อศึกษา หัวข้อ "แนวทาง สร้างกระบวนการ เท่าทันสื่อในโรงเรียน"</p>
<p>16-27</p> <p>งานออกบูธ (Book Fair) บูธคาทอลิก M 14 โซน C</p>	<p>26-31</p> <p>วันที่ 26-31 ตุลาคม</p>	<p>26-31</p> <p>วันที่ 26-31 ตุลาคม</p>

อุดมการณ์

คณะผู้จัดทำ

ประธานเลื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย
พระคุณเจ้าประธาน ศรีदारุนต์ลี

คณะกรรมการที่ปรึกษา

ภราดาหลุยส์ ชาเนล
อ.ประคิดน ชุ่มสาย ณ อยุธยา
อ.ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ

สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย

ผู้อำนวยการ

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

บรรณาธิการบริหาร

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

วัชรวิ กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ

เสกสรร กองคำ
สุพร เล่าเรียนธรรม

อุดมการณ์ นิตยสารรายเดือน

ค่าบำรุงปีละ 400 บาท
โอนเข้าบัญชี ธนาคารกรุงเทพ
สาขาซอยโอเรียนเต็ล บัญชีสะสมทรัพย์
ชื่อบัญชี การพิมพ์คาทอลิก เลขที่ 226-0-006040
เช็คขีดคร่อมสั่งจ่าย การพิมพ์คาทอลิก
ธนาคารดีไอเนนามซิสเตอร์ศักดิ์ศรี งามวงศ์
สั่งจ่าย ป.ณ. ยานนาวา 10120

สำนักงาน

122/11 ซ.นนทรี 14 (นาคสุวรรณ) ถนนนนทรี แขวงช่องนนทรี
เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120 โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1805
โทรสาร 0-2681-5401
CATHOLIC PRESS OF THAILAND UCIP/SEACPA (THAILAND)
122/11 Soi Nonsi 14 (Nak Suwan) Nonsi Rd.,
Chong Nonsi, Yannawa Bangkok 10120 Thailand
Tel. 0-2681-3900 ext. 1805 Fax 0-2681-5401
E-mail : udomsarn@gmail.com
Website : udomsarn.com

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2268-1646-8

ewan

บริษัท วี.ไอ.พี. โทร. 0-2683-5544-5

สารบัญ

Content

สฎีป/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

6	ปฏิทินคาทอลิก
8	พระวาจาเป็นดังประทีปส่องทาง
14	สัมภาษณ์พระสังฆราชยอร์ช ยอด พิมพิสาร
22	สฎีป พกศรีทามาเลย

ชีวิตคริสตชน

30	ระหว่างเดือน
32	วันละก้าวกับพระเยซู
34	ข้างธรรมาสัน
37	ท่วงทำนองแห่งรัก
38	สื่อศึกษา
40	บัญญัติศัพท์
41	บทความเดือนใจ
44	คุยกับภาสัชกร
47	บันทึกธรรมทูต
50	มุมนักเดินทาง
54	ผ่านมา 55 ปี พอจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
56	กว่าจะเป็นนักบุญ
58	คริสต์ คิด กับนักจิตฯ
64	ดูหนัง
66	ไล่ตามโค้งตะวัน

เด็กและเยาวชน

72	สโมสรอุดมการณ์
73	การ์ตูนครูต้อย
77	ชวนน้องคุย
78	เก็บมาเล่า - เอามาฝาก
82	เพื่อนคลายสไตล์ที่อ้อย
84	มุมนักศิลป์
88	ชีวิต มั่นลึๆ ของพี่แป้ง

กวี-ศิลป์

71	พงศ์ ประมวล
90	จดหมายจากผู้อ่าน
92	เขียนบทกวี เขียนชีวิต

วิสัยทัศน์

ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็น
หนึ่งเดียวในความรัก แสวงหา
ติดตามและประกาศพระเยซู
คริสต์เจ้า

พันธกิจ

พระศาสนจักรในประเทศไทยมุ่งอุทิศตนฟื้นฟู
ชีวิตให้สนิทกับพระคริสตเจ้าโดยอาศัยพระ
วาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์ เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือ
และแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระ
อาณาจักรในบริบทสังคม เสวนาฉันพี่น้องกับ
ผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสต์เจ้า และ
เป็นประจักษ์พยาน ด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย
รักและรับใช้ปวงชน โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่างพระสงฆ์
นักบวช และฆราวาสทั่วไป
2. เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี
บันเทิงคดี บทความที่มีคุณค่าต่อชีวิต
ตามจิตตารมณ์พระวรสาร
3. เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจ
อันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา
สังคม และวัฒนธรรม

พระวาจาเป็นดังประทีปส่องทาง

คุณพ่อไพบูลย์ อุดมเดช, C.Ss.R.

วันที่ 6 ตุลาคม 2013
อาทิตย์ที่ 27 เทศกาลธรรมดา
พระวรสารนักบุญลูกา 17:5-10
มุมมองด้านสังคม

พระวาจาของพระอาจารย์เจ้าวันนี้สะท้อนภาพสังคมของชาวยิวในสมัยพระเยซูเจ้าได้อย่างชัดเจน คือสังคมที่มีทาส มีคนรับใช้ ผู้มีอำนาจด้านการเงินก็มีทาสรับใช้ คนที่มีอำนาจทางการปกครองก็มีทาสรับใช้เช่นกัน ทาสเหล่านี้ไม่มีสิทธิ์เสรีใดๆ ชีวิตขึ้นอยู่กับความเมตตาของเจ้านาย ชีวิตของพวกเขาจึงไม่อาจถือได้ว่าเป็นชีวิตที่เต็มเปี่ยม ครบบริบูรณ์ ตามที่พระเจ้าสร้างมา เพราะเสรีภาพเป็นคุณสมบัติของความเป็นมนุษย์ที่มีค่า ยิ่งที่พระเจ้าประทานให้มนุษย์

ประยุกต์พระวาจา

พระเยซูเจ้ามองสภาพชีวิตในสมัยของพระองค์เป็นดังบทเรียนและปรัชญาสอนชีวิตจิต

ให้กับคนที่อยู่รอบข้างพระองค์ ความเป็นทาสจะนำมาประยุกต์กับชีวิตจิตวิญญาณได้อย่างไร? ความเป็นทาสแม้จะมีส่วนเสียตรงที่ทำให้ความเป็นมนุษย์ไม่สมบูรณ์เพราะขาดเสรีภาพ แต่ลักษณะของความเป็นทาสที่รู้หน้าที่และบทบาทของตนก็นำมาประยุกต์ใช้กับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับพระเจ้าได้เช่นกัน แทนอนพระเจ้าไม่เคยมองมนุษย์ว่าเป็นทาสของพระองค์ แต่ถือว่ามนุษย์คือลูกของพระองค์ เพราะมนุษย์มาจากพระเจ้า พระองค์จึงมองมนุษย์ด้วยความรักเมตตาเสมอ

มนุษย์เองเมื่อตระหนักในความเป็นของตนว่า ตนอยู่ได้เพราะพระเมตตาของพระเจ้า การรับใช้พระองค์ตามบทบาทและหน้าที่ของความเป็นมนุษย์ก็จะทำให้จิตของเขาเปี่ยมด้วยความกตัญญูรู้คุณ

ต่อพระ หลักการเช่นนี้เองในแง่ชีวิตจิต ชาวคริสต์ของเราจึงต้องฝึกจิตให้มองความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้าบนพื้นฐานว่า เราอยู่ได้เพราะพระเมตตา ยิ่งเราเจียมตัวและรู้จักคุณพระมากเท่าใดจิตของเราก็จะห่างจากความหยิ่งทะนงและความอวดบุญมากขึ้น และจิตจะเพิ่มความรักในพระเจ้ามากขึ้นเพราะความรู้ความเข้าใจอันนี้เอง

ที่สุดมนุษย์ที่มีจิตอยู่ในระดับสูงแล้วย่อมตระหนักว่าเป้าหมายสูงสุดของการเป็นคนคือการดำเนินชีวิตในทางแห่งความดีว่าดีแปลว่าการรักและรับใช้พระเจ้าผู้เป็นองค์แห่งความดีสูงสุด เมื่อเขาได้รับใช้แล้วจิตของมนุษย์มักจะเรียกร้องรางวัลหรือผลตอบแทน คนที่มีสภาพชีวิตจิตที่สูงนั้นย่อมตระหนักว่ารางวัลแห่งความดีงามที่เขาได้ทำนั้นคือจิตที่ยินดีและขอเพียงเขาได้รักและรับใช้พระองค์ก็พอแล้ว เพราะเขาจะเปรียบตัวเองเหมือนกับทาสของพระเจ้าเสมอ ทาสที่ดีคือทาสที่ได้มีโอกาสรักและรับใช้เจ้านายและเจ้านายที่ดีย่อมเล็งเห็นว่าควรจะประทานรางวัลเช่นใดกับทาสผู้ซื่อสัตย์ การเป็นทาสเช่นนี้ไม่ใช่เป็นการทำให้ความเป็นมนุษย์ต่ำลง แต่ตรงกันข้ามยิ่งทำให้เขามีความเป็นเหมือนเจ้านายของเขามากยิ่งขึ้น

วันอาทิตย์ที่ 13 ตุลาคม 2013
อาทิตย์ที่ 28 เทศกาลธรรมดา
พระวรสารนักบุญลูกา 17:11-19
มุมมองด้านสังคม

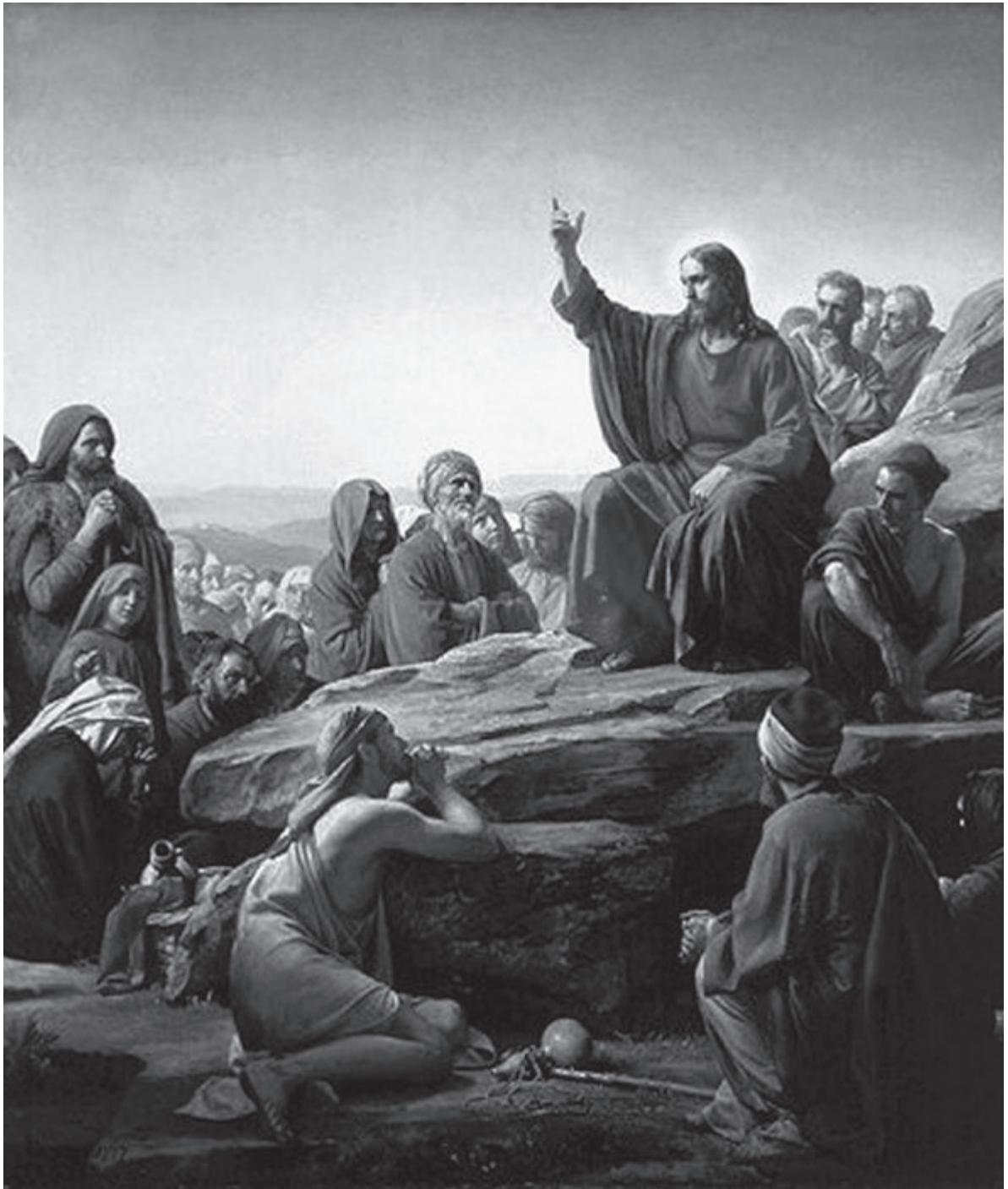
ความเจ็บไข้ได้ป่วยเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ในทุกยุคสมัย คนป่วยด้วยโรคเรื้อนในสมัยของพระเยซูเจ้านั้นมองได้หลายอย่าง คือเป็นคนบาป กล่าวคือเพราะเขาทำบาป โรคภัยจึงเกิดขึ้นกับเขา โรคภัยคือการลงโทษ เมื่อคนหนึ่งเป็นโรคเรื้อน ร่างกายจะได้รับการทรมาน สิทธิที่จะอยู่

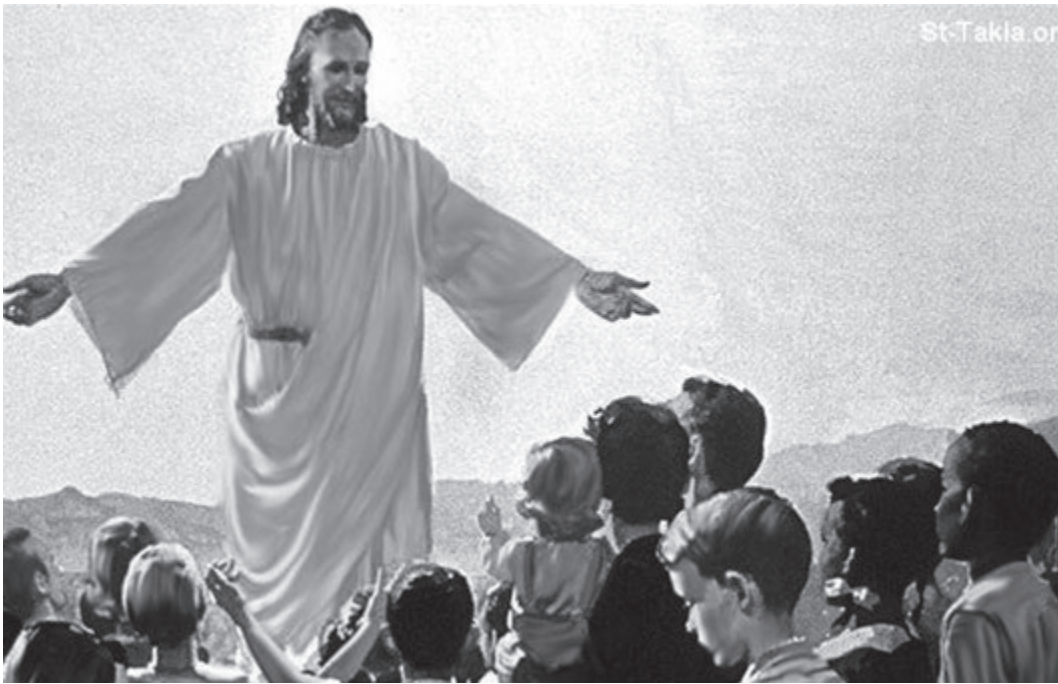
ในสังคมที่มีคนยอมรับจะหมดไป กลายเป็นคนที่สังคมไม่ยอมรับค่าสมาคมด้วย ในด้านจิตใจพวกเขาก็จะเกิดความวิตกกังวลทุกวันเพราะสังคมรังเกียจที่เขาดูดโรคภัย ตัวเชื้อโรคเรื้อนเอง คนในยุคนั้นยังไม่มียารักษาให้หายได้ ใครก็ตามที่ติดเชืโรคเรื้อนนี้ชีวิตก็เหมือนตกนรกทั้งเป็น แต่พระเยซูเจ้าไม่ได้มองเช่นนั้น

ประยุกต์พระวาจา

ในสิ่งไม่ดีก็พบสิ่งดีๆ ได้เสมอไม่มากก็น้อย นี่คือความเป็นจริงที่หลายคนมองข้าม คนโรคเรื้อนเหล่านี้ได้นำตัวเองมาพบกับความหวังแห่งชีวิตในองค์พระเยซูเจ้า ถ้าหากพวกเขาไม่เป็นโรคเรื้อน เขาก็คงไม่มอบความหวังไว้ในพระเยซูเจ้า พระองค์คงไม่อยู่ในสายตาของพวกเขา ไม่ว่าคนยิวในสมัยนั้นจะมองคนโรคเรื้อนด้วยสายตาแบบใด แต่เพราะความเป็นคนโรคเรื้อนที่อากัปกณ์ตนเองเป็นสิ่งที่ตั้งใจของพระอาจารย์เจ้าให้เกิดความเมตตาและได้แสดงพระเมตตาของพระองค์ให้ปรากฏ นี่คือนิยามสิ่งดีที่พบได้จากสิ่งไม่ดีในนามคำว่า โรคเรื้อน...

จิตของพระเยซูเจ้าเมื่อเห็นคนโรคเรื้อนเป็นอีกแง่มุมหนึ่งที่มีค่าควรแก่การตรัสรอง เมื่อพระองค์เห็นคนโรคเรื้อน พระองค์ไม่ทรงรังเกียจหรือเมินหน้าหนีดังเช่นคนอื่นๆ แต่ตรงกันข้ามกลับให้ความสำคัญกับความรักเมตตาที่แฝงอยู่ในจิตใจของพระองค์ บางคนมองพระเยซูเจ้าว่าเป็นเหมือนถึงที่บรรจพลังอำนาจมากมายที่พร้อมจะเปิดและเทพพลังแห่งความดีนั้นออกมา ไปที่ไหนก็ทำอัศจรรย์ได้ทุกเมื่อ อันนี้ไม่น่าจะใช่ ก่อนที่พระองค์จะทำอัศจรรย์ทุกครั้ง สภาพแวดล้อมย่อมพร้อม จิตของผู้ให้และผู้รับอัศจรรย์นั้นต้องสูกองมก่อนจิตของพระองค์เมื่อเห็นคนโรคเรื้อนก็เกิดความสงสารขึ้นมา ความสงสารนี้เองเป็นพลังทำให้พระองค์รักษาเขาให้หายอย่างน่าอัศจรรย์ คล้ายกัน

จิตเมตตาที่มีอยู่ในตัวเราทุกคน ขึ้นอยู่กับว่าเราจะเปิดจิตให้พลังนี้หลั่งไหลออกมาอย่างน้อยเพียงใดเท่านั้น .....ที่ใดมีเมตตาที่นั่นเราจะพบพระเจ้า.....

จิตของผู้รับอัศจรรย์จะถูกยกระดับขึ้นสูงเมื่อเขาได้รับเมตตาแล้วมีการตอบสนองด้วยใจกตัญญู คนดีก็คือคนที่มีจิตกตัญญูต่อความดีที่ตนได้รับจากผู้อื่น การดีใจจนลืมขอบคุณก็สะท้อนถึงระดับความดีของจิตคนได้เช่นกัน คนที่มีจิตระดับสูงเมื่อได้รับความเมตตาจากผู้อื่น สิ่งแรกที่เขาจะแสดงออกมาจากจิตใจลึกๆ คือคำว่า ขอขอบคุณ ความรู้สึกขอบคุณและปรารถนาจะตอบแทนความดีนั้นให้มากกว่าที่จะทำได้ จิตเช่นนี้จะเปี่ยมด้วยความปีติและเป็นสุข เขาจะพยายามตอบแทนคุณในรูปแบบต่างๆ แล้วมนุษย์จะตอบแทนพระคุณพระเจ้าด้วยรูปแบบใดถึงจะเหมาะสม? คงไม่มีอะไรที่เหมาะสมไปกว่าการขอบพระคุณพระเจ้าด้วยสิ้นสุดจิตใจและรักพระองค์ในทุกกลมหายใจ เมื่อคนหนึ่งขอบพระคุณพระ มันก็สะท้อนถึงการยอมรับความจำกัดของตนและความต้องการพระเจ้ามาเติมส่วนที่ขาดหายให้เต็ม

วันที่ 20 ตุลาคม 2013
อาทิตย์ที่ 29 เทศกาลธรรมดา

พระวรสารนักบุญลูกา 18:1-8 **มุมมองด้านสังคม**

สังคมที่มีการพัฒนาด้านวัตถุมากขึ้น มีแนวโน้มจะพึ่งพาพระเจ้าน้อยลง ด้วยเหตุผลที่ผู้คนเกิดความเชื่อและความเข้าใจว่าการพึ่งพาตัวเองเท่านั้นคือสิ่งที่ถูกต้องและการพึ่งพาพระเจ้าที่มองไม่เห็นเป็นสิ่งที่เสียเวลาและงมงาย วัตถุประสงค์คือความจริงจิตคือความหลง แนวความคิดทางสังคมเช่นนี้พบเห็นในหมู่คนทั่วไปรวมทั้งในประเทศไทยของเรา ด้วยคำถามคือความจริงอยู่ที่ใด? คริสตศาสนาของเราสอนว่าความจริงอยู่ในพระเจ้า และพระเจ้าทรงเป็นจิตล้วน การปฏิเสธจิตคือความหลง การภาวนาขอพระเจ้าไม่ใช่ความงมงายแต่เป็นการพิสูจน์ความเชื่อมั่นต่อความจริงที่มองไม่เห็น การภาวนาจึงเป็นส่วนหนึ่งของจารีตธรรมเนียมประเพณีของเราชาวคริสต์ อันที่จริงของทุกศาสนาเพราะคำว่าศาสนาในความหมายทางตะวันตกนั้นหมายถึงการยอมรับว่าพระเจ้าทรงดำรงอยู่แม้จะมองไม่เห็นก็ตาม สังคมของชาวยิวสมัยพระเยซูเจ้าก็ยอมรับเรื่องศาสนาเช่นกัน พระเยซูเจ้าทราบดีถึงจิตใจของคนเมื่อเกิดการเบือนหน้าในการภาวนาพระองค์จึงให้กำลังใจและยืนยันถึงมิติของการภาวนาว่าจำเป็นต้องมีความพากเพียรและมีความเชื่อที่มั่นคง

ประยุกต์พระวาจา

การภาวนาด้วยความเชื่อหมายถึงอะไร? คือการภาวนาที่จิตลึกๆ ยอมรับและตระหนักเสมอว่า พระทรงไถ่ยืมคำวิงวอนและความปรารถนาของเรา เพียงแต่พระองค์ต้องการพิสูจน์ถึงความเชื่อและความเดือดร้อนนั้นมีความหมายที่จะให้ผลดีแก่เรา ผู้ที่กำลังเผชิญอยู่ด้วย เหตุนี้ผู้ภาวนาจึงต้องตั้งสติให้ดี จิตไม่ตกและไม่ลนลาน อยากให้เป็นไปตามที่ตัวเองต้องการ เดี่ยวนี้ บัดนี้หรืออย่างน้อยก็เร็วๆ นี้ เพราะจิตที่ปรารถนาเช่นนั้นเป็นจิตที่มองพระเจ้าว่าเป็นดั่งข้าทาสของตน จิตนั้นยังไม่เป็นจิตของผู้ใหญ่ที่เข้าใจความจริงของชีวิต เป็นจิตที่ยังมีฐานอยู่ที่อารมณ์ ความอยากได้เหมือนเด็กทั่วไป การภาวนาแบบผู้ใหญ่จึงต้องมีความพากเพียรที่วางบนฐานของความเชื่อมั่นในพระเมตตาของพระเจ้าเสมอ

วันอาทิตย์ที่ 30 เทศกาลธรรมดา

วันที่ 27 ตุลาคม 2013

พระวรสารนักบุญลูกา 18:9-14

มุมมองด้านสังคม

มนุษย์เราเกิดมาพร้อมกับเสรีภาพและความมั่นใจในตัวเอง ความมั่นใจนั้นทั่วไปเป็นสิ่งดี เพราะถ้าไม่มั่นใจเขาจะไม่ยอมทำอะไร จะถูกความกลัวครอบงำ ผลก็คือ ชีวิตนี้จะไม่ทำอะไรใหม่ๆ ขึ้นมา การพัฒนาที่จะช้า ความมั่นใจในตัวเองจึงเป็นสิ่งดี แต่ถ้าหากมั่นใจจนเกินไปก็จะกลายเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความเสียหายตามมาในหลายๆ อย่างเช่น ความหลงตัวเอง การดูหมิ่นคนที่อ่อนแอกว่า การถือว่าสภาพแวดล้อมนั้นเขาควบคุมได้ เวลาเป็นของเขา ชีวิตเขากำหนดเอง ฯลฯ ในแง่ของความดีงามก็เช่นกัน เราจะพบคนในสังคมที่มีท่าทีเช่นนั้น ในสมัยของพระเยซูเจ้า มีคนเช่นนั้นหลายคน พระองค์สังเกตเห็นจึงนำมาเป็นคติสอนใจบรรดาศิษย์

ประยุกต์พระวาจา

เรื่องความดีก็เช่นกัน ภาวะความมั่นใจและเชื่อมั่นก็เกี่ยวข้องด้วย คือ คนที่มั่นใจในความดีของตัวเองนั้นย่อมจะก่อให้เกิดความผิดพลาดได้ เพราะความดีนั้นอันที่จริงมาจากพระ คำสอนของชาวคริสต์คือมนุษย์มาจากพระ คนใดก็ตามที่ทำความดีนั้นคือการสะท้อนความดีของพระออกมาจากตัวเขา จิตของเขาต้องไม่หลงว่าความดีนั้นเป็นของเขาเอง จิตที่หลงก็จะตกลงไปในความจองหอง ความเย่อหยิ่ง ทะนงตน ส่วนจิตที่ไม่หลงจะเกิดเป็นคุณธรรมของความสุภาพ การถ่อมตน การยอมรับในความจำกัดของตนและความเป็นของพระเจ้า จิตของเขาจะมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างเขากับพระเจ้าเสมอ หรือจิตของเขาจะตระหนักตลอดเวลาว่าพระเมตตาของพระเจ้าอยู่ล้อมรอบตัวเขา เปรียบเสมือนปลาที่ต้องพึ่งพาน้ำ น้ำคือความดีงามที่พระประทานให้ คือคนเราต้องพึ่งพาอากาศเพื่อมีชีวิต อากาศคือสิ่งที่ไม่ใช่ของเราแต่มาจากพระ เราพึ่งพาพระเสมอถ้าไม่เช่นนั้นแล้วเราก็ไม่อาจจะมีชีวิตอยู่ได้

คนดีแท้เมื่อเขาทำดี เขาจะตระหนักเสมอว่าเขาทำในพระนามพระเจ้า หรือเขาทำเพื่อเพิ่มพูนพระสิริมงคลและความดีงามของพระเจ้าให้คนอื่นได้เห็นและเกิดการยอมรับ ในแง่ชีวิตจิต ท่าทีเช่นนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง และเป็นฐานที่มั่นคงของการเดินทางฝ่ายจิต จิตที่หลงในความดีของตนนั้นจะเรียกว่าดีแท้ไม่ได้ เพราะดีแท้มาจากพระเจ้าเท่านั้น ดีของคนเราเป็นเพียงภาพสะท้อนความดีของพระเจ้า จิตที่ถ่อมตนและเล็งเห็นความบกพร่องของตน นอกจากจะพบความจริงแล้ว พระเจ้ายังเมตตาคอยช่วยเหลือคำจูงให้เขาก้าวไปข้างหน้าได้อย่างปลอดภัยอีกด้วย ข้อคิดอีกประการหนึ่งคือ เมื่อเราทำดีขอให้เรายกความดีนั้นสรรเสริญพระเสมอ **✠**

สัมภาษณ์

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

ยอดเยี่ยมอย่างไม่เคยเปลี่ยนแปลง พระสังฆราชยอร์ช ยอด พิมพิสาร พระสังฆราชกิตติคุณ สังฆมณฑลอุดรธานี

“ยอดเยี่ยม” คำชมเชยที่ไม่มีใครปฏิเสธถึงคุณภาพ คุณภาพชีวิตของคนๆ หนึ่งก็เช่นกัน พระคุณเจ้ายอร์ช ยอด พิมพิสาร 80 ปีมาแล้วกับเรื่องราวมากมายในชีวิต และผลงานมากมายที่ฝากไว้ให้กับพระศาสนจักรไทยและสากล ประเทศไทย และนานาชาติที่ยอดเยี่ยมอยู่เหมือนเดิมไม่เคยแปรเปลี่ยน เราชวนพระคุณเจ้ามาพูดคุยกันในวาระวันของชีวิตที่มีเลข 8 นำหน้าแล้ว

พระคุณเจ้ายอด พิมพิสาร พระสังฆราชกิตติคุณ ในวัย 80 ปีที่เพิ่งผ่านไปเมื่อวันที่ 19 มกราคม 2013 กับภารกิจและงานที่ผ่านมามาจนถึงทุกวันนี้

ในช่วงนี้เนื่องจากสังฆมณฑลสร้างบ้านให้ใหม่ ซึ่งมีห้องนอนกับวัดน้อยอยู่ในบริเวณเดียวกัน จึงใช้เวลามากขึ้นกับการเข้าวัด สวดภาวนา และไม่ได้เดินทางไปไหน ถ้าจะไปจริงๆ ก็มีบางวันที่ต้องไปหาหมอที่กรุงเทพฯ เกี่ยวกับเรื่องสุขภาพ การไปร่วมฉลองวัดต่างๆ ก็มีน้อยลง เพราะเดินเหินลำบาก ความคิดมันไปก่อนที่จะก้าว

บางครั้งเวลาเดินขึ้นบันได ถ้ามีราวบันได หรือมีที่จับก็พอเดินได้ แต่ถ้าไม่มีอะไรให้จับก็อาจจะหกล้ม ตอนนี้ก็กลายเป็นตาแก่ไปแล้ว

ที่จริงอายุ 80 ปี ก็ถือว่าแก่แล้ว และมีคนมาถามเราว่าเป็นอย่างไรบ้าง เราก็ตอบว่า เหมือนเดิม เพียงแต่ทุกสิ่งที่เราเคยทำ เราอยากทำให้มันเร็วคงไม่ได้แล้ว คือ ทำอะไรได้ช้าลงไปเท่านั้นเอง

แสดงว่าชีวิตประจำวันหลักๆ นั้นส่วนใหญ่ใช้เวลากับการสวดภาวนา

ตอนนี้มีงานหลักๆ ด้านการเขียนบทความ งานแปลเอกสาร แล้วแต่ว่าใครจะสนใจให้ทำ ซึ่งเวลานี้ก็มีพิมพ์ไปหลายเล่มแล้ว แต่มีงานเขียนหลักๆ ส่งให้อุดมสาร เป็นประจำทุกอาทิตย์

งานที่พระคุณเจ้าทำเหล่านี้ พระคุณเจ้าทำด้วยใจรักหรือความสุข หรือมีคนขอร้องให้ช่วยครับ

“อยากทำ” เพราะเราเองก็เคยทำมานานแล้ว และเนื่องจากสมัยก่อนนั้นเรามีเวลาไม่ค่อยมาก เพราะต้องไปโน่นไปนี่ แต่เดี๋ยวนี้มีเวลามาก ปลอยไปก็น่าเสียดาย

พระคุณเจ้าใช้เวลาตอนไหนในการทำงาน

ส่วนมากจะเป็นช่วงเช้า ช่วงบ่ายจะไปเข้าวัด สวดภาวนา หรือไม่ก็อ่านหนังสือพิมพ์ อ่านหนังสือต่างๆ ไป ที่ใช้เวลาช่วงเช้าทำงานแปลหนังสือหรือเขียนหนังสือสั้นๆ เป็นผลมาจากการที่เรามีความคิดว่า สมัยก่อนตอนที่ยังไม่ได้เกษียณนั้น เวลานั่งว่างๆ เช่น นั่งรอเครื่องบิน เพราะ

เดินทางบ่อย ก็ใช้เวลาช่วงนั้นแปลหนังสือ หรือเขียนหนังสือ ดีกว่านั่งรอเฉยๆ เสียเวลา และได้ทำตามที่ท่านนักบุญอัลฟอนโซ ได้สอนเราไว้ว่า “ให้เราใช้เวลาทุกนาทีให้เป็นประโยชน์” อย่าปล่อยให้เวลาผ่านไปเปล่าๆ อันนี้เป็นคำสอนที่จริงใจเรามาตลอด

เรื่องสุขภาพ พระคุณเจ้าดูแลอย่างไร ต้องทานอาหาร ทานยา ออกกำลังกายอะไรบ้าง?

ไม่ได้ออกกำลังกายอะไร ใช้การเดินไปเดินมามากกว่า ส่วนในเรื่องของสุขภาพมีโรคหัวใจตา เวลาที่ตาเป็นต้อหิน 80 เปอร์เซนต์แล้ว ต้องหยอดตาวันละ 6-7 ครั้ง เพราะฉะนั้นเวลาจะไปไหนมาไหนก็ลำบาก ถ้าเราหยอดตาเอง มันจะเสียตัวยาไปแล้วครึ่งหนึ่ง เพราะหยอดไม่เข้า ยังหยอดเองไม่ได้ ฉะนั้นจึงต้องมีคนคอยหยอดตาให้ ทำให้ไปไหนมาไหนลำบาก โดยเฉพาะตอนเย็นต้องทานยา และหยอดตาด้วย และต้องไปรักษาที่โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ด้วย

ในวัย 80 ปีอย่างนี้ ในช่วงเวลาที่ผ่านไป พระคุณเจ้าอยากจะทำกับผู้คนให้รู้จักกับตนเอง หรือให้เตรียมตัวอย่างไรบ้าง กับวัน วัย ในชีวิตที่จะผ่านเข้ามา

คิดว่าถ้าไปเตือนก็ไม่มีใครสนใจ เพราะว่าเขาคงจะบอกว่าฉันยังไม่แก่ เพราะความแก่มาในเวลาที่เราไม่รู้ตัว อย่างตัวเราเองก็รู้สึกว่ามันมาเร็วเหลือเบ้าเดียว เราอายุ 80 แล้ว แต่ว่าถ้าเราจะเตือนไปมันก็เหมือนลมนำบหลังเบ็ด ผู้คนไม่ค่อยสนใจเท่าไร เพราะเขาไปคิดถึงเรื่องการทำมาหากิน การทำงาน คิดถึงเวลาปัจจุบันมากกว่า และสำหรับเรา เราก็มองกลับไปในอดีตมากกว่า ว่าสิ่งไหนที่เราไม่ได้ทำอะไรทำนองนั้น

สำหรับเรื่องที่น่าสนใจเป็นเรื่องของหนังสือมากกว่า การที่ชอบเขียนหนังสือคงเป็นเพราะบิดาเคยเป็นบรรณธิการ ของหนังสือพิมพ์ Bangkok Chronical มาก่อน ซึ่งเป็นช่วงเริ่มต้นของหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ ภาษาอังกฤษ ที่บ้านจะมีเอกสารเกี่ยวกับการเขียนต่างๆ เต็มไปหมด

ตุลาคม เดือนแห่งทันตสุขภาพ

ฟันขาว สดใส แข็งแรง ยิ้มอย่างมั่นใจ ด้วยทันตแพทย์

ศูนย์ทันตกรรม โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์

ห่วงใยในสุขภาพปากและฟันของท่าน เราได้นำความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทางทันตกรรม มาผนวกกับประสบการณ์ และความชำนาญของทีมทันตแพทย์ในสาขาต่างๆ เพื่อการให้บริการตรวจรักษาสุขภาพปากและฟันอย่างครบวงจรในบรรยากาศอบอุ่นเป็นกันเอง เครื่องมือทันตกรรมทุกชิ้นได้ผ่านกระบวนการปลอดเชื้อที่ได้มาตรฐานตามหลัก Universal Precaution จนได้รับการไว้วางใจในบริการอย่างดีเสมอมาทางด้านทันตกรรมทั่วไป ทันตกรรมประดิษฐ์ ทันตกรรมจัดฟัน ทันตกรรมสำหรับเด็ก ทันตกรรมตกแต่งเวชศาสตร์ช่องปาก และศัลยศาสตร์ช่องปาก

สอบถามได้ที่ : ศูนย์ทันตกรรม ชั้น 3 อาคารร้อยปีปารมมิบุญโทรศัพท์. 0-2675-5000 ต่อ 10301-2

เลขที่ 27 ถนนสาทรใต้ เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120
โทรศัพท์. 0-2675-5000 โทรสาร. 0-2675-5200 www.saintlouis.or.th

เพราะคุณพ่อเก็บเอาไว้ สงสัยว่าเราคงได้รับความสนใจสิ่งเหล่านี้มาจากบิดา แต่คุณแม่ของพ่อบอกว่า เวลาโตขึ้นอย่าไปสนใจเรื่องหนังสือเหล่านี้เลย เพราะสิ่งที่คุณพ่อเก็บเอาไว้บนโต๊ะมันเยอะเยอะ รกรุงรังเต็มไปหมด แล้วคุณแม่ก็เก็บเอกสารหนังสือต่างๆ เข้ากล่องหมด เวลาผ่านไปดูเหมือนมีเราเพียงคนเดียวที่ได้รับมรดกนี้จากผู้เป็นพ่อ

วัย 80 ปี พระคุณเจ้าได้เห็นโลก เห็นประวัติศาสตร์ เห็นเรื่องราวต่างๆ มากมาย จนถึงยุคปัจจุบัน จากตรงนี้ขอให้พระคุณเจ้าแบ่งปันข้อคิดให้คนในยุคนี้ หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความเชื่อมโยงของการเปลี่ยนแปลง จากวันนั้นถึงวันนี้ของพระคุณเจ้าครับ

ในฐานะที่เดินทางบ่อย ไปประชุมที่นั่นที่นี้ และรู้สึกจะเป็นพระสังฆราชของค์เดียวที่เดินทางมากที่สุด เพราะเกี่ยวข้องกับสมาคมพระคริสตธรรมไทย พ่อเป็นผู้ที่เริ่มต้นแปลพระคัมภีร์ และเข้าไปร่วมงานกับสมาคมพระคริสตธรรมไทย

ตอนนั้นเป็นช่วงเวลาที่กลับมาจากอเมริกา ก็เริ่มแปลหนังสือของนักบุญอัลฟอนโซให้กับบรรดาสมาชิก ซึ่งนักบุญอัลฟอนโซได้เขียนหนังสือเกี่ยวกับชีวิตและความศรัทธาต่างๆ ให้กับพวกนักบวชหลายเล่ม โดยเฉพาะนักบวชหญิงของเรา ไม่มีหนังสือเกี่ยวกับชีวิตจิตเป็นภาษาไทย ก็เลยเริ่มต้นแปล นับเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญ

ในคณะของเราเอง แต่ละวันก็มีรายการต่างๆ เริ่มต้นกันตั้งแต่การร่วมมิสซา การเฝ้าศีล การสวดภาวนาแต่ละวัน และส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน คือ การอ่านหนังสือเสริมศรัทธา วันละครึ่งชั่วโมงทุกวัน พวกนักบวชหญิงเขาก็มีกฎเกณฑ์อย่างนี้ด้วยเช่นเดียวกัน แต่เวลานั้นเขาไม่มีหนังสือจะอ่าน เพราะฉะนั้นก็เริ่มแปลหนังสือให้เขาอ่าน ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับความศรัทธาของชีวิตนักบวชมากกว่า

ต่อมาภายหลัง พระคุณเจ้าดูฮาร์ต ซึ่งตอนนั้นพ่อก็ทำงานเกี่ยวกับเรื่องแปลพระคัมภีร์ ช่วงนั้นเรามีเพียงพระวรสารทั้ง 4 และหนังสือกิจการอัครสาวก แต่ว่าอย่างอื่นไม่มีแปลเลย ในส่วนของคาทอลิกพระคุณเจ้าดูฮาร์ตบอกว่าให้พวกเราช่วยกันเริ่มแปล เราก็เริ่มตั้งคณะกรรมการขึ้น ซึ่งก็มีคุณพ่อหลายๆ องค์มาช่วยกัน ในที่สุดเราก็ช่วยกันทำจนเสร็จครบพันธสัญญาใหม่และเมื่อทางสมาคมพระคริสตธรรมไทย เห็นว่าเรากำลังแปล ก็สนใจและเห็นว่าของเก่าที่แปลไว้แล้วมีการปรับปรุง จึงมีจดหมายมาถึงสภาพระสังฆราชฯ เพื่อขอให้เรามาช่วยแปลกับเขา และทางสภาพระสังฆราชฯ ซึ่งสมัยก่อนก็ได้ส่งเรื่องนี้ให้พระคุณเจ้าดูฮาร์ต พระคุณเจ้าดูฮาร์ตจึงส่งต่อให้กับผม และให้ติดต่อไปที่สมาคมพระคริสตธรรมไทย สมาคมพระคริสตธรรมไทยซึ่งเป็นของคริสเตียน เราคงร่วมมือด้วยไม่ได้ เพราะเขาไม่ใช่คาทอลิก อันนั้นเป็นความคิดของพวกเราในสมัยนั้น แต่ผมก็ไปร่วมประชุมกับเขาในฐานะผู้สังเกตการณ์ เสร็จแล้วก็มองดูแล้วว่า มันมีอะไรที่เกี่ยวข้องในเรื่อง

ของข้อความเชื่อนี้ และจะไม่แตะต้องอะไรมา กจึงพยายามประสานงานและติดต่อกับทางสภา พระสังฆราชฯ ตลอด เมื่อกลับมาก็ได้ปรึกษากับ พระคุณเจ้าดูฮาร์ต พระคุณเจ้าก็บอกว่า ถ้าเราคิดว่ามันไม่มีอะไร หรือคิดว่าทำได้ก็รับหน้าทีไปเลย

มีเรื่องหนึ่งที่ประทับใจคือ ผมเป็นคนแรกที่เป็นประธานคณะกรรมการบริหารของสมาคมพระคริสตธรรมไทย ที่เป็นคาทอลิก และการที่เราไปติดต่อนั้นมีหลายแห่งเขาก็เลยใช้ฉันนี้เป็นตัวอย่าง จนกระทั่งผมได้ไปร่วมประชุมด้านศาสนสัมพันธ์ที่กรุงโรม ซึ่งในอดีตเราเคยเรียกพวกคริสเตียนว่า เป็นพี่น้องคริสตที่แยกทางออกไป และเวลานั้นที่ประชุมก็มีผู้แทนของสมาคมฯ เขาก็นั่งฟังอยู่ เขาก็ยกมือขึ้น เขาบอกขอโทษเถอะครับ เรามาประชุมร่วมมือกัน ผมอยากขอเสนอให้เลิกใช้คำว่าพี่น้องคริสตที่แยกทางออกไปได้ไหม ให้เราใช้คำว่าพี่น้องคริสตด้วยกัน หลังจากนั้นพระศาสนจักรไม่เคยใช้คำว่าพี่น้องคริสตที่แยกทางออกไปอีกเลย อันนี้เป็นสิ่งที่ประทับใจผมจนกระทั่งทุกวันนี้

เรามาที่สังฆมณฑลอุดรธานี โอกาสวันสี่มวชนสากล ครั้งที่ 47 พระคุณเจ้าได้ให้เกียรติเป็นประธานเปิดงานและกิจกรรมในวันสี่มวชนสากลครั้งนี้ และพระคุณเจ้าเองในอดีตเป็นประธานสี่มวชนคาทอลิกฯ ด้วย พระคุณเจ้ามีอะไรจะฝากหรือให้คำแนะนำพวกเราบ้าง

การจัดงานในรูปแบบนี้ดีมากแล้ว ควรจะพยายามให้ขยายออกไปให้มากขึ้นเท่านั้นเอง ส่วนที่จะต้องปรับปรุงอะไรนั้น เท่าที่มองดูรู้สึกจะไม่มีขอเป็นกำลังใจให้

พระคุณเจ้าบอกว่าตั้งแต่เข้า ได้ดูรายการแสงธรรม รายการโทรทัศน์ของศาสนา

ผมดูทุกอาทิตย์เลยไม่เคยขาด เพราะว่าผมตื่นตี 2 ทุกวัน และวันอาทิตย์ก็ตั้งใจเตรียมตัวเป็นพิเศษที่จะได้ดูรายการพระเจ้าสถิตกับเรา และรายการแสงธรรม ที่ออกอากาศอาทิตย์เว้นอาทิตย์

ส่วนในแง่ของสิ่งพิมพ์ พระคุณเจ้าก็ยังเขียนบทความให้อย่างสม่ำเสมอ และช่วยแปลสาส์นวันสี่มวชนสากลด้วย ต้องขอขอบคุณพระคุณเจ้ามากๆ ครับ ขอให้พระคุณเจ้าได้ฝากข้อคิดสำหรับคริสตชนในการดำเนินชีวิต อย่างน้อยกับวันเวลาที่เรายังมีชีวิตอยู่นั้น เราได้ใช้ชีวิต และเรายังเป็นคนที่มีความอยู่

หลายครั้งเรามองดูสิ่งที่เราทำเหมือนกับว่าเราทำงานให้เสร็จๆ ไป แต่อันที่จริงเราต้องมองดูสิ่งที่เราทำไปด้วยว่า สิ่งที่เราทำไปนั้นสามารถที่จะเป็นแบบฉบับให้คนอื่นเขาได้เห็นไหม มันเป็นงานที่ทำด้วยความเสียสละ และเราทำด้วยความรักไหม และถ้าเรารักงานสี่มวชนนี้ มันจะแสดงออกมาในสิ่งที่เรากระทำทั้งหมด เราตั้งใจทำงานจริงๆ แม้จะมีอุปสรรค มีปัญหาบ้าง แต่เราตั้งใจทำ

เราต้องอุทิศจิตใจกับงานนี้
ทำด้วยความรัก ไม่ใช่ทำเพราะ
เป็นหน้าที่ที่จะต้องทำ แต่ต้องทำ
ด้วยความรักจริงๆ และความรัก
จะแสดงตัวออกมาในการเสียสละ

เราต้องอุทิศจิตใจกับงานนี้ ทำด้วยความรัก ไม่ใช่ทำเพราะเป็นหน้าที่ที่จะต้องทำ แต่ต้องทำด้วยความรักจริงๆ และความรักจะแสดงตัวออกมาในการเสียสละ พยายามหาหนทาง โดยเฉพาะในสมัยใหม่มีเทคนิคมากมาย เราจะทำอย่างไรที่จะนำสิ่งเหล่านั้นกลับมาใช้ในงานของพระศาสนจักรให้ได้คุณประโยชน์สูงสุด พอเห็นเขามีโน้มน้านี้ เราจะทำอย่างไรที่จะนำมาใช้กับพระศาสนจักรหรือสื่อมวลชนของเรา呢 เราต้องประสานกันอยู่ตลอดเวลา

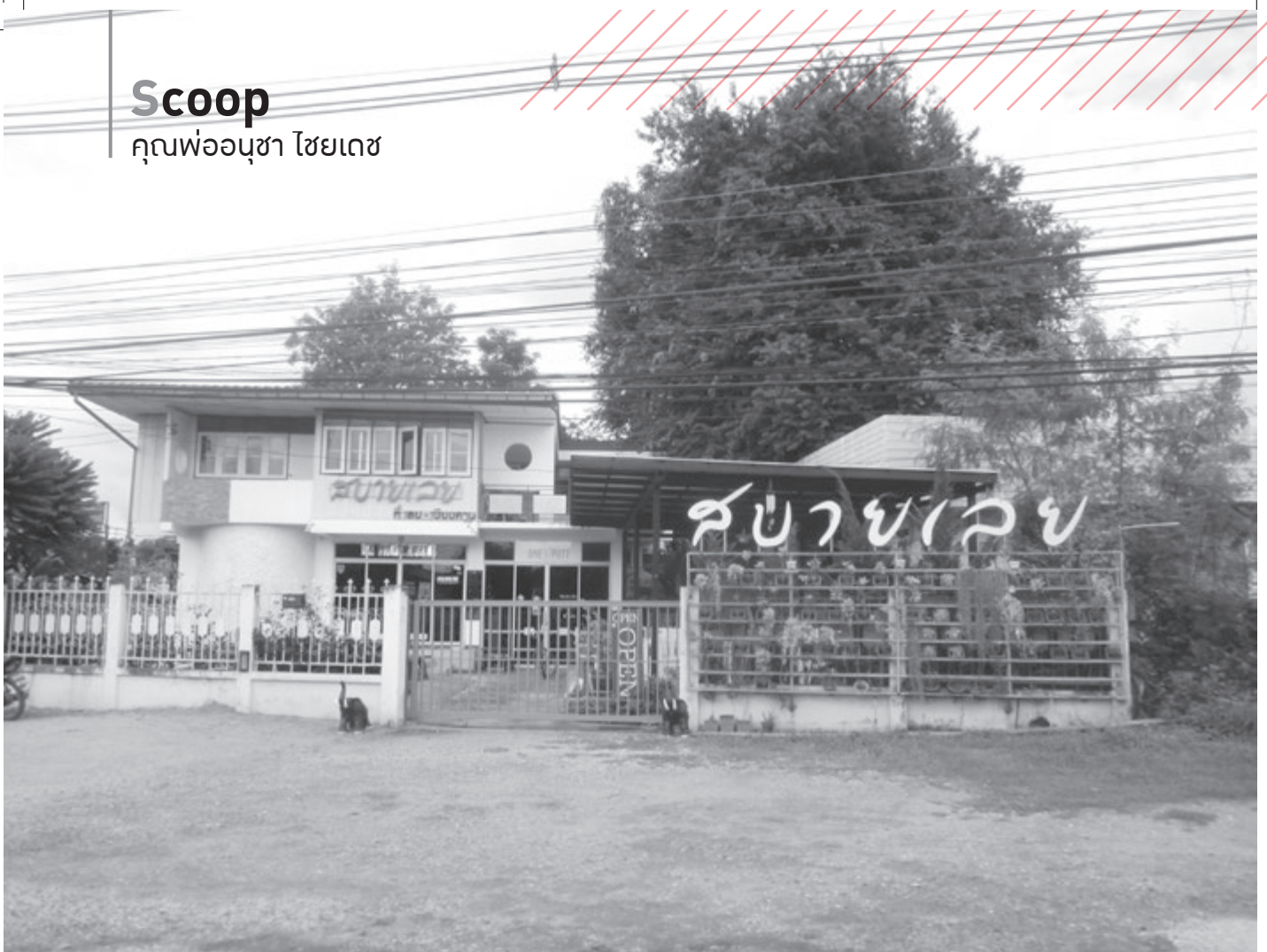
ตอนแรกๆ พระศาสนจักรไม่เคยคิดว่าจะมีรายการโทรทัศน์ รายการวิทยุ แต่มีคนที่กำลังทำและมันมาในรูปแบบต่างๆ เราต้องประยุกต์ เราต้องกล้าทำ ไม่ใช่ว่าเขาทำอะไรมา เราก็ทำอย่างนั้นตลอดไป

ขอให้แต่ละคนมีกำลังใจ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เจ้าหน้าที่ทุกคนก็ขอให้ทำงานด้วยความ

เสียสละ ด้วยความรักงานจริงๆ มันจะแสดงออกมาในผลงานที่เราทำ โดยเฉพาะผู้ที่สนใจ และโดยเฉพาะเยาวชนของพระศาสนจักรให้ได้หันมาดูสิ่งนี้ให้มากยิ่งขึ้น ดูซิว่าเราจะทำอะไรเพื่อให้งานของพระศาสนจักรก้าวหน้า อาศัยสื่อที่มีความก้าวหน้าอยู่ตลอดเวลา ขอให้เราได้นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง ขอพระเป็นเจ้าได้ช่วยพรและช่วยให้เรารับใช้พระศาสนจักรด้วยความจริงใจ

พระคุณเจ้ายอด พิมพิสาร ยังอยู่กับเราในงานของพระศาสนจักร ยังอยู่กับเราในงานสื่อมวลชน และแน่นอนแม้ว่าพระคุณเจ้าจะอยู่ในวัยที่ร่วงโรย และสุขภาพที่ทรุดโทรมลงไป แต่หัวใจของพระคุณเจ้าไม่เคยโรยรา ยอดเยี่ยมอย่างไม่เคยเปลี่ยนแปลง ขอขอบคุณพระเป็นเจ้าที่มอบพระคุณเจ้ายอด พิมพิสาร ให้กับพวกเราเพราะท่านได้มอบสิ่งที่เยี่ยมยอดเสมอต่อทุกคน **❧**

พกศรัทธา มาเลย

สนามบินดอนเมือง ผมดูตัวอีกครั้งเพื่อความมั่นใจ การเดินทางไปจังหวัดเลยครั้งนี้ผมอยากไปเห็นบางอย่างด้วยตาของตัวเอง มีโปรแกรมและความตั้งใจอยู่ในหัวคร่าวๆ แต่พกศรัทธาไปเต็มหัวใจ ศรัทธาที่ว่านี้คือ จัฒมาฉันจะทำตาม

สนามบินที่เลย พอดี

เครื่องบินเล็กของนกแอร์ พาผมร่อนลงอย่างปลอดภัยที่สนามบินจังหวัดเลย เพียงเวลาชั่วโมงกว่าๆ จีบ จีบ เป็นชื่อหนังสือของสายการบินหนังสือดูสวยดี วันนั้นผู้โดยสารเต็ม มีพระภิกษุเดินทางมาพร้อมกับผม เหมือนท่านเป็นที่เคารพญาติโยมให้เกียรติ ถามไถ่ เมื่อมาถึงสนามบินก็มี

รถมารอ ผมเองก็มีรถมารอเหมือนกัน แต่เจ้าของรถล่ำท๊อบว่า “หลวงพ่อกันนี่ท่านดังในจังหวัดเลยนะ ทางโรงเรียนเคยนำเงินทำบุญไปมอบ ท่านก็แซงคิวให้พวกเราก่อน มีคนบอกว่าท่านเคยเป็นเณร” ผมคิดในใจ เป็นพระภิกษุก็ต้องเคยเป็นเณรไม่เห็นแปลกเลย ผู้เล่าคงเดาทางผมออก “ท่านเป็นเณรคริสต์มาก่อน”

รถกระบะกลางเก่ากลางใหม่กำลังพาผมมุ่งตรงสู่โรงเรียนมหาไถ่ศึกษา เลย ฝนฟ้าเป็นใจคนไทยชอบบอกว่าฤกษ์เย็น แต่คนที่พาผมมากลับบอกว่า “เพิ่งเอาธูปไปล้าง จะมารับพ่อ ฝนตกชะ” ผมยิ้มเขินๆ เพราะคิดว่า ผมไม่น่ามีอิทธิพลต่อฟ้าฝนขนาดนั้น

สองข้างทาง ผมเห็นป้ายบอกทางถึงการ
เดินทางไปประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งสามารถเดินทาง
ข้ามไปได้ ระยะทางไม่ไกลเท่าไร มีโรงเรียนประจำ
จังหวัดที่มีห้องสมุดที่ชื่อเหมือนนักร้องที่ผม
ชื่นชอบ อัสนีและวสันต์ รวมทั้งมีศิลปินสีน้ำ
อาจารย์สังคม ทองมี เห็นจังหวัดเล็กๆ เงียบๆ
อย่างนี้ไม่ธรรมดาซะแล้ว ในที่สุดรถกระบะ
คันนั้นก็เลี้ยวมาจอดอยู่ที่จอดรถข้างบ้านพัก
พระสงฆ์ เสียงตะโกนเรียกบ้านแม่บ้าน พร้อมกับ
เสียงขานรับภาคภาษาอีสาน ผมฟังพอเข้าใจ
ก่อนจะได้รับการดูแลอย่างดี ต่อจากวินาทีนี้เป็น
ต้นไป หลังจากได้ชื่อเป็นแขกคุณพ่อผู้อำนวยการ

ร่องรอยของโรงเรียนคาทอลิก

รู้สึกเหมือนทุกอณูของผู้คนในพื้นที่แห่งนี้
กำลังทำงาน คงเหลือผมที่แหละ ผมเดินดูการ
จัดดอกไม้ประดับเพราะวันรุ่งขึ้น ผมลืมนอก
ไปสินะว่า โรงเรียนนมหาไถ่ศึกษา เลย ที่ผมมาเขา

กำลังจะฉลองการได้รับรางวัลโรงเรียนพระราชทาน
ในระดับมัธยมศึกษาตอนกลาง เพิ่งไปรับรางวัลมาไม่นาน
พิธีจัดขึ้นเพื่อฉลองความสำเร็จที่ได้รับ เป็นขวัญ
และกำลังใจให้กับทุกคนที่ทำงาน และเป็นการ
จัดงานให้ชาวจังหวัดเลยได้ชื่นชมกับผลงานนี้ด้วย

เสียงเครื่องดนตรีวงโปงลาง แว่วเข้าหูอยู่
ใกล้ๆ เสียงซ้อมละครภาษาอังกฤษ การจัดประดับ
ตกแต่งบริเวณ ฯลฯ ที่ได้ก็ตามที่วัด โรงเรียน

หรือหน่วยงานคาทอลิกอยู่ตรงนั้น ก็มีโอกาได้
เผยแสดง ไม่ใช่เพียงศักยภาพ แต่เผยแสดง
ตัวตนของเรา ความรับผิดชอบ ความเสียสละ
ความรักในเพื่อนมนุษย์ การมีคุณภาพชีวิต
การพร้อมช่วยเหลือ การเป็นผู้นำ ผมเชื่อว่าร่องรอย
แบบนี้เราพบได้ทุกที่ ตั้งแต่ตัวเมืองสุดหุ
ยันชนบทห่างไกล เพราะเราไม่ได้ขับเคลื่อนไป
ด้วยเงินแต่เราขับเคลื่อนไปด้วยความตั้งใจจริงและ
คุณภาพชีวิต

ผมกลับมาที่บ้านพักพระสงฆ์เพื่อรอเพื่อนฯ
อีกหลายคนที่กำลังเดินทางมาเย็นนี้ ความที่ชอบ
สังเกตเป็นทุนเดิม ผมสังเกตว่า คนที่อยู่ที่นี่ยอม
มีใจรักการอ่าน บางที่อาจจะชอบดูหนัง ฟังเพลง
เสียด้วยซ้ำ เพลงเพื่อชีวิตกับหนังแอคชั่น หนังสือศา
สาก็ด้วยนะครับ ผมเหมือนคุ้นๆ กับสิ่งนี้ ความทรงจำ
เดิมๆ เริ่มหวนกลับมาอีกครั้ง ตอนปี 6 บ้านแถวใหญ่
แสงธรรม เมื่อห้องของแถวใหญ่ เหลือคนร่วมห้อง
น้อยลงเรื่อยๆ ปี 6 ผมอยู่กับเพื่อนผมคนนี้นี่เอง

เย็นนั้น เราดื่มกินมิตรภาพ

มือเย็นก่อนวันงาน บรรดาคุณพ่อรุ่นเพื่อน
รุ่นพี่ รุ่นน้อง มาพบกันที่บ้านพักพระสงฆ์ เราทาน
ข้าวร่วมกัน มื้อนั้นเรื่องราวของงานอภิบาล และ
ประสบการณ์ถูกงัดมาแลกเปลี่ยนกัน ผมจดจำ
ได้บ้างไม่ได้บ้าง เช่น รูปปั้นพระโอเค ที่ตั้งอยู่ที่
ชายแดนประหนึ่งให้ชนบงอย่างเข้ามาได้ การทำงาน
ท่ามกลางความท้าทายมากมาย มืออาหารและ
เวลาผ่านไปโดยไม่รู้ตัว เมื่อเพื่อนของเราอยากฟัง
เพลงฝรั่งสองเพลงสุดท้าย ขอเพลง “Take me
Home” กับเพลง “Country Road” เออ..แต่
ว่ามันเป็นชื่อเพลงเดี่ยวครับ “Take me home
country road” เห็นทีจะต้องแยกย้ายกันกลับบ้าน
แล้วล่ะครับท่าน

เข้านั้นเหมือนวันบวชใหม่

คุณพ่ออดีตผู้อำนวยการ กับคุณพ่อผู้
อำนวยการคนปัจจุบัน ถูกนำขึ้นรถคันที่สาม ซึ่ง

นำหน้าด้วยรถเอกสารโรงเรียนพระราชทาน และนำ ขบวนด้วยรถพระบรมฉายาลักษณ์ ขบวนดุริยางค์ นางรำ และขบวนนักเรียน เดินรอบตลาด เหมือน ประกาศให้ทุกคนทราบว่า โรงเรียนเอกชนแห่ง หนึ่ง นำความภาคภูมิใจมาสู่ทุกคน ผมชอบช่วง เวลานี้ ผมเห็นรอยยิ้ม เห็นการซักภาพเมื่อขบวน ของโรงเรียนผ่านไป มีคำถามเกิดขึ้นบ้างเพราะไม่รู้ อะไรเลย แต่เมื่อพบคำตอบ แต่เมื่อเห็นศักยภาพ แบบนี้ เราไม่ต้องติดโปสเตอร์ขึ้นคัตเอาท์หรือหอก ครอบ เติร์มที่ให้พอแล้วกัน ผู้ปกครองคงแย่งกัน ส่งลูกหลานเข้ามาเรียนแน่ๆ

ผมนึกถึงวันบวชพระสงฆ์ใหม่ของบาง สังฆมณฑล การนำบรรดาพระสงฆ์บวชใหม่ เหล่านั้นขึ้นรถแห่แสดงความยินดี ผมไม่เคยเห็น ภาพจริงหรือหอกครอบ แต่ผมเข้าใจแล้ว ว่ากิจกรรม

แบบนี้มันสร้างความสุขอย่างไร ผมไม่เชื่อว่าคน ที่นั่งอยู่บน รถจะมีความสุขเท่า นั้น คนที่ยืนมอง ถ่ายรูป พบเห็น แม้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง ก็รู้สึกดี บางทีสังคมนบพห่างไกลจากคำเหล่านี้กว่าสังคม เมือง อิจจาตาร้อน หมั่นไส้ ไม่อยากเห็นใครได้ดี

งานดำเนินไปได้ด้วยดี สบาย สง่า น่าประทับใจ

แขกผู้ใหญ่มากมาย รออยู่ที่โรงเรียน ยังมี กิจกรรมอีกหลายอย่างที่นี่ พระคุณเจ้าลือชัย ธาตุ วิสัย ในนามประมุขสังฆมณฑลได้ให้เกียรติมา ร่วมยินดี ท่านผู้ว่าราชการจังหวัด คุณพ่อและซิส เทอร์มากมายที่ทำงานโรงเรียนอยู่ในสังฆมณฑลอุดรฯ แขกคนสำคัญ ผู้มีชื่อเสียงประจำจังหวัดทั้งพื น้องต่างศาสนาและคาทอลิก งานพิธีต่างๆ ค่อยๆ ผ่านไป ผมชอบที่เด็กๆ พิธีกรใช้ภาษาอังกฤษได้

ดี ใช้ภาษาจีนได้อย่างคล่อง ไม่เคอะเขิน ผมเข้าใจ คำว่างานช่างมากขึ้น บางที่เราหาพบได้ในที่ไกล จากตัวเมือง

ช่วงเวลาแห่งการผจญภัย ไปท่าบม

คุณพ่อประสงค์ วงษ์วิบูลย์สิน คณะธรรมทูต แห่งมารีนิรมล (OMI) อาสาพาผมไปเยี่ยม งานอภิบาลของคุณพ่อ หลังจากคำคืนที่เราได้มี มิตรภาพด้วยกันในคำคืนนั้น ผมได้ฟังเรื่องราว สารพัดอันน่าสนใจ หมู่บ้านคาทอลิกที่มีกางเขน รอบหมู่บ้าน การสร้างกางเขนใหญ่ การทำวิดิทัศน์ เพื่องานประวัติศาสตร์ และงานแพร่ธรรมกับชุมชน โรงเรียนมัธยมต้นแบบ วัดแสงบุญ ฯลฯ เหล่านี้ คงพอเพียงที่ผมจะเดินทางไปดูให้เห็นจริง

วันนั้นคุณพ่อบอกว่าจะมีภคินีคณะเซนต์-ปอล เดอ ชาร์ตตร เข้ามาพบด้วย เพราะคุณพ่อได้ เชิญให้ร่วมสอนคำสอนในช่วงตุลาคม พวกเขา มาถึงช้ากว่า ผมเดินชมวัดและไปดูกางเขนทั้ง 4 ทิศ ของหมู่บ้าน เป็นความคิดที่มีเอกลักษณ์ดี และเมื่อ คณะภคินีมา เราไปเยี่ยมซิสเตอร์คณะอัสสัมชัญ ที่ดูแลโรงเรียนเซนต์จอห์น ท่าบม ลักเล็กน้อย ผมชอบที่ได้เห็นภาพซิสเตอร์สองคณะช่วยจูงมือ ถือแขน อันเนื่องมาจากสายฝนที่กระหน่ำลงมา ทำให้ไม่สามารถลงจากรถได้ทันที น้ำเล็งทาง เข้าบ้าน ซิสเตอร์อัสสัมชัญซึ่งส่วนใหญ่เป็น ชาวต่างชาติ มารับ มาช่วย มานั่งคุยกัน ชีวิตคน คงเสียชีวิตกันไปถ้าเราต้อนรับแค่ช่วงเวลาที่เรา มาเยี่ยม เราล้าล้ากัน ผมเชื่อว่าพวกเขาคงได้พบ กันอีกไม่ช้า อย่างช้าสุดก็เดือนตุลาคม แต่ผมว่า สิ่งที่มาไปกว่านั้นสำหรับคนไกล ไปเยี่ยมเยือน กันบ้าง คงดีทีเดียว

เชียงคาน ผมมาถึงแล้ว

เชียงคาน เป็นอำเภอที่ผมได้ยินชื่อเสียง มานานแล้ว โดยส่วนตัวแล้วเป็นคนที่ชอบเมือง ในลักษณะนี้ ไม่ว่าจะเมืองปาย หรือตลาดน้ำ อัมพวา คุณพ่อประสงค์ พาผมมายังบริเวณรีสอร์ท ที่ชื่อว่า “อุ่นรัก ริมน้ำโขง”

ฝนตกมาปรอยๆ ยิ่งเพิ่มอุณหภูมิความ โรแมนติกให้กับพื้นที่ ประเทศไทยของเรายังมีที่ น่าอยู่อีกมาก บางที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ บางที่ ธรรมชาติก็สร้างสรรค์ไว้ได้อย่างตื่นตา เย็นนั้นเป็น วันศุกร์ ผู้คนมาเที่ยวที่นี่มากจนร้านอาหารที่เรา ตั้งใจจะไปทาน ไม่สามารถรับเราได้ เหลือเชื่อจริงๆ

ในที่สุดเราทานอาหารอยู่บริเวณพื้นที่ของ ซอย 11 ซึ่งแถวนั้นมีประมาณ 20 ซอย เป็น ถนนโบราณ เงียบสงบ ฝนตกแบบนี้ยิ่งสงบขึ้น ไปอีก มีร้านเปิดอยู่ไม่กี่ร้าน หลังอาหารผมเข้าไป ดูโปสเตอร์ และหนังสือสวยๆ หันไปดูซื้อร้าน อีกครั้ง ริมน้ำค่อมยั้งชั่ว ผมคิดว่าขึ้นคาน คำนั้นผมกลับไปนอนที่จังหวัดเลยอีกครั้ง ผมควร จะรู้จักเลยมากกว่านี้

เลย เมืองอากาศดี มีผางาม

วันนี้ท่านผู้อำนวยการให้เวลากับผมได้ เพราะงานใหญ่ผ่านไปแล้ว เราคุยกันลึบเพระ คุณพ่อพูดถึงวัดที่ต้องช่วยอภิบาล งานในชีวิตสงฆ์ การรับผิดชอบฝ่ายการศึกษาของสังฆมณฑล การทำวงดุริยางค์โดยเฉพาะทีมเครื่องเคาะเพื่อส่ง เข้าประกวด ฯลฯ ผมสงสัยว่าในความคิดของ พระสงฆ์อย่างพวกเรามีอะไรอยู่ในนั้น นอกจาก งาน งาน งาน ลัทธิบูชา ฟัน้อง สังฆมณฑล ผมไม่ค่อยเห็นพวกเรหลุดจากประเด็นนี้ไปไกล และมากนัก 40 กว่ากิโลเมตร เราถึงสถานที่ที่เรียกว่า “สวนหิน ผางาม”

มาคู้คู้ เพื่อไปต่อยังเมืองสงบ เชียงคาน ที่ นั้นเราพบแม่พระสายชลแห่งลำน้ำโขง

เรากลับมาทานข้าวเที่ยงที่แก่งคุดคู้ ชื่อ ดู หลบๆ ซ่อนๆ อาหารอร่อย ฝีมือจากกลุ่มแม่บ้าน มีตำนานที่ไปที่ไปของการเรียกชื่อที่นี้มาแก่งคู้คู้ อ่านไปงงไป แต่ผมมีที่ที่น่าสนใจกว่านั้น ที่อำเภอ เชียงคานนอกจากจะมีวัดคาทอลิกแล้ว ยังมีการ ตั้งพระรูปแม่พระสายชลและลำน้ำโขงไว้ด้วย ประเด็นนี้ดึงดูดความสนใจของผมได้ชะงัก

เมื่อรถจอดสนิท คุณพ่อประสงค์พาผม เดินอ้อมมาด้านหลัง คุณพ่อโทรติดต่อหาคนมา

เปิดประตู ไม่อยู่ซะแล้ว ผมคิดว่า งานนี้ไม่เป็นไร
ลุยต่อ คุณพ่อบอกว่า ต้องขอให้พ่อป็นรั้วลวด
หนาม ผมคิดในใจ ไม่กลัวลวดกลัวโดนจับบุกรุก
มากกว่า เหน่า อายากแล้ว พระสันตะปาปาเคยตรัส
ผมก้าวข้ามรั้วลวดหนามเข้าไป ตอนแรกเห็นแท่น
ประดิษฐานแต่เพียงด้านหลัง แต่เมื่อเห็นด้านหน้า
แล้ว ขอบคุณคุณพ่อมากเลย รูปแม่พระรูปนี้...
ธรรมดาตามากกกกกก

ผมถ่ายรูปแม่พระสายชลดแห่งลำน้ำโขงเก็บ
เอาไว้ รูปปั้นไม่องค์ไม่สูงมากนัก หน้าตาแกะสลัก
ไม่ละเอียด นัยว่าเป็นฝีมือของคุณพ่อที่รักในงาน
ศิลป์และรักแม่พระไปด้วยกัน ผมรู้สึกผิดหวังที่
จินตนาการไว้สูง แต่เมื่อตั้งสติและพบบทราฟิงได้
รูปแม่พระที่ตั้งอยู่ริมโขงรูปนี้ ความสวยงามอยู่ที่
ชีวิตของคนที่เชื่อพระนางมากกว่า สัญลักษณ์เรา
สร้างได้มากมาย แต่หัวใจเราสร้างกันด้วยศรัทธา
เท่านั้น ชุมชนที่มีรูปแบบนี้จึงหมายถึง ชุมชนที่เชื่อ

และนับถือในรูปนี้ ไม่ได้นับถือรูปปั้น แต่ระลึกถึง
ชีวิตของคนที่รูปนี้แกะเลียนแบบ เพื่อจะทำให้คนที่
ยังมีชีวิตอยู่ ทำชีวิตให้สวยงามเหมือนกับพระนาง
มารีย์ พระมารดาของพระคริสตเจ้า

เชียงคาน เมืองสองหน้า

คนที่มาเชียงคานส่วนใหญ่จะทำตัวเหมือน
กัน ใส่เสื้อยืดที่เขียนว่าเชียงคาน ชีจกรยาน นั่ง
ละเลียดอาหารหรือกาแฟริมโขง จับจ่ายซื้อของ
ที่ระลึก ตะพายกล้องถ่ายรูป ร้านรวง บ้านช่อง บางจุด
เก่าจริง บางจุดทำขึ้นใหม่ คนที่อยู่ที่นี่ทราบดีว่า
ช่วงฤดูฝนผู้คนจะน้อยลง แต่ถ้าฤดูหนาว หรือ
วันหยุดยาวเมื่อใด ผู้คนก็มาเบียดเสียดกันอยู่ที่นี่

เชียงคานมีวัดคาทอลิกด้วย มีร้านกาแฟ
ที่คาทอลิกเป็นเจ้าของ ชื่อร้าน Open and
Close Coffee ร้านกาแฟเปิดๆ ปิดๆ แห่งนี้มี
หนังสือพิมพ์คาทอลิก นิตยสารคาทอลิก ผมถาม

ว่ามีชาวต่างชาติเคยมาถามหาพุดคุยอะไรบ้างไหม เขาบอกว่าเคยมีพวกเกาหลีที่อยู่นานๆ มียุโรปบ้าง ผมคิดว่าถ้าเราคาทอลิกไปแวะเวียนไปเยี่ยมทั้งวัด และพี่น้องสัตบุรุษคงไม่เสียหาย

เซียงคานเหมือนมีสองหน้า หน้าหนึ่งคือ ความเก่า คลาสสิก โบราณ นำเรารู้วันเวลาในอดีต แต่อีกหน้าหนึ่งก็คือการคืบคลานเข้ามาของ นักท่องเที่ยว ที่จากไปพร้อมกับความสูญเสียของ เอกลักษณ์ท้องถิ่นในที่สุด ถ้าไม่มีแผนรองรับ ที่ดี หรือที่คิดถึงแต่เม็ดเงินมากกว่า คุณค่าของ ชีวิตชนบท สงบ เยือกเย็น และมีสันติ

พกรัทธิ มาเลย เรื่องนี้ไม่จบง่ายๆ

เครื่องบินลงจอดที่สนามบินดอนเมือง ชีวิต ไม่สงบอีกครึ่ง นักท่องเที่ยวรอรถแท็กซี่ รถแท็กซี่ รอผู้โดยสาร ผมได้แท็กซี่โชคดี แต่ผมโชคร้าย เมื่อรถขับออกมาได้ไม่นาน แอร์ก็หยุดทำงานซะงั้น

ผมใช้ความอดทนทั้งสภาพร่างกายที่เหนื่อยอ่อนกับการเดินทางและสภาพจิตใจที่ถึงบ้านไปแล้ว คนขับพยายามแสดงความรับผิดชอบด้วยการลงจอดและโบกรถให้ ไม่ได้ผล ไม่มีใครมาเจริญกรุง 40 วันอาทิตย์ รถพาผมมาถึงบ้านในที่สุดพร้อมกับ การเปิดกระจกรับอากาศร้อนๆ จากด้านนอก

ผมค่อยๆ นึกถึงเรื่องราวทั้งหมดบวกกับ คำถามว่า ไปทำอะไร ผมมีคำตอบอยู่แล้ว แต่ถ้า เฉลยตอนนี้ก็หมดสนุก ไว้เมื่อถึงวันนั้นแล้วเรา ค่อยว่ากันดีกว่า แต่ถ้าเปลี่ยนคำถามใหม่จากไป ทำอะไรกลายเป็น เอาอะไรไปบ้าง นี่เลยครับ ผม พกรัทธิ มาเลย ผมคิดว่ามันเป็นสิ่งที่เราทุกคน ควรพกไปด้วย ที่ได้ก็ตามบนโลกใบนี้ที่เราต้อง อย่างเหยียบไป มันเหมือนเรามี GPS ติดตัว God Please Send พระองค์โปรดส่ง...ฉันไปตาม เส้นทางที่คุณต้องการ ☺

ยึดมั่นในพระเจ้า และยึดโยงกับประชาชน

ความเชื่อในพระเจ้าของคริสตชน ทำให้เรา
สำนึกได้ว่าการยึดมั่นในพระเจ้า-พระบิดานั้น
จะต้องยึดโยงกับประชาชน-บุตรของพระองค์
และพี่น้องของเราด้วยในเวลาเดียวกัน

ความเชื่อศรัทธาของเราที่จึงกลายเป็น
รากฐานที่หนักแน่นมั่นคงในการเสริมสร้าง
ระบอบประชาธิปไตยให้ยืนยงและยิ่งใหญ่ยิ่งๆ
ขึ้น

ที่จริงคำว่า “ประชาชน” นี้ถือได้ว่าเป็น
กุญแจไขระบอบประชาธิปไตยที่แท้จริงออกมา
ได้อย่างชัดเจน หรือพูดได้ในอีกนัยหนึ่งว่าหัวใจ
ของประชาธิปไตยก็คือประชาชนนั่นเอง

ยิ่งกว่านั้น เพื่อให้ประชาธิปไตยเติบโตใหญ่
เต็มไปอย่างสมจริงเต็มที่ดังกล่าว ประชาชนใน
ใจความกว้างอันหมายถึงเราทุกคน ทุกผู้ทุกฝ่าย
และทุกส่วน จึงต้องมีส่วนร่วมกัน โดยการทำ
ส่วนของตนเองให้กลมกลืนกับการทำเพื่อ
ส่วนรวมอย่างคู่ขนานกัน

แต่ทว่าน่าเสียดายอย่างยิ่ง หากเรา
ย้อนรอยประวัติศาสตร์ของกระบวนการสร้าง
ประชาธิปไตยในประเทศของเรา จะเห็นได้ว่า

ประชาธิปไตยนั้นกลับถูกลิดรอนบั่นทอนลงไป
หลายครั้งหลายคราด้วยรัฐประหาร

ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นสิทธิและหน้าที่ของเรา
ทุกคนทุกส่วนที่จะต้องหวนกลับมาตระหนัก
รับรู้ รักหวงแหนและทำนุบำรุงประชาธิปไตยให้
สมบัตินด้วยชีวิตจิตใจ ทั้งภาคทฤษฎีและภาค
ปฏิบัติในวิถีชีวิตปัจจุบันของเรา

พูดสั้นๆ ก็คือว่าวิถีชีวิตของเราในฐานะ
ประชาชนอย่างเสมอภาคกันนั้นจะต้องดำรงไว้
และดำเนินไปในวิถีประชาธิปไตย

ทัศนคติและวิถีชีวิตประชาธิปไตยจะต้อง
สะท้อนออกมาให้ปรากฏด้วยการปฏิบัติตาม
บทบาทหน้าที่ของแต่ละคนในสถานการณ์ที่เป็น
จริง ทั้งนี้ เพื่อเป็นการหล่อเลี้ยงอุดมคติและ
หล่อหลอมอุดมการณ์แห่งความเป็นประชาธิปไตย
ให้สดใสและสนุกสนานสมเจตจำนงร่วมกัน จนกระทั่ง
กลายเป็นจิตนิสัยและกิจนิสัยในวิถีชีวิตจริง

พูดสั้นๆ ก็คือว่าวิถีชีวิตของ
เราในฐานะประชาชนอย่าง
เสมอภาคกันนั้นจะต้องดำรงไว้
และดำเนินไปในวิถี
ประชาธิปไตย

ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า-ในพระบิดา
พระองค์ทรงสร้างเรามา จึงเป็นบ่อเกิดที่มาของ
เราทุกคน ในพระบุตรเราตระหนักดีว่าพระองค์
ทรงเสด็จมาบังเกิดเป็นมนุษย์ในพระนามพระ
เยซูคริสต์ ทรงเป็นประชาชนคนหนึ่งท่ามกลาง
มนุษยชาติบนพื้นพิภพนี้เหมือนเรา เพื่อไถ่บาป
เราและปลดปล่อยเราให้เป็นอิสระปราศจาก
บาปที่แฝงมาในลักษณะความเห็นแก่ตัวทุก

รูปแบบ และในพระจิตเราได้รับการดลใจและ
ความบันดาลใจให้ร้องเรียกพระเจ้าว่าพระบิดา
ขณะเดียวกันก็รับรู้ว่ามีมนุษย์ทุกคนเป็นพี่น้องกัน
ในพระตรีเอกภาพเราเชื่อในพระเจ้าเดี่ยว
เป็นสามพระบุคคลที่คงไว้ซึ่งความมีเอกลักษณะ
ในเอกภาพ ดุจเดียวกับที่มนุษย์ชาติมีความ
หลากหลายแตกต่างกันในพหุลักษณะแต่จะต้อง
ดำรงรักษาไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณะของแต่ละ
คนในเอกภาพของความเป็นลูกพระและความ
เป็นพี่น้องของคนในพระเจ้าองค์เดียวกัน

ด้วยความเชื่อเรายึดมั่นในพระเจ้าเดี่ยว
เป็นสามพระบุคคล ด้วยความรักเรายึดโยง
กับประชาชนในองค์พระเจ้าและด้วยความไว
วางใจ เราต้องร่วมมือร่วมใจกันสร้างระบอบ
ประชาธิปไตยบนพิภพชั่วคราวนี้ แล้วให้
เชื่อมโยงต่อเนื่องไปให้ถึงที่สุดพร้อมกับ
มวลประชาชนชาวสวรรค์ตราบชั่วโมงนิรันดร์ ๕

ชีวิตคริสตชนที่ตื่นตัวเติบโต อย่างต่อเนื่องจากวาทีกันที่สอง

(The on-going growing Christian Life from
Vatican II's aggiornamento)

(iii) ศึกษา ขยายความ สัมมนา สรุป
แนวทางปฏิบัติจากข้อ 2, 47 และ 48 :

มิสซา/บูชาขอบพระคุณ และ ศีลมหาสนิท
(ในรูปแบบการภาวนา (ส่วนตัว) การพูดกับตนเอง)

- พระคริสต์ เปลี่ยนของธรรมชาติธรรมดาๆ
อย่างเช่น ขนมปัง และ เหล้าองุ่น ให้เป็นของขวัญ
ศักดิ์สิทธิ์ ทำให้ฉันคิดทำตามเช่นกัน ใน
ชีวิตประจำวัน ฉันจะต้องทำให้สิ่งธรรมดาศักดิ์สิทธิ์
ด้วย การหักล้างสอนให้ฉันรู้จักแบ่งปันของที่มีให้
คนอื่นด้วย

- + เมื่อฉันรับศีลมหาสนิท เป็นตัวฉันเองที่
ถูกย่อย สลายในพระกายของพระคริสต์ ฉันกลายเป็น
ส่วนหนึ่งของพระเยซู ฉันเป็นของพระองค์ พระองค์
ชื่อฉันด้วยพระโลหิตของพระองค์

- เมื่อนั้นเป็นหนึ่งในเดียวกับพระเยซู ฉัน
ก็กลายเป็นสมาชิกของชุมชนคริสตชนกว่าหนึ่งพัน
ล้านคนทั่วโลก ทำให้รู้สึกว่ามีหน้าที่ด้านสังคมของ
ฉันเด่นชัดขึ้น ฉันต้องรับผิดชอบที่จะทำให้โลกดีขึ้น
ฉันต้องดูแลพี่น้องร่วมโลกด้วย

- ศีลมหาสนิทสอน ให้พลัง และส่งฉัน
ออกไปด้วยความมุ่งมั่น เมื่อฉันได้รับจากพระองค์
อย่างสิ้นหลาม ฉันจะนิ่งดูโดยไม่ดูแลเพื่อนมนุษย์
ได้อย่างไร?

- + เมื่อฉันรักและขอบพระคุณพระเยซู
พระองค์นำฉันสู่พระบิดาและพระจิต ทำให้ฉันมี
ส่วนในชีวิตพระเจ้า ศีลมหาสนิทนำฉันเป็นหนึ่ง
เดียวกับพระตรีเอกภาพอย่างแนบแน่นทีเดียว

- ขณะที่ฉันนมัสการและขอบพระคุณพระเยซู
สำหรับทุกสิ่งทีพระองค์ประทานให้ฉัน ฉันเองก็มี
พลังที่จะเจริญรอยตามพระองค์ นั่นคือ ร่วมใน
พันธกิจสำหรับความดีงามของส่วนรวม

- ศีลมหาสนิทเปิดโอกาสให้ฉันขอบพระคุณ
พระเยซูด้วยความกตัญญูสำหรับชีวิตในพระองค์
พระองค์มาหาฉันด้วยความรักนิรันดร และขอให้
ฉันมุ่งมั่นในพันธกิจของพระองค์ ซึ่งฉันยอมรับ
ด้วยความยินดี

- + ฉันเป็นทุกข์เสียใจในความบกพร่อง
ในบาปต่างๆ ของฉัน แต่พระเยซูได้มาช่วยฉัน
ยกโทษฉัน ฟืนฟูฉัน จุดฉันให้ยืนขึ้นใหม่ โลกนี้
เต็มไปด้วยกับดัก หลุมพราง ขวากหนาม มากมาย
เหลือเกิน เกินกว่าที่ฉันจะเอาตัวรอดด้วยตนเองได้
แต่พระองค์ทรงช่วยฉันโดยตลอดด้วยศีลมหาสนิท
หนทางสู่ความศักดิ์สิทธิ์ของฉันยังเป็นหนทาง
ที่ยาวไกล

- พิธีบูชาขอบพระคุณ (มิสซา) เป็นการ
พบกับพระเจ้า ผู้เป็นมิตรสหายที่จะทำให้ฉันฟื้นฟู
เปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้น และยกฉันสู่ชีวิตนิรันดร
ฉันโชคดีและได้รับพระพรมากมายเหลือเกินจาก
พิธีกรรม (มิสซา) นี้ที่เพื่อนๆ เป็นล้านๆ คนมี
ความปรารถนาอยากได้รับเช่นกัน

- ขณะที่ฉันร่วมพิธีกรรมบูชาขอบพระคุณ
และรับศีลมหาสนิทนั้น ฉันไม่ใช่ได้รับพระองค์
เท่านั้น แต่สำคัญกว่านั้น ฉันต้องมอบสิ่งที่
พระองค์หวังจะให้สำเร็จในตัวฉันตามพระประสงค์

ของพระองค์ (what He wishes yet to accomplish in me) นั่นคือ พระองค์ช่วยให้ฉันเป็นลูกชาย/ลูกสาวของพระเจ้าตามที่พระองค์ทรงสร้างฉันให้เป็น (the son/daughter I was destined to be)

+ พิธีกรรมมิสซา/ศีลมหาสนิท เป็นยิ่งกว่าการรื้อฟื้นเหตุการณ์บนเขากัลวาริโอ (การสิ้นพระชนม์บนกางเขน) แต่เป็นพิธีกรรมชีวิตที่เป็นพยานถึงพลังอำนาจ พลังรักของพระเจ้าที่บังเกิดที่นี่ ขณะนี้ตลอดเวลาที่เรากำลังจะผ่านไป จะเปลี่ยนแปลงโลกที่จะฟื้นฟูโลกใหม่

• ก่อนหน้านั้นในอดีต การรับศีลมหาสนิทเป็นที่เข้าใจว่าเป็นเรื่องส่วนตัวเฉพาะฉันกับพระเยซูเท่านั้น แต่ขณะนี้ฉันเข้าใจใหม่ว่า นี่เป็นเรื่องของส่วนรวมของพระศาสนจักร เป็นเรื่องของโลกที่ฉันได้รับมอบพันธกิจทำให้ดีขึ้น

• ศีลมหาสนิทมอบความเชื่อที่เข้มแข็งขึ้นให้กับฉัน ฉันวางใจในแนวทางของพระองค์มากขึ้น ลดการพึ่งตนเองและแนวทางเห็นแก่ตัวลง ขณะที่ฉันรักพระเยซูมากขึ้น ฉันก็ลดการแสวงหาความพอใจของตนเองลง ฉันพึ่งพระเยซูในฐานะนายชุมพาที่ดีมากขึ้น และลดการพึ่งพาความคิดและความสามารถของตนเอง

+ ถ้าหากขาดมิสซาและศีลมหาสนิท ฉันก็จะกลายเป็นเสมือนร่างกายที่ขาดศีรษะ ขาดหัวใจ ถ้าหากขาดศีลมหาสนิทก็จะหิวกระหาย และมีชีวิตในความมืด ถ้าหากขาดวันอาทิตย์ (ขาดมิสซา) ฉันไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้

• ในขณะที่ฉันมุ่งมั่นเดินบนหนทางที่เสียสละแห่งมิสซา/ศีลมหาสนิท ฉันกลับตระหนักถึงกางเขนในชีวิตมากขึ้น ฉันได้ยินเสียงเรียกให้ละทิ้ง ละเว้นมากขึ้น ให้นบนอบถึงแก่ชีวิต ให้มีใจเมตตาอารี และมอบตนเองมากขึ้น

• ฉันขอบคุณสำหรับช่วงเวลาเงียบระหว่างพิธีกรรม (มิสซา) มากขึ้น ความเงียบช่วยฉันด้านการภาวนา สันทนาการกับพระเจ้า ในการรำพึง ในการฟังเสียงของพระองค์

+ การมอบความรักสันติสุขให้แก่กันระหว่างพิธีกรรม (มิสซา) เป็นอีกด้านหนึ่งของศีลศักดิ์สิทธิ์ (ศีลมหาสนิท) นี่ นั่นคือการช่วยเหลือสังคม ก่อนที่ฉันจะไปรับศีลมหาสนิทฉันก็จำต้องตกลงใจว่าฉันจะช่วยเหลือคนจน คนอ่อนแอ และคนอื่นๆ ที่พระเยซูได้สิ้นพระชนม์เพื่อเขาด้วย

• การกล่าว “อาแมน” เป็นการแสดงความเชื่อของฉันในพระเยซู เป็นการยืนยันถึงความมุ่งมั่น และความเป็นปึกแผ่นกับทุกอย่างที่พระองค์ทรงเริ่มต้นบนโลกนี้ให้สำเร็จลุล่วงไป ไม่ใช่เฉพาะกับคนดีที่เป็นนักบุญ แต่กับตัวฉันที่เป็นคนบาปด้วย

• ศีลมหาสนิท สอนให้ฉันเห็นภาพเปรียบเทียบของพระศาสนจักรที่เป็นเสมือนแหวนที่จับปลาทุกชนิดจากทะเล หรือเสมือนกับต้นข้าวสาลีและต้นหญ้าแพรกที่ขึ้นคู่กันในทุ่งนา เราทุกคนเป็นมนุษย์ไม่สมบูรณ์แบบ เราแต่ละคนมีหน้าที่ที่จะคอยดูแล คอยส่งเสริม คอยช่วยเหลือสมาชิกของสังคม ของพระกายทิพย์ของพระคริสต์ โลกเราเต็มไปด้วยผู้คนที่ถูกทอดทิ้ง ที่อยู่โดดเดี่ยวตามลำพัง ที่ร้องโอดครวญ และ ทุกข์ทรมาน เวลาของการอยู่ร่วมกันก็เป็นเวลาที่เราจะเอาใจใส่ต่อปัญหาของโลกมนุษย์ด้วย

+ ในบทพระวรสาร การทิวชมปังและปลา และแจกจ่ายแก่ฝูงชน พระเยซูพึ่งบรรดาอัครสาวกในการแจกจ่าย ในปัจจุบันพระองค์ก็พึ่งฉันในการเอื้อมมือสัมผัสคนอื่น พระองค์เชื่อมโยงการแจกจ่ายปังในอดีตกับศีลมหาสนิทในปัจจุบันเข้าด้วยกัน

ท่านมีเครดิตเท่าไร?

เครดิต คือความไว้วางใจกันและกัน เชื่อถือได้ ไว้วางใจได้ เช่นท่านไปซื้อของโดยยังไม่ต้องจ่ายเงินสด ติดไว้ก่อน จ่ายวันหลัง เรียกว่า ซื้อเชื่อ หรือว่าท่านไปขอยืมเงินใคร หรือกู้เงินใคร โดยไม่ต้องเอาอะไรไปประกัน แปลว่าท่านมีเครดิต หรือเขาให้เครดิตท่าน ยิ่งท่านไม่ต้องทำหนังสือสัญญาขยืมหรือกู้เงินด้วยเลย ก็หมายความว่า ท่านยังมีเครดิตดียิ่งขึ้นด้วย

ท่านมีเครดิตดีหรือไม่ดี ดูได้ที่คนอื่นจะ让您ขยืมเงินหรือไม่ ท่านมีเครดิตเท่าไร ดูได้ที่คนอื่นจะ让您ขยืมหรือกู้เงินจำนวนเท่าไร บางคนเงินแค่ 50-100 บาท ยังไม่มีใครให้เขาขยืมเลย มั่นหน้าเจ็บใจไหมครับ เกียรติและศักดิ์ศรีของคน ราคาไม่ถึง 50 บาทเลยหรือ?

เราต้องสร้างเกียรติ ศักดิ์ศรี และเครดิตของเรา โดยเป็นสมาชิกเครดิตยูเนียนครับ เพราะจิตตารมณ์ของเครดิตยูเนียนสอนให้สมาชิกรักสามัคคี ช่วยเหลือกันและกันอย่างจริงจัง และจริงใจ ด้วยคุณธรรมเป็นรูปธรรม 5 ประการ เป็นหลักประกันคือ

1. **ความซื่อสัตย์** โดยฝากเงินหุ้นอย่างน้อยเดือนละ 10 บาทเป็นประจำสม่ำเสมอซึ่งทุกคนทำได้ไม่ยากเลย

2. **ความเสียสละ** เงินหุ้นที่ท่านฝากไว้ นั้นสามารถช่วยเพื่อนที่เดือดร้อน กู้ไปใช้โดยเสียดอกเบี้ยถูก ท่านก็มีส่วนช่วยเพื่อนได้ด้วยครับ

3. **ความรับผิดชอบ** หัดให้ท่านรู้จักรับผิดชอบในการฝากเงินหุ้นเป็นประจำสม่ำเสมอ ยิ่งกว่านั้นกู้เงินไปแล้วก็ต้องส่งคืนตามสัญญาด้วย

4. **ความเห็นใจกันและกัน** ให้คนที่มีความจำเป็นเดือดร้อนมากกว่าได้กู้ก่อน ยินดีค้ำประกันให้เพื่อน และเพื่อนก็ต้องไม่ทำให้ผู้ค้ำประกันต้องเดือดร้อน ฯลฯ

5. **ความไว้วางใจกันและกัน** เรากู้เงินได้เมื่อจำเป็น เพราะเพื่อนไว้วางใจเรา เราก็กู้เงินให้เพื่อนไว้วางใจเราโดยส่งเงินคืนตามสัญญาด้วย

คุณธรรมที่เป็นรูปธรรมเห็นได้ 5 ประการนี้ ก็ช่วยให้เรารักกันและกัน ช่วยเหลือกันและกันอย่างจริงจังและจริงใจได้อย่างสนิทใจ และแน่นแฟ้นยิ่งขึ้นทุกวันด้วย ทุกคนก็ยังมีเครดิตมากขึ้นด้วย หลายแห่งกู้เงินได้เป็นจำนวนเงินหลายล้านด้วยครับ

ถามว่า มีสมาชิกกู้เงินไปแล้วไม่ส่งคืนตามสัญญามีไหม? ก็มีเหมือนกัน เราก็พยายามแก้ไขกันไปด้วยความรัก คือเห็นอกเห็นใจ ผ่อนสั้นผ่อนยาวกันตามความเหมาะสม เราไม่ทวงหนี้แบบนายทุนนอกระบบ แต่ถ้าเหลือขอจริงๆ ก็ต้องฟ้องกฎหมายบ้านเมือง แต่วิธีนี้แทบจะไม่มีเลยครับ

เครดิตยูเนียนช่วยให้เรามีเครดิตดี และมากขึ้นเป็นลำดับด้วย เป็นความภูมิใจในชีวิตของเราแต่ละคนเป็นอย่างยิ่งด้วยครับ **๕**

WOODTECT
 colors..beauty..infinity

คุณสีก หั้งสู!
 หั้ง ปกป้อง!
 ด้วย วูดเทค

สีย้อมไม้ วูดเทค

มีรหัส **'ตัวจริง!'** ที่ดูไว้ต่างยืนยันมั่นใจ
 สีย้อมไม้วูดเทค พัฒนาคุณสมบัตพิเศษของ
 เม็ดสี **UV Block Double Nano** ในจุดแตกอะควา
 เพิ่มพลังปกป้อง แดด ฝน ถึง 3 เท่า
 ยึดสีกถึงเนื้อไม้ สวยทน ช่วยให้ไม้แตกลอก
พิสูจน์ความเป็น 'ตัวจริง!' ด้วยประสิทธิภาพ
 ที่เหนือชั้น และความคุ้มค่าที่เหนือกว่า

woodtect.com

Chemglaze®

The ultimate wooden floor protection.

โพลียูรีเทนแท้ 100% ที่ดีที่สุด จาก
เคมเกลซ

- ✓ เนื้อฟิล์มสีใส เสร็จความงานภายในไม่กี่ชั่วโมง
- ✓ แผ่นฟิล์มหนา แข็ง ทนรอยขีดข่วนเป็นพิภพ ไม่ปรอทแตก ไม่เป็นรอย ไม่หลุดล่อนโดยง่าย
- ✓ สวยทน เหนียว ทนทาน ใช้งานนาน
- ✓ หมดการดูแลรักษา กระจก น้ำมัน น้ำมัน ทราย

สวยงาม คุ้มค่า
 เข้าใจคนรักไม้

#1 Best Seller

* เคมเกลซ Z065 ชนิดเงาภายใน สวยดีที่สุดในตระกูลเคมเกลซ

PRECISION ENGINEERING CO., LTD.
 บริษัท ตรีเพ็ชร โฮลดิ้ง จำกัด
 ภูเก็ต - กรุงเทพมหานคร

ชั้นจวนคณบดีพิเศษ เพื่อช่วยเหลือนักธุรกิจและคริสตชนทั่วประเทศ
 โทร.02-613-8989 (ต่อ 431) คุณน้อย - สตรีง 'มพริศ' - แสงเดช)
 บริษัท ตรีเพ็ชร โฮลดิ้ง จำกัด 153/13 ซอยจวนเมือง 3 ถนนจวนเมือง แขวงจวนเมือง เขตป้อมปราบฯ กทม. 10330
 โทรสาร: 0-2217-0214 Website: www.woodtect.com, E-mail: mkt@woodtect.com

woodtect.com

คุณสีก ทั้งสู้!
ทั้ง ปกป้อง!
ด้วย วัสดุเทพ

สีวูดเทค อัลตรา ชิลด์

• ออล เวเธอร์ •
สีน้ำอคริลิกแท้ 100% ชนิดทนทาน สำหรับภายนอกและภายใน

Titanium Technology เทคโนโลยีไททาเนียม

LOTUS EFFECT

สีเส้นเหมือนใบบัวไม่เปื้อนกันน้ำ
ระลอกคราบสกปรก

ด้วย Ultra Silicone เทคโนโลยี Super Hydrophobic โบนะเคลือบผิวขนาดเล็กระดับนาโน เรียงตัวกันอย่างหนาแน่น ทำให้น้ำไม่เกาะพื้ผิวสี น้ำจึงรวมตัวเป็นหยดและชะล้างคราบสกปรก เมื่อน้ำ และความชื้นไม่สะสม จึงทำให้ไม่เกิดเชื้อรา และตะไคร่น้ำ ป้องกันต่าง และคราบเกลือได้ดียิ่งขึ้นสร้างหลักด้านไม่เกิดคราบ แต่ขณะเดียวกัน ยังคายความชื้นออกมา ป้องกันสีซีดจาง สดกก่อน

- ทน 2321-2548 ทนสภาวะอากาศ
- UV BLOCK
- ปกป้องสีจากรังสี UV
- รักษาความชื้นผิว
- EASY WASHABLE SELF-CLEANING ใช้ง่ายทำความสะอาด 30,000 ครั้ง

สีวูดเทค

แม็กซ์

สีน้ำอคริลิก 100% สำหรับภายนอกและภายใน
เกรด มอก.

Titanium Technology เทคโนโลยีไททาเนียม

มอก. 272-2549

ปกปิด Titanium MAX

สูตรเพิ่มสารไททาเนียมทำให้ **ปกปิด** พื้นผิวได้ดียิ่งขึ้น โบนะเคลือบผิวขนาดเล็กระดับนาโนเพิ่มประสิทธิภาพการเคลือบสีก ขัดเกาะเป็นเนื้อเดียวกันบนผนังปูนได้

ปกป้อง Shield MAX

สูตรผสมผสานการ **ปกป้อง** พื้นผิวให้สวยงามทนทาน ปกป้องจากรังสี UV ไม่สะสมความชื้นไว้ ทำสีที่สีไม่ลอกคร่อน ป้องกันเชื้อรา และคราบสกปรก

ประหยัด Saving MAX

สูตรเนื้อสีเข้มข้น พื้นพื้นที่ในการทา **ประหยัด** งบประมาณ เนื้อสีแน่น ปกปิดพื้นผิวได้เร็ว ทาได้พื้นที่มากขึ้น ประหยัดเวลา และงบประมาณ

PRECISION ENGINEERING CO., LTD.
บริษัท ปรีซิชั่น เอนจิเนียริ่ง จำกัด
คุณทณน - คุณนวลละออ กริมย์ยังธิงกู

รับส่วนลดพิเศษสุด เมื่อช่วยเหลือนานาชาติและคริสตชนทั่วโลก
โทร.02-613-8989 (โทร 431 กทมมือเป - สุทธิวิ 'แมทริก' - กรุงเทพ)
บริษัท แมทริกซ์ เอนจิเนียริ่ง จำกัด 153/13 ซอยทองเมือง 3 ถนนทองเมือง แขวงทองเมือง เขตปทุมวัน กทม. 10330
โทรสาร: 0-2217-0214 Website: www.woodtect.com, E-mail: mkt@woodtect.com

ท่วงทำนองแห่งรัก

ฉวีศลา

ศัลปิ

ศัลปินคนหนึ่งไปเยี่ยมเพื่อนหญิงอันเป็นที่รักของเขา เมื่อเขาไปถึงที่บ้านของเธอ เขาพบเธอกำลังร้องไห้ เขาถามเธอว่าเกิดอะไรขึ้น เธอหยิบผ้าเช็ดหน้าสีขาวราคาแพงให้เขาดู เขาเห็นรอยหยดหมึกบนผ้าเช็ดหน้าผืนนั้น เธอบอกกับเขาว่ามันเป็นหมึกที่ลบไม่ออก ศัลปินผู้นั้นจึงขอให้เธอมอบผ้าเช็ดหน้าผืนนั้นให้เขาสักกระยะหนึ่ง เธอมอบผ้าเช็ดหน้าของเธอซึ่งดูสกปรกและไม่สวยงามอีกต่อไปแล้วให้กับศัลปิน

สองสามวันต่อมาศัลปินกลับมาที่บ้านของเธอพร้อมกับกล่องของขวัญใบเล็ก ๆ น่ารักใบหนึ่ง เขาขอให้เธอเปิดกล่องของขวัญใบนั้นต่อหน้าเขา เมื่อเธอเปิดกล่องของขวัญออกมา เธอแทบไม่เชื่อสายตาตนเอง เพราะภาพที่เธอเห็นคือผ้าเช็ดหน้าสีขาวพร้อมลายดอกไม้ที่สวยงามที่เป็นเช่นนี้เพราะศัลปินผู้นั้นนำผ้าเช็ดหน้าของเธอไปวาดและแต่งเติม นอกจากมันจะไม่เลอะแล้ว มันยังดูสวยกว่าเดิมเสียด้วยซ้ำ

ชวนรำพึง :

พระเจ้าเปรียบเหมือนกับศัลปินที่ยิ่งใหญ่ คุณเชื่อไหมว่าสิ่งที่คุณคิดว่ามันไม่สวยงาม ไม่เหมาะสมกับชีวิตของคุณ ถ้ามันเป็นน้ำพระทัยของพระองค์ และคุณยอมมอบชีวิตของคุณไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ด้วยความวางใจ พระองค์จะทรงใช้สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้ชีวิตของคุณดีขึ้นและสวยงามกว่าเดิมอย่างแน่นอน

สื่อศึกษา

ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา สภาการศึกษาภาคกลาง

กฎเกณฑ์ 8 เพื่อความเชี่ยวชาญด้านสื่อ

ผู้อบรมสื่อมีฐานการสอนความรู้เรื่องสื่อจากบริบทและหลักการสำคัญของสื่อ ซึ่งจะช่วยสร้างพื้นฐานในการตรวจสอบและมาตรฐานอันเป็นที่นิยมกันเกี่ยวกับสื่อ

สนับสนุนนักเรียนให้รู้จักวิเคราะห์ข่าวเพื่อหาการบิดเบือนหรือความลำเอียงที่พวกเขา มีความสนใจเป็นพิเศษ (เช่น ข่าวที่เกี่ยวกับเพศข่าวที่ส่งเสริมพฤติกรรมอันตราย ข่าวที่เกี่ยวกับการบิดเบือนใน “โลกของข่าว” โดยนำมาเปรียบกับโลกที่เป็นจริง รวมถึงการโฆษณาที่มุ่งเป้าไปยังเยาวชน)

สนับสนุนนักเรียนให้แสดงความรู้สึกและความรู้โดยผ่านสื่อที่พวกเขาผลิต

ส่งเสริมให้มีการอภิปรายกันในหัวข้อที่มีความเห็นแตกต่างเกี่ยวกับสื่อที่เป็นที่นิยมกัน

11. ใช้สื่อเป็นเครื่องมือในการประเมิน

ให้นักเรียนสรุปความรู้ของตนเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยทำเป็นรายงานและใช้สื่อแบบอื่นแทนการเขียนรายงาน (เช่น ใช้คอมพิวเตอร์ โสตวิดิทัศน์ แสดงด้วยภาพถ่าย)

สนับสนุนให้นักเรียนทำงานกันเป็นกลุ่มเพื่อแสดงความเข้าใจของตนเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งด้วยการสร้างสื่อ (เช่น หนังสือพิมพ์ โฆษณา จดหมายข่าว คลิปวิดีโอ)

เมื่อเรียนจบหลักสูตรแล้วให้นักเรียนสร้างสื่อ (เช่น จากหนังสือพิมพ์ นิตยสาร หรือวิดีโอ) ที่มีข้อมูลเป็นเท็จ และดูซิว่านักเรียนสามารถหาสิ่งที่ เป็นเท็จและเป็นจริงในข่าวได้หรือไม่

12. ใช้สื่อเชื่อมโยงนักเรียนให้เข้ากับชุมชนและโลกเพื่อการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น

หาความร่วมมือทำโครงการกับสถาบันชุมชน (พิพิธภัณฑสถาน หอสมุด หอเกียรติยศ ฯลฯ) ที่มีข้อมูลเท็จเกี่ยวกับประเด็นใดประเด็นหนึ่ง แล้วดูว่านักเรียนจะสามารถพบสิ่งที่ เป็นเท็จหรือเป็นจริงได้หรือไม่

ให้นักเรียนติดต่อศูนย์บริการชุมชนที่มีความเกี่ยวข้องกับหลักสูตร แล้วเสนอบริการของตนในความชำนาญของการผลิตสื่อ (เช่น การถ่ายรูป วิดีโอ การออกแบบ การทำเลย์เอาต์ หรือการใช้คอมพิวเตอร์) เพื่อช่วยโครงการของหน่วยงานดังกล่าว

สนับสนุนนักเรียนรุ่นพี่ให้สอนเทคนิคการผลิตสื่อหรือความรู้เรื่องสื่อให้กับนักเรียนรุ่นน้องที่อยู่ในโรงเรียนเดียวกัน

ใช้เวทีสื่อ (เช่น การเข้าถึงโทรทัศน์ชุมชน หนังสือพิมพ์ และนิตยสาร) เพื่อสื่อและมีส่วนร่วมในโครงการวิจัยเกี่ยวกับประเด็นใดประเด็นหนึ่ง

ปรัชญาของหลักสูตรการศึกษาสื่อ

เราเชื่อว่า...

หลักสูตร: ชีวิตต้องเหมาะสมและตอบสนองต่อความต้องการของยุคสมัยที่เกี่ยวกับศักดิ์ศรีมนุษย์ ครอบครัว และสิ่งแวดล้อม

ควรไวต่อบริบทวัฒนธรรมและสังคมของการปฏิสัมพันธ์กับความจริงของโลก

ควรส่งเสริมคุณค่าของสังคมที่สอนให้คนรู้จักกับใช้และมีความรับผิดชอบต่อสังคม

ควรครอบคลุมครบวงจร มีวินัย มีโครงการชัดเจน หนักไปในช่วงวิเคราะห์

ควรมีมิติความคิดที่สูงส่ง มีภูมิปัญญาเฉลียวฉลาดรอบคอบ เป็นสื่อที่ใช้เทคโนโลยีหลายอย่าง รอบรู้ และมีการประเมินได้อย่างถูกต้องถ่วงแท้

การถ่ายทอดความรู้ : ควรพัฒนาความชำนาญขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับ K-12 ทั้งด้านทัศนคติและคุณค่า

ควรครอบคลุมเป็นองค์รวม โดยมีนักเรียนเป็นศูนย์กลาง มีปฏิสัมพันธ์กัน ครอบคลุม ทำท่าย และให้ความสนุกสนาน

ควรเหมาะสมกับประสบการณ์ของผู้เรียน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่กำลังเกิดขึ้น ในวงการสื่อและสังคม

ควรมีการพัฒนาความคิดเชิงวิเคราะห์และสร้างสรรค์ในหมู่ผู้เรียน

ผู้เรียน : สร้างพลังให้พวกเขามีบทบาทอย่างจริงจังในกระบวนการการเรียนรู้

ควรได้รับความรอบรู้ที่จำเป็นเพื่อจะได้สามารถเป็นคนกลางสำหรับการเปลี่ยนแปลง

ควรพัฒนาความรับผิดชอบทางสังคมและมีบทบาทจริงจังในการเปลี่ยนสังคม

การประเมิน : ควรคำนึงถึงความชำนาญ คุณค่า และทัศนคติของผู้เรียน

ควรจัดให้มีการประเมินอย่างสม่ำเสมอและปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตลอดเวลา

บรรยากาศของการเรียน : เปิดโอกาสให้มีการสื่อสารระหว่างกันอย่างกว้างขวาง

ควรเป็นการส่งเสริมและเอื้อต่อการเรียนรู้

ควรส่งเสริมให้มีความเคารพต่อบุคคลที่มีความแตกต่างกัน

ควรที่จะเอื้อต่อการสร้างชุมชน

ควรปล่อยให้ให้นักเรียนดำเนินกิจกรรมเพื่อการเปลี่ยนแปลง

วิสัยทัศน์

เราคาดหวังว่าเยาวชนจะได้รับพลังที่จะ...

ตระหนักดีถึงรูปแบบต่างๆ ของสื่อ ผลดีผลเสียของสื่อที่มีต่อชีวิตและสังคมของพวกเขา

ชื่นชอบ วิจัย ตำหา และประเมินข่าวสาร และประเด็นต่างๆ ที่ปรากฏในสื่อ เพื่อที่พวกเขาจะได้เป็นปัจเจกชนและสมาชิกที่ดียิ่งขึ้นของสังคม

แสดงบทบาทจริงจังด้วยการเป็นคนกลางของการเปลี่ยนแปลงในการส่งเสริมคุณค่าของ

หลักสูตรการเรียนรู้เรื่องสื่อสำหรับโรงเรียนในประเทศของตน

พันธกิจ

หลักสูตรนี้จะช่วยให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับสื่อ มีความชำนาญ และมีคุณค่าที่จะเป็นผู้ใช้สื่อด้วยความสนุก ใช้อย่างถูกต้องและสร้างสรรค์

เป็นประชาชนที่มีความรับผิดชอบต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม

คุณค่าสำคัญ

ให้ความเคารพต่อชีวิตและศักดิ์ศรีมนุษย์

ดำรงไว้ซึ่งคุณค่าของครอบครัว

ใส่ใจกับธรรมชาติสิ่งแวดล้อม

รับผิดชอบต่อสังคม

เป็นพลเมืองที่ดี

ส่งเสริมความเชื่อ สันติ ความยุติธรรม และ

ความเท่าเทียมกัน

รักการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

เป้าหมาย

เมื่อจบหลักสูตรการเรียนรู้เกี่ยวกับสื่อแล้ว ผู้เรียนจะเป็นนักสื่อสารมวลชนที่มีความชำนาญ และเป็นนักสร้างสรรค์ เป็นผู้ที่ใช้สื่อที่มีวิจารณญาณ เป็นปัจเจกชนที่มีจิตสำนึกดี เป็นผู้นำที่รู้จักกับใช้ผู้อื่น และเป็นพลเมืองที่รู้จักกับรับผิดชอบ

สิ่งที่หลักสูตรนี้มุ่งเป้าเป็นพิเศษได้แก่ :

พัฒนาความตระหนักถึงรูปแบบ คุณสมบัติน้ำที่ เป้าประสงค์ กระบวนการ ความรับผิดชอบ และอิทธิพลของสื่อต่อปัจเจกชนและสังคม

แสดงให้เห็นว่าสื่อเหล่านั้นสามารถมีอิทธิพลต่อความเชื่อ คุณค่า ทัศนคติ และรูปแบบชีวิตของบุคคลและสังคมอย่างไร

ประเมินบทบาทและอิทธิพลของสื่อในชีวิตของตนเองและในสังคม

ใช้สื่อเพื่อการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นทั้งในตัวของปัจเจกชนและของสังคม **๕**

บัญญัติศัพท์

คณะกรรมการแปลและบัญญัติศัพท์

D

deposit of Faith	= คลังความเชื่อ
deposition	= 1. การถูกปลดจากตำแหน่ง 2. วันปลงศพ (นักบุญโดยเฉพาะมรณสักขี) 3. การอัญเชิญพระศพของพระเยซูเจ้าลงจากไม้กางเขน
descent into Hell, the Desolata, Our Lady of Maria desolation	= การเสด็จลงใต้บาดาล = แม่พระมหาทุกข์ = ความแห้งแล้งฝ่ายจิต จิตใจแห้งแล้ง ความเหงาใจ ความรู้สึกโดดเดี่ยว
desolation, spiritual	= จิตใจหดหู่
despair	= ความสิ้นหวัง
destiny	= ชะตาชีวิต
determinism	= นียัตินิยม
detraction	= การใส่ความ
deuterocanonical book	= (พระคัมภีร์) สารบบที่สอง
Deuteronomy	= เฉลยธรรมบัญญัติ (ชื่อพระคัมภีร์)
devil	= ปีศาจ
devil's advocate	= ทนายฝ่ายค้าน (ในขบวนการขอแต่งตั้งเป็นนักบุญ)
devotion	= การอุทิศตน กิจศรัทธา
devotion, monthly	= การถวายกิจศรัทธาในแต่ละเดือน
diaconia	= การรับใช้ (ในพระศาสนจักร)
dialogue	= เสวนา
dialogics	= วิชาเสวนา
interreligious dialogue	= ศาสนสัมพันธ์
diaspora	= การพลัดถิ่น การกระจัดกระจายของชาวยิวจากอิสราเอล
Didache	= หนังสือดีดาเค
diocese	= สังฆมณฑล
diocesan administrator	= ผู้รักษาการตำแหน่งพระสังฆราช (คณะที่ปรึกษาของสังฆมณฑล เป็นผู้เลือกตั้งภายใน 8 วัน หลังจากตำแหน่งพระสังฆราชว่างลง ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้)
หรือ	
diocesan clergy	= สงฆ์สังฆมณฑล
diocesan curia	= คณะกรรมการบริหารสังฆมณฑล
diocesan pastoral council	= สภาภิบาลสังฆมณฑล
disalced	= ไม่สวมรองเท้า
discernment	= พิเคราะห์แยกแยะ
discernment, gospel	= วินิจฉัยอิงพระวรสาร
discernment of spirit	= พิเคราะห์แยกแยะจิตดี-จิตชั่ว

บทความเตือนใจ

นายแพทย์คำนวณ อึ้งชูศักดิ์

สวนวิญญาณ

เวลาพูดถึงสิ่งปลูกสร้างที่สำคัญๆ พวกเรามักนึกถึงตึกกรมบ้านช่องหรือปราสาทราชวังที่ใหญ่โตอลังการ แต่ที่สำคัญไม่แพ้กันคือพื้นที่แสนธรรมดาที่ใช้ปลูกไม้ใบ ไม้ดอกหรือไม้ผล ที่เราเรียกว่าสวน คงไม่ลืมที่พระคัมภีร์ไบเบิลกล่าวถึงการสร้างโลก ภายหลังที่พระเจ้าสร้างมนุษย์คนแรกคืออาดัม พระองค์ทรงประทานสวนเอเดนให้เป็นที่อยู่อาศัย ต่อมาจึงสร้างเอวาและมนุษย์คู่แรกนี้ก็อยู่อย่างมีความสุขในสวนที่เต็มไปด้วยดอกไม้และผลไม้ ไม่ได้อยู่ในพระราชวัง

ในสมัยกรีกโบราณมีการจัดลำดับสิ่งมหัศจรรย์ไว้ 7 สิ่ง ที่ใช้คำว่ามหัศจรรย์คือความยิ่งใหญ่ในระดับที่เหลือเชื่อที่เกิดจากฝีมือมนุษย์ ในจำนวนนี้ได้แก่มหาปิระมิดในอียิปต์ ที่ใครไปดูก็บอกว่าทำได้อย่างไร รูปปั้นเทพซีอุสในเมืองโอลิมเปีย วิหารอาทมิสในเมืองเอเฟซัส สุสานของกษัตริย์โมซูลุส (Mausulus) ในดินแดนตุรกี รูปหล่อทองแดงของเทพเฮลิออสในกรีซ ประภาคารยักษ์แห่งเมืองอเล็กซานเดียในอียิปต์ และสวนลอยฟ้าแห่งนครบาบิโลนในพื้นที่ประเทศอิรักปัจจุบัน ในจำนวนเจ็ดสิ่งนี้ยังคงเหลือมหาปิระมิดให้เห็นอยู่ได้ในปัจจุบันเท่านั้น อีกหกสิ่งนั้นก็พังทลายไปตามกาลเวลา รวมถึงสวนลอยฟ้า

ตามบันทึกของนักประวัติศาสตร์กรีกกล่าวว่าที่กรุงบาบิโลนในสมัยกษัตริย์เนบูซัดเนคเซอร์ที่สอง พระองค์ทรงสร้างสวนที่มีความสูงเหมือนภูเขาให้พระมเหสีมียาติส ที่เป็นธิดาของเจ้าต่างเมือง เนื่องจากถิ่นกำเนิดของพระมเหสีนั้นเป็นดินแดนที่เต็มไปด้วยเนินเขาและต้นไม้ดอกไม้พุดต้องมาอยู่ที่กรุงบาบิโลน มีแค่สวนเล็กๆ ไม่มีต้นไม้เหมือนถิ่นเกิด ก็ทำให้ทรงคิดถึงบ้านมากไม่เป็นอันกินอันนอน กษัตริย์ก็เลยสร้างสวนขึ้นมาเป็นภูเขาใหญ่โตมีไม้ดอกไม้ประดับเต็มไปหมด ความยากอยู่ที่การบำรุงรักษาที่จะเอาน้ำขึ้นไปรดต้นไม้ดอกไม้ที่ปลูกเรียงรายเป็นลำดับ

ชั้นสูงขึ้นไป วิศวกรต้องออกแบบกั้นหน้าสวนด้วยกำแพงน้ำจากล่างขึ้นไปสูยอดและเทให้ไหลลงมา สวนบาบิโลนจึงมีจุดมุ่งหมายให้เกิดการเปล็ดเปล็นคลายโรค

สำหรับภูมิภาคตะวันออก สวนนอกจากเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจแล้ว ยังเป็นที่สำหรับปลีกวิเวกแสวงหาความสงบและก่อกำเนิดความคิดต่างๆ ในพงศาวดารเรื่องสามก๊กที่พูดถึงการแย่งชิงอำนาจที่จะครอบครองแผ่นดินจีน ก็เริ่มจากการที่ตั้งโต๊ะแม่ทัพใหญ่ภาคตะวันตกของจีนและทหารเอกลิโป้ ทำรัฐประหารยึดอำนาจราชบัลลังก์ ทำตัวประหนึ่งจักรพรรดิ บรรดาขุนนางที่ซื่อสัตย์ก็โดนกำจัดไปที่ละคนสองคน เสนาบดีผู้ใหญ่นามว่าอ้วนจิ่งคิดหาทางกำจัดตั้งโต๊ะ และก็ประสบความสำเร็จโดยเริ่มจากการเดินคิดคำนึงในสวนจนมาถึงการวางแผนยกนางเตียวเลี้ยว ลูกบุญธรรมให้ตั้งโต๊ะ เพื่อจะให้เกิดการแตกแยกกันเองกับลิโป้ จนสุดท้ายลิโป้ก็หลงกลนางเตียวเลี้ยวผิดใจและฆ่าตั้งโต๊ะตาย

สามก๊กฉบับวณิพกที่ประพันธ์โดยยาขอบบรรยายว่า “...ตกกลางคืนพอเห็นเดือนหงายอ้วนจิ่งจึงเดินลงสวนดอกไม้อันที่ที่รโหฐาน เพื่อจักผ่อนอารมณ์ให้ค่อยคลายหายกลุ่มลงไปเสียบ้างเล่า... ลิขั้วร้าย แสงซีดของดวงเดือนเหมือนความเศร้าหมองของราชสำนักอัน และหัวอกของปวงประชาราษฎร์แผ่นดินทุกวันนี้มิได้ผิดเลย ความตั้งใจที่หมายว่าแสงเดือนแลความสงัดวิเวกในสวนจะเป็นเครื่องขับอารมณ์ให้คลายลงจากที่ทุกข์ระทมนั้นเล่า ก็กลายมาพบข้อคิดที่ช่วยให้เกิดการเปรียบเทียบและทำร้ายจิตใจให้ทุกข์หนักลงไปอีก อ้วนจิ่งผู้รักแผ่นดินก็เกิดน้ำตาไหลหน้าและปล่อยให้มันหลังไหลอยู่ฉะนั้น ด้วยความทุกข์ทเวษอันลึมตัว”

ตรงกันข้ามกับสวนของเสนาบดีอ้วนจิ่งที่ใช้แก้ไขปัญหามันเมือง ในอดีตเรามีสวนที่ชื่อ

สวนหินที่วัดเรียวอันจิ เมืองเกียวโต ประเทศญี่ปุ่น

แสนเพราะแต่พอได้ยินชื่อของสวนนี้ออกอากาศ ประชาชนเป็นต้องอกสั่นขวัญหายว่าเกิดการรัฐประหารยึดอำนาจโดยกลุ่มทหารอีกแล้ว สวนที่ว่าคือสวนริน อยู่ตรงบริเวณเทเวศน์ สมัยก่อนเป็นกองบัญชาการของคณะรัฐประหาร เวลาอ่านประกาศของคณะที่ยึดอำนาจก็จะลงท้ายว่า กองบัญชาการสวนริน

ในบรรดารูปแบบของการจัดสวนนั้น แต่ละประเทศก็มีเอกลักษณ์ของตนเอง ถ้าเป็นแบบฝรั่งก็เน้นความใหญ่โต ใครไปพระราชวังแวร์ซายส์ ในฝรั่งเศสก็จะเห็นสวนใหญ่เขียวขจีเป็นฉากหลัง มีต้นไม้ใหญ่ให้ความร่มรื่นปลูกเหมือนกันทั้งซ้ายและขวาเหมือนฝาแฝด ตรงกลางมีสนามหญ้าเขียวสด มีน้ำพุและปฏิมากรรมตั้งอยู่เป็นระยะๆ พอเห็นทุกคนก็จะรู้สึกเหมือนได้ยินเพลงซิมโฟนีที่มีจังหวะซ้าๆ เร็วๆ ดังๆ ค่อยๆ

แต่ในบรรดาเอกลักษณ์ของสวนประจำชาติแล้ว ดูเหมือนญี่ปุ่นจะโดดเด่นมาก จนพวกเราได้ยินคำว่าสวนญี่ปุ่นติดหู สวนแบบญี่ปุ่นไม่เน้นที่ความใหญ่โต ตรงข้ามเน้นความเล็ก เรียบง่าย และสงบ พอเดินเข้าไปก็จะรู้สึกจิตใจเบาสบาย ไม่ว่าวัน และตระหนักได้ว่าชีวิตเรานั้นไม่จำเป็นต้องมีอะไรมากมาย มีให้น้อยแต่ให้กลมกลืนกับธรรมชาติเป็นดีที่สุด ในสวนมักจะมีต้นไม้ ป่อน้ำ

น้ำตกจำลอง มีปลา มีสะพาน มีก้อนหิน และก้อนกรวด ทั้งนี้เพราะได้รับอิทธิพลจากลัทธิเซน ใช้เป็นที่นั่งไตร่ตรองฝึกสมาธิได้อย่างดี

ผมและครอบครัวเคยไปที่เมืองเกียวโต เมืองหลวงเก่าของญี่ปุ่น ที่นั่นมีวัดเซนอยู่มากมาย มีอยู่วัดหนึ่งชื่อเรียวอันจิ (Ryoan-ji) มีชื่อเสียงเรื่องสวนปริศนาธรรม พอเราเข้าไปก็พบผู้คนมากมาย พยายามมองหาสวนก็ไม่เจอ มีอยู่ที่หนึ่งมีคนนั่งนิ่งๆ กันมากมาย ทุกคนจ้องมองพื้นที่รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าขนาดใหญ่กว่าสนามวอลเลย์บอลเล็กน้อย ไม่มีไม้ดอก ไม่มีไม้ประดับ ทั้งสนามมีแต่ก้อนกรวดและก้อนหินที่เขาเอามาวางไว้ เรียกว่าสวนหิน (Rock Garden) ทุกเช้าพระภิกษุจะมาเกลี่ยก้อนกรวดให้เห็นเป็นแนวๆ เรียบๆ คนที่จ้องมองต่างก็สามารถจินตนาการพื้นกรวดและก้อนหินที่มองอยู่ว่าจะสอนอะไรตนเองได้บ้าง เหมือนการมองก้อนเมฆในวันที่ท้องฟ้าใสสะอาด และเห็นเมฆเปลี่ยนรูปร่างไปตามมโนจิตของตนเอง

สวนไม่เหมือนป่า ป่านั้นปล่อยให้ต้นไม้ขึ้นเองและจัดระเบียบของมันโดยวิวัฒนาการทางธรรมชาติ สัตว์เล็ก สัตว์ใหญ่ ต้นไม้เล็ก ต้นไม้ใหญ่ ไม้เลื้อย ไม้ยืนต้น จะพึ่งพิงอาศัยกัน อาจจะดูรกๆ ดิบๆ บ้าง แต่เสน่ห์ของป่าก็อยู่ตรงที่

ความรกกๆ ดิบๆ นี่แหละ แต่ส่วนนั้นต้องอาศัยมนุษย์เป็นคนดูแลจัดระเบียบ หากปล่อยให้ทิ้งร้างก็จะไม่งดงาม ไม่เพียงแต่ไม่เกิดความเบิกบานเวลาที่มอง แต่กลับทำให้เกิดความหงุดหงิดติดตามมา

เศรษฐกิจหรือคนที่มีฐานะดีๆ ที่มีสวนในบ้าน มักจะจ้างสถาปนิกมาออกแบบสวน เลือกต้นไม้ จัดการปลูกให้เสร็จ ทุกๆ สองสัปดาห์ก็จะมีคนสวนมาตัดหญ้า แต่งกิ่ง ใส่ปุ๋ย ถึงเวลารดน้ำก็มีน้ำพ่นกระจายตามที่ตั้งเวลาอัตโนมัติไว้ เจ้าของบ้านทำเพียงจ่ายเงินและชมดูความงามของสวน แต่ทำอะไรที่ได้มาจ่ายย่อมไม่มีคุณค่า ไม่เหมือนสิ่งที่เราลงมือทำเอง

ที่บ้านของเรามีสวนเล็กๆ ภรรยาเป็นคนชอบปลูกต้นไม้ เราจึงปลูกเองตามใจชอบ ลองผิดลองถูกไปเรื่อย ตอนต้นไม้อเล็กๆ ก็ไม่ค่อยมีปัญหาเท่าไร แต่พอมันโตมากขึ้น ใบก็ไปบังแดด ไม้ดอกที่ต้องการแดดที่ปลูกอยู่ก็ไม่ออกดอก เวลาหน้าร้อนก็ต้องหมั่นรดน้ำให้มากขึ้น หากน้ำไม่พอหญ้าก็ตาย ไม้ในกระถางก็เหี่ยวเฉาร่วงโรย ไม่ได้ใส่ปุ๋ยก็ไม่มีดอกมีผลให้ชื่นชม พอถึงฤดูฝน สารพัดวัชพืชก็เริ่มเติบโต นอกจากนี้ยังมีศัตรูพืชไม้ดอกและไม้ผลอีกมากมาย ต้นพุดน้ำบุศย์ที่อุตส่าห์ปลูกไว้ให้ได้กลิ่นหอมวันดีคืนร้ายก็เริ่มใบเหี่ยวแห้งทั้งต้น สุดท้ายแล้วก็พบว่ามันนอนเฉาโคนต้นทำลายท้อส่งน้ำในลำต้นจนหมด ดอกกกล้วยไม้ที่ออกช่ออ่อนก็โดนนกมาจิกกินไม่เหลือ มะม่วงที่ออกผลก็โดนกระรอกแหะวันละ 4-5 ลูก จนเจ้าของบ้านไม่ได้ชิม อีฐตัวหนอนที่เอามาทำทางเดินไว้รอบสวน ต้นหญ้าก็งอกแทรกมาในระหว่างช่องอิฐจนรกร้าง หากไม่ขยันถอนออกตอนต้นยังเล็ก

หากจะให้สวนสวยเป็นระเบียบ เจ้าของบ้านต้องจัดระเบียบตัวเองก่อน คือต้องหมั่นลงมาเดินดู หมั่นรดน้ำ พรวนดิน ตัดหญ้า ใส่ปุ๋ย กำจัดวัชพืช ตัดกิ่ง รีดใบ ย้ายตำแหน่งไม้กระถางให้รับแดดหรือได้ร่มตามฤดูกาล ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ ต้องออกเรี่ยวออกแรง ให้เวลาของมัน

ทุกๆ วัน ความเพลิดเพลินนั้นไม่ได้อยู่ที่ความสวยงามอย่างเดียว แต่อยู่ที่เราได้ขยันจัดการดูแลมันให้เรียบร้อย

การดูแลสวนก็เหมือนการดูแลชีวิตฝ่ายจิต ชีวิตฝ่ายกายเราจะต้องคอยบำรุงรักษา แต่อันจริงไม่ว่าจะดูแลดีอย่างไร ชีวิตฝ่ายกายนั้นมีแต่เสื่อมถอยและสักวันก็ต้องสูญสิ้น ตรงข้ามชีวิตฝ่ายจิตนั้นหากยิ่งดูแลก็จะยิ่งเติบโตและพัฒนาไปสู่ความดีพร้อม เรามีหน้าที่ร่วมมือกับพระในการรดน้ำ พรวนดิน กำจัดวัชพืชของชีวิตฝ่ายจิต

อีกสองปีข้างหน้าเราก็จะได้ฉลอง 500 ปีของนักบุญเทเรซาแห่งอาวิล่า ท่านมีชีวิตอยู่ในช่วงปี ค.ศ. 1515-1582 ในประเทศสเปน ได้รับการสถาปนาเป็นนักบุญสี่สิบปีหลังเสียชีวิต และในปี 1970 ได้รับการยกย่องเป็นนักปราชญ์แห่งพระศาสนจักร และยังเป็นนักปราชญ์หญิงคนแรก เป็นคนที่เขียนหนังสือชีวิตจิตที่สำคัญ โดยถ่ายทอดประสบการณ์ของตนเอง ท่านเปรียบเทียบวิญญาณเหมือนสวน (Garden of the soul) และเราเป็นเจ้าของสวน หากสวนไม่ได้น้ำ ต้นไม้ก็จะเหี่ยวเฉาและตายไปอย่างเนิ่นนอน การรดน้ำต้นไม้ก็เหมือนการภาวนาให้เราสนิทสัมพันธ์กับพระอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งมีอยู่ด้วยกัน 4 ระดับ

ระดับแรกเหมือนการต้องเดินไปตักน้ำจากบ่อที่อยู่ไกลด้วยกระป๋อง ต้องออกแรงและเหน็ดเหนื่อย แต่อย่าท้อ ระดับที่สองเป็นการสร้างระหัดวิดน้ำที่ช่วยตักน้ำขึ้นมา ทำให้รดน้ำได้ง่ายขึ้น ระดับที่สามคือการขุดคลองส่งน้ำมาเข้ามาถึงสวนโดยตรง และระดับที่สี่คือได้น้ำจากท้องฟ้าที่ให้ฝนตกต้องสม่ำเสมออย่างพอเหมาะพอดี การภาวนาและการพัฒนาชีวิตฝ่ายจิตในระยะแรกๆ นั้นก็ย่อมต้องลำบากใช้ความพยายามมากเหมือนดูแลสวน แต่เมื่อพัฒนาไปเรื่อยๆ ก็จะง่ายขึ้นเพราะเราเป็นหนึ่งเดียวกับพระมากขึ้น พระพรของพระเจ้าจะช่วยให้เราได้บรรลุถึงความดีงามที่สมบูรณ์ของชีวิตฝ่ายจิตตามที่เราเพียรพยายาม ❀

คุยกับเภสัชกร

ผศ.ดร. มนต์ชวี นิตipun ชมรมเวชบุคคลภาคอภิก

ระวังสุขภาพ

จงตื่นเฝ้าและระวังเถิด เพราะท่านไม่รู้วัน และเวลา (มัทธิว 25:13) วันนี้อยากจะเล่าเรื่อง ที่ประสบกับตัวเองมา นึกแล้วยังอดใจหายไม่ได้ เจ้าหน้าที่ที่ทำงานออกกำลังกายแทบทุกวัน วันหนึ่ง เล่นบอลลูกอยู่หน้าทำงาน และโดยไม่คาดถึง เขาล้มลง จะว่าพระอวยพรก็น่าจะได้ เพราะที่ เกิดเหตุอยู่ใกล้โรงพยาบาลที่เป็นโรงเรียนแพทย์ ของรัฐที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่ง และแพทย์ได้ช่วย ไว้อย่างฉิวเฉียด เขาหลับไปหนึ่งสัปดาห์เต็มๆ ระหว่างนั้นแพทย์ไม่สามารถจะบอกได้ว่า เขา จะเป็นเจ้าชายนิทราหรือไม่ พระอวยพรอีกครั้ง หนึ่ง เขาฟื้น และเป็นปกติ เรื่องค่าใช้จ่าย เขา เป็นพนักงานของรัฐ และโรงพยาบาลที่ไปเป็น

โรงพยาบาลในสังกัดเดียวกัน ดังนั้นจึงไม่มีปัญหา เรื่องค่าใช้จ่าย อีกรายหนึ่งเป็นเยาวชนหนุ่ม ใช้ ชีวิตอย่างใจปรารถนา สูบบุหรี่ ดื่ม รับประทาน อาหารอร่อยที่ชอบ ทำงานมากมาย จนไม่รู้ว่ามีอะไร คืออะไร วันหนึ่งไปทานและดื่มกับเพื่อน และแล้ว เหตุการณ์ที่ไม่คิดฝันก็เกิดขึ้น เขาอาเจียนและ ล้มลงกับพื้น เพื่อนทามส่งโรงพยาบาลใกล้ที่เกิดเหตุ เป็นโรงพยาบาลที่มีชื่อแห่งหนึ่ง แต่ไม่ทราบสาเหตุ เกิดกลางคืน เขาตื่นมาและอาเจียน หายใจไม่ออก จึงให้ออกซิเจนตามที่คนไข้ขอร้อง และดูอาการ คนไข้ทนไม่ไหวต่อการรอดูอาการ จึงเปลี่ยน โรงพยาบาลอีกแห่งหนึ่ง แพทย์ที่ดูแลกังวลจน เห็นได้ชัด แต่พวกเรา ก็ยังไม่เข้าใจว่าเกิดเหตุ

ร้ายแรง ในที่สุดได้ส่งต่อไปยังโรงพยาบาลที่เป็น
โรงเรียนแพทย์ของรัฐที่ใหญ่ที่สุดอีกหนึ่ง แพทย์
ที่รับตัวไปและช่วยชีวิตอย่างทันการ รวดเร็วมาก
เขาพักฟื้นอยู่ที่โรงพยาบาลอยู่ระยะหนึ่ง เขาเล่าว่า
ระหว่างนั้น มีนักเรียนแพทย์มาซักประวัติมิได้ขาด
เพราะเป็นกรณีที่เกิดขึ้น มิได้เกิดจากกรรมพันธุ์
แต่เกิดจากตนเองทั้งนั้น พระทรงสร้างเรามาและ
ประทานทุกอย่างที่เพียงพอให้เราดำรงชีวิต ทรง
รักษาโรคและความเจ็บไข้ทุกชนิด (มัทธิว 4:23)
แต่เราจะต้องระวังสุขภาพของตนเอง ขอแนะนำ
ให้ตรวจสุขภาพสม่ำเสมอ เพราะอะไรก็เกิดขึ้น

กับเราได้ โดยไม่ขึ้นกับอายุ และเวลา เราต้อง
เฝ้าระวังตนเองเสมอ นอกจากร่างกายแล้ว เรา
ต้องดูแลฝ่ายจิตของเราด้วย การภาวนาเป็น
ส่วนหนึ่งของชีวิต ในเดือนตุลาคมนี้เป็นเดือน
แม่พระ ขอเชิญชวนให้ร่วมใจกันสวดสายประคำ
เป็นหนึ่งในเดียวกัน ไม่สิ้นเสียงสายประคำ ไม่
เฉพาะเดือนตุลาคมเท่านั้น แต่ตลอดไป ขอพระ
อวยพระพรผ่านทางแม่พระให้ท่านอยู่ในพระพร
ของพระตลอดไป และมีสุขภาพที่ดีเพื่อรักและ
รับใช้งาน ของพระตลอดไปด้วย ๕

คุณครูเทเรซา สาวินี เกษตรบริบูรณ์ ครูคำสอนแบบอย่าง

“การสอนคำสอน เป็นการนำข่าวดีไปสู่เด็กๆ และหล่อหลอมให้เขาค่อยๆ เติบโต
อย่างมีความเชื่อ และดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ ความหวัง ความรัก”

สำหรับเดือนนี้คอลัมน์ “แสงเรืองๆ” ขอแนะนำให้เราได้รู้จักกับ “ครูคำสอนแบบอย่าง” อีกท่านหนึ่งคือ คุณครูเทเรซา สาวินี เกษตรบริบูรณ์ คุณครูเป็นสัตบุรุษวัดนักบุญมาร์โก จ.ปทุมธานี ปัจจุบันคุณครูสาวินี สอนอยู่ที่โรงเรียนอัสสัมชัญคอนแวนต์ กรุงเทพฯ และงานที่ได้รับมอบหมายคือ เป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการ ฝ่ายอภิบาลและแพร่ธรรม

คุณครูสาวินี ยึดหลักในการทำงานที่ว่า “อย่าท้อแท้ในการทำความดี เพราะถ้าเราไม่หยุดทำความดี เราจะได้เก็บเกี่ยวเมื่อถึงเวลา” (เทียบ กท 6:9)

สำหรับแรงบันดาลใจในการเป็นครูคำสอนนั้น คุณครูสาวินีกล่าวว่า มาจากความเชื่อจากครอบครัว และแบบอย่างจาก **พระคุณเจ้าวีระ อภรณ์รัตน์**

คุณครูสาวินีมีมุมมองในการสอนวิชาคำสอนว่า “การสอนคำสอน เป็นการนำข่าวดีไปสู่เด็กๆ และหล่อหลอมให้เขาค่อยๆ เติบโต อย่างมีความเชื่อ และดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ ความหวัง ความรัก”

คุณครูได้เสนอข้อคิดว่า “การร่วมมือกันในการสอนคำสอนของบุคลากรเป็นสิ่งสำคัญ รวมถึงการให้กำลังใจซึ่งกันและกันในการทำงานเพื่อพระ และให้ตระหนักถึงหน้าที่ความเป็นคริสตชนในการประกาศข่าวดี”

คุณครูสาวินี ได้ฝากข้อคิดให้กับเราทุกคน รวมถึงเด็กนักเรียนในเรื่องที่เกี่ยวกับ “ความเชื่อ ความศรัทธา - ความเชื่อสัตย์” ว่า องค์พระเยซูเจ้าทรงสอนว่า หากเรามีความเชื่อศรัทธา อัศจรรย์จะเกิดขึ้นในชีวิตของเรา (เทียบ ลก 17:19) หากเรามีความเชื่อศรัทธา เราจะได้รับความปลอดภัยจากบาป และทุกข์ (เทียบ มก 2:5 ; ลก 7:50) และเราต้องมีความเชื่อศรัทธา เมื่อเราภาวนา (เทียบ มก 11:24) ส่วนผู้ที่เชื่อสัตย์ ต้องเริ่มจากการเชื่อสัตย์ ในสิ่งเล็กน้อย (เทียบ ลก 16:10) และผู้เชื่อตรงจะเกิดผลมากมาย (เทียบ ลก 8:15)

ทีมงานแสงเรืองๆ เชื่อว่า ผู้อ่านทุกท่านคงเห็นกันแล้วว่า คุณครูสาวินี เหมาะสมอย่างยิ่งแล้วในการเป็นครู และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเป็น “ครูคำสอน” เพราะไม่ว่าเราจะถามคำถามอะไร คุณครูก็จะตอบออกมาจากสิ่งที่คุณครูเชื่อ และจากสิ่งที่คุณครูสอน เรียกว่า ตอบตามแนวทางของพระวรสารกันเลยทีเดียว...เราเชื่อเหลือเกินว่า คำสอนของพระเยซูเจ้านั้นอยู่ในชีวิตของคุณครูแล้ว และนับเป็นอีกหนึ่งเมล็ดพันธุ์พระวาจา และข่าวดี ที่ได้หว่านไว้ใน “เนื้อนาบุญ” ในโรงเรียนคาทอลิกของเรา **✠**

บันทึกธรรมทูต
มีสชั้น

พระศาสนจักร ของคนจน

หลังจากพระศาสนจักรคาทอลิก ได้พระสันตะปาปาองค์ใหม่ นามว่า “ฟรังซิส” นับเป็นเวลาอีกช่วงหนึ่งที่ประวัติศาสตร์ จะต้องจารึกถึงการเปลี่ยนแปลง แน่นอนว่า เราไม่ทราบว่าจะเกิดการเปลี่ยนแปลงอะไรขึ้นอีกในอนาคต แต่มีเครื่องหมายบางอย่าง อย่างเป็นนัยสำคัญที่กระตุ้นเตือนจิตสำนึกของคริสตชนทุกคนว่า เราในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของพระศาสนจักรคาทอลิกสากล ย่อมหนึ่งดูดยาเฉยๆ ไม่ได้แน่ หากเห็นหัวหน้า หรือผู้นำของเรา ได้เรียกร้องให้ลูกๆ ของพระศาสนจักร ได้ทำบางสิ่งบางอย่าง และสิ่งหนึ่งที่พระองค์เน้นก็คือ “ทำให้พระศาสนจักรเป็นของคนยากจน” ซึ่งพระสันตะปาปา ไม่เพียงแต่เรียกร้องด้วยคำพูด แต่พระองค์ได้ทำอะไรหลายๆ อย่าง เพื่อปฏิเสธ สิ่งนี้ออกจะเป็นสิ่งที่ทรูทรากินไป ซึ่งถ้าเราอยู่ในฐานะแบบพระสันตะปาปา จะเห็นว่า ไม่ใช่เรื่องง่าย

และคงยากมากๆ ที่จะเปลี่ยนแปลงอะไรสักอย่าง เพราะตำแหน่ง ที่เป็นผู้นำสูงสุดทั้งทางโลกและทางธรรม บวกกับประวัติศาสตร์อันยาวนานของสถาบัน หรือการฝืนประเพณีที่ดูเหมือนดี แต่มันทรูทรากินไปนั้นมันเรียกร้องความเข้มแข็งอดทนอย่างมาก ต่อแรงกดดัน โดยเฉพาะจากบุคคลบางกลุ่ม

เรื่องส่วนพระองค์ของพระสันตะปาปา เราจะเก็บไว้ติดตามกันต่อไป แต่อยากให้เรามองดูสารของพระองค์ที่พระองค์สื่อถึงเราว่า พระศาสนจักร เป็นประชากรที่มาจากบุคคลที่หลากหลายมากๆ แต่ในความเหมือนในความต่างต่างนั้นก็คือ พระศาสนจักรเป็นของคน และเลือกที่จะอยู่ข้าง คนยากจน คนต่ำต้อย หรือคนที่อยู่นอกสายตาของสังคมเสมอ

เราแต่ละคนมีกระแสเรียกแตกต่างกัน แต่เราสามารถทำสิ่งต่างๆ เพื่อคนยากจนเหล่านั้น

ด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยมีเป้าหมายร่วมกัน เพราะนั่นไม่ใช่แค่เป้าหมายทางสังคม แต่เป็นเป้าหมาย ทางชีวิตฝ่ายจิต ที่แฝงอยู่ในคำสอนของพระศาสนจักรคาทอลิกด้วย...

วันหนึ่งบนสะพานลอยแห่งหนึ่งในมหานครใหญ่ของกรุงเทพมหานคร ผมไม่รู้ว่ในเวลานั้น จะอยู่ในฐานะใด แต่ลึกๆ ของความเป็นคาทอลิก ทำให้ผมยังคำถามหนึ่ง เพื่อถามหญิงขอทานคนหนึ่ง ที่นั่งอยู่บนพื้นแฉะๆ ของสะพานลอย “มาจากไหนหรือครับคุณป้า...” สิ่งที่ผมได้รับคำตอบ คือ การส่ายหน้า ประมาณว่า “ไม่รู้ๆ” และด้วยสัญชาตญาณอะไรบางอย่างก็ไม่ทราบ ผมจึงถามต่อว่า “พูดไทยได้หรือเปล่า?” คุณป้าเผยหน้ามองผม แล้วก็ส่ายหน้าอีก... และด้วยประสบการณ์ที่สั่งสมมา ผมจึงยังคำถาม อีกว่า “โมกปีถอม?” (เป็นภาษาเขมรแปลว่า มาจากไหนหรือครับคุณป้า?) คราวนี้คุณป้าเผยหน้า จ้องมองหน้าผมอย่างแปลกใจ อาจจะมีผลมตี้นเต้น ตามด้วยคำตอบว่า “โมกปีปอยเปต” (มาจากปอยเปต)

ครับ เธอเป็นคุณป้าขอทานชาวกำพูชาคนหนึ่ง การสนทนาของผมกับคุณป้า เป็นไปอีกสักพักใหญ่ ผมถามไถ่ถึงสารทุกข์สุกดิบ การที่ต้องยอมลำบาก ยอมเสี่ยง มาขอทานในประเทศไทยแน่นอนว่า ไม่ค่อยดีนักในสายตาของคนไทย แต่ความที่คนไทยเป็นคนใจบุญและมีเมตตา ย่อมทำให้คุณป้าคนนี้มีรายได้พอประทังชีวิตได้ ซึ่งผมก็แปลกใจด้วยว่า คุณป้าสามารถส่งเงินไปช่วยเหลือญาติๆ ที่ปอยเปตอีกด้วย ผมคิดไม่ถึงว่าเงินของพวกเขาคนไทย จะมีค่ามากมายขนาดนั้น โดยส่วนตัวแล้ว ผมก็กังวลเรื่องกลุ่มมิชชันนารีที่คอยใช้ความใจบุญของผู้ให้ เป็นเครื่องมือในการหากิน แต่ในเวลานั้น ไม่ใช่เวลาตัดสินใคร เพราะสิ่งที่ผมทำ คือการได้สัมผัสคนจนบ้างตามที่พระศาสนจักรสอน

มีคนเดินข้ามสะพานลอยหลายคน มองผมด้วยสายตาแปลกๆ แน่แน่นอนว่า มันคงแปลกลัก

หน้อย ที่จะมิใครลงไปนั่งคุยกับของท่าน และสิ่งที่ผมอยากทำมากกว่านี้ก็คือ ไปถึงที่บ้านของคุณบ้าง ไปเยี่ยม ไปดู ไปเป็นเพื่อนและคอยดูว่า มีอะไรบ้างที่เราพอจะทำได้บ้าง แต่ความจำกัดในหลายอย่างในเวลานั้น ผมจึงทำได้แค่นี้ สำหรับคุณบ้าง อาจจะทำให้รู้สึกดีขึ้นหรือไม่ หรือเปล่าไม่รู้ แต่สำหรับผมมันทำให้ผมฝึกที่จะออกจากกรอบรูปแบบของชีวิตเพื่อสัมผัสและไม่สัมผัสคนด้วยโอกาสเหล่านั้น

ถ้าเราเปิดหนังสือพิมพ์ หรือมองออกไปข้างๆ บ้าน เราจะเห็นคนจนอยู่รอบๆ เราเสมอ คาทอลิกเอง ก็มีทั้งคนรวยและคนจน แต่อยากให้เราไม่ตีกรอบ มองแค่คนจนหรือรวยเพียงภายนอก แต่อยากให้เรามองถึงความต้องการภายในใจของพวกเขาด้วย บางครั้งคนรวยภายนอก อาจจะมีใจที่ยากจนด้วยก็ได้ ซึ่งอาจตีความได้ว่า ใจยากจนจนยากที่แบ่งปันให้ใคร (ตระหนี่ ไม่รู้จักแบ่งปันกลุ่มนี้เป็นคนที่มีรอยทางกาย แต่ขาดความร่ำรวยฝ่ายจิตใจ) หรือ มีใจยากจน ที่รู้ว่าตนเองยังขาดความสงบสุขฝ่ายจิตใจ ใจที่ยังมีอิมมูนู จึงแสวงสิ่งที่ตนเองขาด ซึ่งเป็นสิ่งที่พระคัมภีร์เรียกร่องคือ “ผู้มีใจยากจน ย่อมเป็นสุข” (มธ 5:3 ; ลก 6:20) เพราะคนที่มีใจแบบนี้จะแสวงความจริงซึ่งไม่จำกัดว่าจะเป็นคนรวยหรือจนฝ่ายกาย เหมือนนักบุญออสติน ที่ท่านแสวงหาจนกระทั่งพบว่าพระเป็นเจ้าของคือความอิมมูนูใจของท่าน

พระศาสนจักรคาทอลิก ไม่ได้มีจุดหมายในตัวเองว่าจะต้องทำตนเองให้เป็นคนยากจนแบบมองเห็นได้ภายนอก แต่ไม่ว่าอะไรก็ตามที่แสดงออกภายนอก ต้องสื่อถึงทำที่ฝ่ายจิตใจ ที่พร้อมจะถือความยากจนตามคำสั่งสอนของพระเยซูเจ้า เราเห็นพระสันตะปาปาปฎิเสธจะนอนในวัง เลิรฟอาหารเอง ใส่รองเท้าหนังธรรมดา ใส่กางเกงโลหะธรรมดา นั่งรถให้ธรรมดาที่สุด ฯลฯ นั่นเพราะแรงผลักดันภายในของท่าน ที่ต้องการจะบอกว่า พระองค์อยากจะอยู่ใกล้คนจนให้มากที่สุด และใช้ทุกวิถีทางผลักดัน ผู้นำทั่ว

โลก และผู้นำพระศาสนจักร ให้คิดถึงคนยากจนมากกว่านี้ อย่างล่าสุด คือการไม่ให้เกิดสงครามในซีเรีย ด้วยการรณรงค์ทุกคนในโลกให้การภาวนาและอดอาหาร นั่นก็เพราะพระองค์ตระหนักดีว่าเมื่อใดเกิดสงคราม คนกลุ่มแรกที่จะต้องลำบากคือคนยากจน คนธรรมดาทั่วไปนั่นเอง

สำหรับเราในฐานะสมาชิกของพระศาสนจักร เรามีสถานะต่างกัน ตามฐานะันดร ตามตำแหน่งตามสิทธิและหน้าที่ของแต่ละคน เราไม่จำเป็นต้องทำอะไรเพื่อคนยากจน ในแบบที่เหมือนกันทุกอย่าง แต่เราทำได้ตามฐานะและสิ่งที่เรากำลังเป็นอยู่ เป็นฆราวาส เป็นสงฆ์ เป็นนักบวช รอบๆ ตัวเรา มองข้ามรั้วหลังบ้านเรา หรือนอกรั้วหมู่บ้านของเราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อช่วยเหลือพวกเขา บางทีการช่วยรณรงค์ การร่วมกิจกรรมเพื่อสังคม หรืออะไรบางอย่างก็เป็นการช่วยเหลือพวกเขาได้ ให้เราทำเถอะ! เพราะบางครั้งกิจกรรมบางอย่างง่าย ๆ กลับกลายเป็นการช่วยเหลือที่ยิ่งใหญ่สำหรับคนจน อย่างเช่นว่า การแยกขยะในบ้าน เอาขยะที่ขายได้ให้คนเก็บขยะจนๆ เอาไปขายได้ การดำเนินชีวิตสวนทางบริโภคนิยม เช่น แคะการประหยัดไฟฟ้า เราก็ไม่ต้องสร้างเขื่อนที่ต้องไล่หลายหมู่บ้านออกจากพื้นที่น้ำท่วม เพื่อผลิตไฟฟ้า หรือการกินพอดี อยู่พอดี ใช้พอดี ย่อมเบียดเบียนธรรมชาติน้อยกว่า เพราะเราสามารถลดการทำลายสิ่งแวดล้อม ดินน้ำอากาศ ซึ่งสำหรับคนที่ไม่มีความเลือกยังต้องพึ่งพาและใช้สิ่งเหล่านี้อยู่ ฯลฯ

ถ้าพระเยซูเจ้าลดตัวมาเป็นมนุษย์ มาอยู่กับมนุษย์ เพื่อช่วยมนุษย์ให้พ้นจากความบาป ความเห็นแก่ตัว แต่ให้มีใจเผื่อแผ่กัน จนถึงกับตายบนไม้กางเขนขนาดนี้แล้ว เหล่าคนที่ติดตามพระองค์ที่เรียกว่าคริสตชน จะยังนิ่งเฉยโดยไม่ทำอะไรสักอย่างเพื่อคนยากจนแบบพระองค์ทำเสียหรือ... ❌

มุมเล็กๆ ของนักเดินทาง

คุณพ่อปิติศักดิ์ พงศ์จิรพันธุ์

การเดินทางมาถึงของมิตรภาพ

เดือนสิงหาคมเป็นช่วงเวลาที่เหมาะที่สุด ในอิตาลี ผู้คนส่วนใหญ่มีโอกาสหยุดพักจากงานประจำและเลือกที่จะปลีกตัวออกจากสังคมเมืองเข้าสู่ชนบทหรือสถานที่ที่พักตากอากาศ วันไหนที่ท้องฟ้าปลอดโปร่งและแดดออก ถือว่าวันนั้นอากาศดี แดดยิ่งแรงยิ่งดี ถือเป็นของขวัญจากธรรมชาติที่ประทานมาให้ไม่บ่อยนัก ผู้คนที่เฝ้าตักดวงช่วงเวลาฤดูร้อนเหล่านี้ด้วยการทำกิจกรรมกลางแจ้ง โดยเฉพาะการพาครอบครัวไปพักผ่อนตามชายทะเลและเลือกสวมเสื้อฝ้ายน้อยชิ้นเท่าที่สามารถเพื่อนอนตากแดดแบบที่บางคนเรียกให้ดูหฐูขึ้นมาหน่อยว่านอนอาบแดด หลายคนเลือกพักผ่อนด้วยการปั่นจักรยานไปตามถนนแคบ ๆ ในขณะที่นักปั่นท่องเที่ยวบางคนก็ภูมิใจนักหนากับความสำเร็จในการแย่งพื้นที่บนถนนกับรถยนต์คันใหญ่ ๆ หรือบางคนอาจเลือกที่จะขึ้นไปสัมผัสอากาศที่เย็นกว่าเดิมบนภูเขา แต่สำหรับผม เดือนสิงหาคมยังคงเป็นช่วงเวลาแห่ง

การเดินทาง แต่เป็นการเดินทางเพื่อพักผ่อน พักผ่อนในความหมายของการอยู่นิ่ง ๆ หรือไม่ก็เคลื่อนไหวในจังหวะที่ช้าลงกว่าเดิม ชะลอจังหวะการก้าวไปข้างหน้าทีบางครั้งดูเหมือนถูกเร่งเร้าจนหายใจตามแทบไม่ทัน และเมื่อพยายามทำความเข้าใจกับการอยู่นิ่งๆ จนสำเร็จแล้ว เราจะค่อย ๆ ค้นพบคุณค่าแห่งการก้าวเดินตามเส้นทางที่ผ่านมา เพราะแต่ละก้าวที่มีมา แต่ละก้าวที่มีไป มีทั้งเหตุและมีทั้งผลของแต่ละก้าวอย่าง น่าเสียดายที่ผู้คนส่วนหนึ่งเลือกที่จะปล่อยผ่านคุณค่าเหล่านั้นให้ไหลไปพร้อมกับกระแสธารแห่งกาลเวลา เพราะบางเรื่องราวอาจทำให้เราจับปัดจนไม่อยากจะนึกถึง และบทเรียนชีวิตบางบทอาจต้องแลกมาด้วยลมหายใจเฮือกสุดท้ายกว่าจะค้นพบทางออกของปัญหา ซึ่งที่สุดแล้วเราก็ผ่านมันมาได้

การช่วยงานในค่ายฤดูร้อนของเด็กๆ ในหมู่บ้าน Cavallermaggiore บนเขาลิ้นสุดลงแล้ว หลายคนสงสัยว่าพระสงฆ์ไทยสองคนที่ภาษาอิตาลีเรียนยังไม่ถึงไหนจะขึ้นไปช่วยงานอะไรในค่ายฤดูร้อนของเด็กๆ ...ผมตอบได้ทันทีแบบไม่ต้องคิด ช่วงเวลาเกือบหนึ่งเดือนบนเขา คือช่วงเวลาแห่งการกอบโกย กอบโกยอย่างค่อยเป็นค่อยไปไม่ตะกละตะกลาม ทั้งการกอบโกยประสบการณ์ทางภาษา กอบโกยคุณค่าแห่งมิตรภาพไร้พรมแดน กอบโกยความมีชีวิตชีวาจากการได้ใช้ชีวิตอยู่กับเด็กๆ กอบโกยคุณค่าจากการแบ่งปันประสบการณ์ชีวิตและการแบ่งปันความเชื่อผ่านทางพระวาจา ทุกๆ วันเรามีหน้าที่แบ่งปันข้อคิด

จากพระวอว่าเป็นภาษาอิตาเลียนซึ่งเราใช้โอกาสนี้ในการฝึกฝนทักษะทางภาษา สร้างประโยคง่าย ๆ โดยมีคุณครูคอยตรวจความถูกต้องให้ คุณครูของ ผมมีหลายคน ทั้งพี่เลี้ยง ทั้งเด็ก ๆ ที่สลับกันเข้ามาช่วยเหลือในการเตรียมบทเทศน์ในมิสซาและการแบ่งปันข้อคิดจากพระวอในช่วงการภาวนาประจำวัน นอกจากนี้ เรายังมีโอกาสได้ทำหน้าที่ศาสนบริกรด้วยการโปรดศีลอภิบาลและถวายมิสซาขอบพระคุณ ผมคงต้องสารภาพตามที่พระสงฆ์รุ่นพี่แนะนำมาว่า เวลาฟังแก้บาปไม่จำเป็นต้องพูดอะไรมากเพราะเราคงฟังเขาไม่ออก(ทั้งหมด) เมื่อเขาสารภาพบาปเสร็จ เราก็เพียงให้ข้อคิดสามสี่ประโยค จากนั้นให้เขาสวดภาวนาใช้โทษบาปและสวดบทอภัยบาปแบบสั้น...ก็จบ และคงเป็นเพราะความมั่นใจเกินร้อยของสัตบุรุษว่าพระสงฆ์ไทยคงฟังภาษาอิตาเลียนไม่รู้เรื่อง จึงส่งผลให้มีสัตบุรุษมาสารภาพบาปกับพระสงฆ์ไทยมากกว่าไปสารภาพบาปกับพระสงฆ์เจ้าของภาษา โดยเฉพาะกับคุณพ่อเจ้าอาวาสของพวกเขา ผมได้เข้าใจแบบช้า ๆ ขึ้นอีกหน่อยว่า...ชีวิตที่เป็นของขวัญสำหรับคนอื่นเป็นอย่างนี้เอง บนโต๊ะอาหารแต่ละมื้อ ผมตั้งใจที่ได้มีโอกาสนำเสนอเรื่องราวของประเทศไทยให้เยาวชนต่างชาติได้รู้จักถึงความแตกต่างแห่งวิถีชีวิตผู้คน ภาษาและวัฒนธรรม ค่านิยมทางสังคม สถานที่สวยงาม โดยเฉพาะอาหารไทย ผมแอบปลื้มใจที่เด็กหลายคนอยากลองชิม น้ำพริกที่มีคนไทยใจดีนำขึ้นมาจาก ผมเตือนพวกเขาแล้วว่าให้ค่อย ๆ ชิมทีละนิดเพราะมันเผ็ด แต่ความอยากรู้อยากเห็นตามประสาเด็กคงมีผลกำลังมากเกินกว่าที่ผมจะรั้งเขาไว้ได้ ผมเลยได้สะใจที่เห็นบางคนน้ำตาไหลจากการลองชิมน้ำพริก (นรก) นอกจากนี้ เด็กหลายคนมักเอ่ยถามถึงคำทักทายเป็นภาษาไทยและกระหายที่จะรู้จักอะไรก็ตามที่เป็นของไทย ในขณะที่เด็กไทยส่วนหนึ่งกำลังหลงอยู่ในกระแสของต่างประเทศ เลือกเปิดรับวัฒนธรรมต่างประเทศแต่กลับเต็มใจมองข้ามคุณค่าทางวัฒนธรรมที่งดงามของไทย โดยเฉพาะคุณค่าของการรักษาวล สงวนตัว ความมีสัมมาคารวะ การใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง นำเสียดายที่ลูกหลานของเรากำลังหลงลืมรากเหง้าความเป็นไทยและน่าเสียใจแทนบรรพบุรุษผู้พยายามรักษาและสืบทอดสิ่งเหล่านี้มาจนถึงรุ่น

ลูกรุ่นหลาน

ในค่ายฯ ของเด็กชั้นประถมห้า มีเด็กชายคนหนึ่งชื่อมัทธิว เท่าที่ผมสังเกตพฤติกรรมตลอดค่าย เขาเป็นเด็กที่ค่อนข้างเอาแต่ใจ มักแสดงออกว่าไม่พอใจและชอบบ่นเกือบทุกเรื่อง ดินก่อนดิน สูดท้ายของค่าย ผมเห็นเขานั่งร้องไห้ในห้องมืด ๆ ซึ่งอยู่ติดกับห้องทำกิจกรรม ผมเดาว่าเขาคงทะเลาะกับเพื่อนหรือถูกพี่เลี้ยงตำหนิอย่างรุนแรง ผมเดินผ่านความมืดเข้าไปในห้องจนได้ยินเสียงมัทธิวนั่งละอิกสะอื้นอยู่ที่เก้าอี้ในมุมมืด แวบแรกนึกว่ากุมารทองมาให้โชคแต่ไม่ใช่ จึงตรงเข้าไปหาและหยุดยืนตรงหน้า แสงไฟที่เล็ดลอดมาจากห้องข้าง ๆ ช่วยให้ผมแยกแยะออกระหว่างกุมารทองสัญชาติอิตาเลียนกับเด็กชายมัทธิว ผมวางมือบนบ่าและเริ่มคุยกับเขามัทธิวยังคงร้องไห้ไม่หยุด ลักพักผมจึงเดินจากมาและแจ้งพี่เลี้ยงในสิ่งที่ผมเห็น เช้าวันสุดท้ายก่อนที่ทุกคนจะแยกย้ายกันกลับบ้าน มัทธิวเข้ามาหาผมและถามว่า "หลังจากนี้เราจะได้เจอกันอีกมั๊ย?" "แน่นอน" ผมตอบมัทธิว บทสนทนาแสนสั้นที่ดูเหมือนปราศจากความหมายพิเศษ แต่สำหรับผม มันสื่อถึงเครื่องหมายแห่งมิตรภาพและการได้ทำหน้าที่ของผู้อภิบาลแบบพระเยซูเจ้า ผมเชื่อว่ายังมีผู้คนอีกมากมายที่โยยหาเครื่องหมายแห่งการประทับอยู่ของพระเจ้าในชีวิตของเขา ผ่านทางการแสดงออกซึ่งน้ำใจไมตรี ความห่วงใย ความเอาใจใส่ การให้เวลาและการรับรู้ว่าเขาทุกคนเป็นพี่น้องกัน เราทุกคนมีพระบิดาองค์เดียวกัน และเราทุกคนต้องการความรักเฉกเช่นเดียวกัน

เดือนสิงหาคมยังเป็นช่วงเวลาอายุของผมขยับขึ้นอีกหนึ่งปี ผมเพิ่งได้สังเกตลังกาแบบจริงจังอีกครั้งว่าความร่วงโรยของร่างกายค่อย ๆ มาเยี่ยมเยือน แท้จริงมันคงมาสิงอยู่กับผมนานแล้วแต่ผมอาจมองข้ามมันไป แต่ก็ช่างเถอะ บางครั้งทางออกของปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตอาจลึกลงเพียงแค่การยอมรับและก้าวเดินต่อไปข้างหน้า นั่นเพราะชีวิตยังมีอะไรอีกมากมายรอให้เราได้เรียนรู้และมิตรภาพก็ยังคงรอเราอยู่บนเส้นทางที่ก้าวผ่าน...เท่านี้ก็เพียงพอที่จะผลักดันให้เรากล้าเผชิญหน้ากับความไม่จริงในชีวิตแล้ว..เห็นด้วยมั๊ยครับ ☺

DaDa Sound

บริษัท ดาดาซาวด์ จำกัด
 ผู้นำด้านบริการให้เช่าและติดตั้งระบบเสียง ระบบแสงสี
 เครื่องดนตรีมาตรฐานสากล
 สำหรับงานที่ต้องการความสมบูรณ์แบบทุกประเภท
 อาทิ งานคอนเสิร์ต งานแสดงสินค้า Grand opening
 งาน Presentation งาน Exhibition งานเดินแบบ
 งาน Event งานประชุมสัมมนาประชาสัมพันธ์
 งานปาร์ตี้ และงาน Entertain จัดเลี้ยงทั่วไป
 พร้อมให้คุณมั่นใจในผลงานของเรา
 ด้วยประสบการณ์กว่า 30 ปี
 จนได้รับความไว้วางใจจากบริษัทต่างๆ
 ที่มีชื่อเสียงระดับประเทศ

ติดต่อ :

สนโถกณ์ - จินดา ศรีประยูร 63/3 อ.บางขุนนท์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700
 โทร. 0-2424-6150 โทร : โทรสาร 0-2434-0912 WWW.dadasoundsystem.com
 E Mail : dadasoundsystem@yahoo.com, dada_sound@hotmail.com

ตะแกรงและโครงสร้าง FRP

- ไม่ยุกร่อน
- ดูแลรักษาง่าย
- มีความแข็งแรงสูง
- ไม่รบกวนคลื่นวิทยุ
- มีน้ำหนักเบา
- ไม่มีควันกันดิน
- ไม่ลามไฟ
- กันกระแทก

ไม่นำกระแสไฟฟ้า เพิ่มความปลอดภัยในการทำงาน
 - น้ำหนักเบา เคลื่อนย้ายง่าย ไม่ยุ่งยากในการติดตั้ง

ผลิตภัณฑ์บันได Fiberglass
 Fiberglass Stair Solutions

■ ชั้นบันได
 Stair treads

■ ฝาครอบบันได
 Stair tread covers

การใช้งาน

Applications

■ ตะแกรง Fiberglass molded
 Fiberglass molded gratings

■ ตะแกรง Fiberglass moltruded
 Fiberglass moltruded gratings

949 Supplies Co., Ltd.

184/181 Forum Tower 28th, Fl., Ratchadaphisek Rd., Huay Kwang, Bangkok 10320

Tel: 02 645 2599 Fax: 02 645 2744 E-mail: marketing@949supplies.com www.949supplies.com

ASSUMPTION COLLEGE English Program (EP) at Rama II Campus โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ (แคมป์สพระราม 2)

โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ

เป็นโรงเรียนเปิดใหม่ในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย

เปิดสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program: EP)

ในปีการศึกษา 2555 จัดการเรียนการสอนเป็นปีการศึกษาแรก

มีนักเรียนทั้งหมด 4 ระดับชั้น คือ ประถมศึกษาปีที่ 1 ประถมศึกษาปีที่ 4

มัธยมศึกษาปีที่ 1 และมัธยมศึกษาปีที่ 4

เรียนกับทีมครูต่างชาติเจ้าของภาษาในหลายรายวิชา

“เรียนอย่างมีความสุข ประสบความสำเร็จในชีวิต”

โรงเรียนตั้งอยู่ที่ ตำบลพันท้ายนรสิงห์ อ.เมือง จ.สมุทรสาคร

ผู้สนใจติดต่อขอทราบข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ห้องธุรการ

อาคาร The Trinity โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ จ.สมุทรสาคร

โทร 08-0101-2552 หรือที่ <http://www.assumption.ac.th/rama2/>

โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม

90/1 ซ.สาทร 11 เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120

โทร 0-2675-6970-84 โทรสาร 0-2212-2310

โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกมัธยม

26 ซ.เจริญกรุง 40 เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500

โทร 0-2630-7111-25 โทรสาร 0-2237-7769

โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ

52 ถ.เฉษฎาภิธิ ต.พันท้ายนรสิงห์ อ.เมือง จ.สมุทรสาคร 74000

โทร. 08-0101-2552

ผ่านมา 55 ปี พงจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง

จินตรา กาญจนบัตร

“ฝากให้พระองค์ดูแล”

ดิฉันอยากเชิญชวนให้พวกเราฝากชีวิตและการเดินทางในแต่ละวันไว้กับพระเป็นเจ้า วอนขอพระองค์ให้ทรงปกป้อง ค้ำครอง และดูแลเราทุกวันด้วยเทอญ...เนื่องจากดิฉันได้ไปเยี่ยมคุณเอ้ (คนรู้จัก) ที่โรงพยาบาลแห่งหนึ่ง หลังจากที่ได้รับข่าวว่าคุณเอ้ และคุณปาน ประสบอุบัติเหตุถูกรถ 10 ล้อชน อาการสาหัส กะโหลกศีรษะยุบต้องตามด้วยเหล็ก มีบาดแผลบนใบหน้า และต้องเย็บที่เปลือกตาหลายเข็ม นับเป็นเคราะห์ร้าย เพราะรถยนต์ก็เพิ่งซื้อมาใหม่ๆ และตัวเองกับสามีกำลังจะไปร่วมงานศพที่หัวหิน แต่ยังไม่รู้ว่าโชคชะตาสามีบาดเจ็บไม่มาก แต่ตัวคุณเอ้หมดสติไปหลายชั่วโมง และต้องรอรถหน่วยกู้ภัยมาช่วยตัดเหล็ก เพราะสภาพรถบดบี้ ไม่สามารถนำคนเจ็บออกมาจากรถได้

เหตุการณ์นี้ดูคล้ายๆ กับกรณีของดิฉันที่เคยประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์เช่นกัน ตอนนั้นรถของดิฉันหมุนตัวกลางถนนอยู่หลายรอบก่อนที่จะกระเด็นไปชนกับราวเหล็กกั้นถนนหักพังทั้งแถบ รถถลาลงอย่างแรงจนพลิกคว่ำ กระจกแตกแตกละเอียด รถบดบี้ทั้งคัน แต่ปาฏิหาริย์นักบุญยูดา (St. Jude) ช่วยดิฉันและสามีเอาไว้ เราไม่มีบาดแผลหรือรอยถลอกใดๆ คงมีเพียง

หนึ่งในล้านเท่านั้น และดิฉันมั่นใจว่า “พระเป็นเจ้าพระองค์ทรงคุ้มครองเรา” และให้เรามีชีวิตอยู่จนมาถึงทุกวันนี้ ดิฉันเข้าใจความรู้สึกของคุณเอ้และคุณปาน ความเจ็บปวด อาการตกใจ และเสียขวัญ และยิ่งไปกว่านั้นอีกตัวคุณเอ้ต้องเข้ารับการผ่าตัดครั้งแล้วครั้งเล่า เพราะแผลที่เย็บบริเวณเปลือกตามีปัญหา ทำให้ตาเปิดไม่สนิท เราทุกคนต่างก็วิตกกังวลว่าสุดท้ายแล้ว ผลการผ่าตัดจะออกมาเป็นอย่างไร?... เมื่อคุณเอ้เห็นใบหน้าของตนเองที่กระจก เห็นรอยเย็บและแผลเป็นเธอถึงกับร้องไห้ เธอเสียใจ และตกใจ เธอบอกว่า ฉันมีใบหน้าอย่างนี้จะไปทำงานหรือไปพบผู้คนภายนอกได้อย่างไร? พวกเราต่างให้กำลังใจและปลอบโยนต่างๆ นานา โดยหวังว่าทุกอย่างจะดีเหมือนเดิม เพราะสมัยนี้การแพทย์ก็เก่งๆ ด้วยกันทั้งนั้น หากลองสมมติว่าเหตุการณ์เช่นนี้เกิดกับตัวเราๆ แต่ละคนบ้างล่ะ จะทำอย่างไร จะทำใจได้หรือไม่? ดูแล้วหดหู่จิตใจมาก เพราะไม่รู้ว่าจะช่วยบรรเทาใจได้มากกว่านี้ได้อย่างไร?

ชีวิตของคนที่เคยเฉียดความตายมาแบบเส้นยาแดงผ่าแปด หลายชีวิตจะพยายามชดเชยวันเวลาที่เหลืออยู่อย่างรู้คุณค่า และเห็นคุณค่าของความรัก ความเข้าใจอันดีต่อกัน

จากอุบัติเหตุเรื่องนี้ เป็นบทสอนที่เกิดจากความประมาทของคนขับรถ 10 ล้อที่หลับใหล เขาไม่สามารถเบรครถให้หยุดได้ จึงพุ่งชนรถของคุณเอ้ อย่างแรง จึงทำให้เกิดเรื่องสลดใจขึ้น...ถ้าท่านผู้อ่านต้องขับรถหรือใช้ถนนหนทางหาก

เกิดมีอาการร่วง โปรดอย่าขับต่อ เพราะเราไม่รู้ว่าจะหลับในเวลาใด และหากเกิดอุบัติเหตุก็ไม่ใช้จะบาดเจ็บคนเดียว แต่จะไปชนถูกคนอื่นด้วย ขอให้คิดเสมอว่า แต่ละชีวิตมีค่าหาที่เปรียบไม่ได้เลย

อีกกรณีหนึ่ง ดิฉันดูรายการ BIG FAMILY ได้เห็นคู่สามีภรรยาหลายคู่ที่ต่างก็มีปัญหาที่เกิดจากภรรยาชอบใช้จ่ายเงินสุรุ่ยสุร่าย และซื้อของที่ไม่เกิดประโยชน์ ไม่ช่วยกันประหยัด บรรดาสามีไม่พอใจภรรยา... ทางพิธีกรจึงเปิดโอกาสให้พวกสามีได้ระบายความรู้สึก เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในครอบครัว ส่วนภรรยาก็บ่นว่าสามี เพราะสามีไม่คิดจะช่วยงานบ้าน และพูดจาไม่สุภาพ

ที่ดิฉันสะดุดใจคือ คู่ของคุณพจน์ ที่เล่าถึงเหตุการณ์ระทึกใจ เมื่อคราวที่เขาไปแสวงบุญที่อินเดียกับคณะทัวร์ และรถของเขาเสียหลักตกลงเหว มีคนตายหลายศพ และบาดเจ็บกันทั้งคันรถรวมถึงตัวคุณพจน์ด้วย เขาคิดว่าตนไม่รอดแน่ เพราะมีบาดแผลทั้งตัว เขาเล่าว่า กระดูกขา แขน ไหล่บร้าวหัก ลำไส้แตก และกว่าจะมีคนมาช่วยก็ใช้เวลานาน

ตอนนั้นคุณพจน์ยังมีสติและได้รับโทรศัพท์จากภรรยาที่เป็นห่วงเขา เพราะเขาไม่ได้โทรติดต่อกลับเพื่อแจ้งว่า มาถึงที่หมายแล้วหรือยัง เขาถูกภรรยาต่อว่าอย่างแรง และคุณพจน์จึงบอกกับภรรยาว่า เขาประสบอุบัติเหตุ รถตกเหว อาการสาหัส เพียงเท่านั้นน้ำเสียงของภรรยาก็เปลี่ยนและกลับกลายเป็นความห่วงใย เธอบอกกับสามีให้เขาบอกกับคนที่เขาพาไปโรงพยาบาลว่า ขอให้นำตัวเขาส่งโรงพยาบาลกรุงบอมเบย์ แทนที่จะเข้ารักษาที่โรงพยาบาลต่างจังหวัด เพราะมีหมอเก่งๆ ได้แนะนำและระบุชื่อที่บอมเบย์ ซึ่งคุณพจน์ไม่มั่นใจว่า เขาจะมีชีวิตอยู่จนถึงตอนพบหมอหรือไม่ หนทางไกลมาก ในขณะนั้นเขาคิดถึงครอบครัวและภรรยาและที่เมืองไทย ที่แรกๆ ก็ยังหวังว่าเงินทองข้าวของและ

กล้องถ่ายรูปจะหายหมด แต่สุดท้ายเขาตัดความกังวลทุกเรื่องหมด เพราะถ้าเขาตายไปสิ่งเหล่านี้ก็เปล่าประโยชน์ เขาหวังแต่มีชีวิต มีลมหายใจ จะพิการอย่างไรก็ยอมรับสภาพ นี่แสดงว่าคนเรากลัวตาย รักชีวิต อยากมีชีวิตรอดด้วยกันทั้งนั้น

ที่สุด ภรรยาของคุณพจน์ก็บินไปหาเขา อยู่เฝ้าดูอาการ ประณินบัติเขาอย่างดี และให้กำลังใจ มั่นคือนายวิเศษสำหรับเขา เขาได้รู้ซึ่งถึงความรัก ความอาทร ที่หาซื้อไม่ได้ด้วยเงิน “ความรัก” ได้พิสูจน์แล้วด้วยการกระทำ เวลาผ่านไปเป็นเดือน ภรรยาลำบากมากต้องนอนที่โรงพยาบาลไม่มีญาติ ไม่มีเพื่อน แต่ก็อยู่ดูแลเขาด้วยความเต็มใจ คุณพจน์เล่าทั้งน้ำตาว่า เขาซาบซึ้งและรักภรรยาของเขามากกว่าเดิม เห็นคุณค่าของภรรยาที่อยู่กับเขา ทั้งยามทุกข์และยามสุข

ตัวเขาเองก็เคยตำหนิภรรยาในเรื่องการจับจ่ายไร้สาระ แต่ปัจจุบันเขายอมรับทุกอย่างและเห็นเป็นเรื่องเล็กไปหมด เขายอมรับว่า เขารักภรรยามาก และพร้อมที่จะชดเชย และทำสิ่งดีๆ ให้ภรรยา อยากอยู่ใกล้ๆ กับภรรยา เพราะเขาเกือบจะไม่มีโอกาสดีๆ เช่นทุกวันนี้อีกแล้ว

ชีวิตของคนที่เคยเฉียดความตายมาแบบเส้นยาแดงผ่าแปด หลายชีวิตจะพยายามชดเชยวันเวลาที่เหลืออยู่อย่างรู้คุณค่า และเห็นคุณค่าของความรัก ความเข้าใจอันดีต่อกัน

ทุกวันนี้เราต้องไม่ลืมที่จะขอบคุณพระเป็นเจ้าที่ช่วยให้เราผ่านพ้นเหตุการณ์ร้ายๆ ต่างๆ นานาไปได้ พระองค์ให้เรามีความสุข มีความสบายใจ ดิฉันจึงคิดเสมอว่า เราต้องรีบทำสิ่งดีๆ ช่วยเหลือคนรอบข้าง เราไม่รู้ว่าจะมีโอกาสดีๆ อีกเท่าใด เพราะตราบไต่ที่ยังมีลมหายใจนั้นแสดงว่าพระเป็นเจ้าให้เวลาเรา พระองค์ทรงต่อชีวิตให้เราในแต่ละนาที ทำให้ทุกนาทียังมีคุณค่าสำหรับชีวิตเรา **๕**

กว่าจะเป็นนักบุญ

อันตรธาน

นักบุญยอห์น เลโอนาร์ดี St. JOHN LEONARDI (1541-1609)

พระสงฆ์

ฉลองวันที่ 9 ตุลาคม

ยอห์น เลโอนาร์ดี เกิดที่ Tuscany กว่าท่านจะตอบรับกระแสเรียกการเป็นพระสงฆ์ก็อายุมากแล้ว และกระแสเรียกนี้ก็ค่อยๆ สูงงอม เพราะท่านได้ละอาชีวะฆราวาส เพื่อที่จะบวชเป็นพระสงฆ์

เมื่อเป็นพระสงฆ์แล้วท่านได้ตั้งคณะ “สหพันธ์แห่งคำสั่งสอนคริสตชน” เพื่อที่จะอบรมสั่งสอนพวกเด็กๆ ให้มีความรู้ทางด้านคำสอน และตัวท่านเองก็ได้เขียนหนังสือเล่มเล็กๆ ขึ้นเล่มหนึ่ง ซึ่งเต็มไปด้วยคำสั่งสอนอันเป็นแก่นสารของคริสตศาสนา

ท่านอุทิศชีวิตของท่านให้กับการริเริ่มที่สำคัญมากๆ คือ ท่านได้ตั้งคณะนักบวชชื่อ “คณะพระมารดาแห่งพระเจ้า” ซึ่งอุทิศตนในด้านการอบรมสั่งสอนประชาชนทั่วไป และเน้นในการเป็นศาสนบริกรเพื่อให้บริการด้านศีลศักดิ์สิทธิ์

ที่กรุงโรม ท่านได้มีส่วนในการตั้งบ้านเถรที่สำคัญของ “กระทรวงเผยแผ่ความเชื่อ” สำหรับที่จะให้การอบรมแก่พวกเถรที่มาจากประเทศมิสซัง โดยเฉพาะ

ท่านยอห์น ได้สิ้นใจเพราะโรคติดต่อเนื่องจากท่านได้พยาบาลเอาใจใส่ปรนนิบัติคนป่วยต่างๆ นานาที่กรุงโรม ในปี ค.ศ.1609

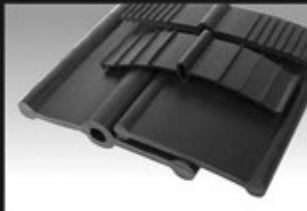
นักบุญยอห์น เลโอนาร์ดี ได้ให้ตัวอย่างที่เห็นชัดๆ แก่เราสำหรับการแพร่ธรรม 2 ประการด้วยกัน คือ (1) การเป็นประจักษ์พยานถึงพระเป็นเจ้าผ่านงานแห่งความรักเมตตา (2) มุ่งการประกาศพระวาจา และการสอนคำสอน

ข้าแต่พระเจ้า ขอพระองค์โปรดแนะนำคำจูงให้ลูกกล้าที่จะละทิ้งสิ่งต่างๆ ซึ่งผูกมัดตัวลูกให้ติดอยู่กับชีวิตฝ่ายโลก เพื่อลูกจะได้สามารถติดตามพระองค์ไปจนถึงสรวงสวรรค์อันเป็นนิรันดร และได้อยู่เฉพาะพระพักตร์พระองค์ด้วยเทอญ ๕

UA
UNION
ASSOCIATES
THAI
CO.,LTD.
Since 1969

ผู้ผลิตและจำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง
พร้อมบริการติดตั้งงานระบบป้องกันการรั่วซึมทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
แก้ไขรอยแตกร้าวของอาคาร งานป้องกันสนิมโครงสร้าง
งานหยุดน้ำรั่วซึมที่ด้วยวัสดุที่มีคุณภาพและทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

- จำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง น้ำยาผสมคอนกรีต
ซีเมนต์กันซึม วัสดุซ่อมแซม ฯลฯ
- รับเคลือบพื้น EPOXY, PU และส่วนต่างๆ
ของโรงงาน เพื่อทนทานต่อแรงกระแทก
ลดการสึกกร่อน จากแรงเสียดสีและจากสารเคมี
- รับเคลือบสารป้องกัน การกัดกร่อนจากสารเคมี
- รับติดตั้งระบบป้องกันการรั่วซึมอาคารทุกชนิด

- งานหยุดร่องรอยต่อถนน พื้นโรงงาน และ
โครงสร้างคอนกรีต ด้วยวัสดุฉนวนกันรอยต่อหลายชนิด
- งานซ่อมแซมรอยรั่วซึม รอยแตกร้าวโครงสร้าง
คอนกรีตด้วยวิธี injection
- งานระบบสีกันความร้อน สะท้อนความร้อนจาก
แสง UV ได้มากกว่า 97%

บริษัทยูเนียน อีเอสซีเอทส์ (ไทย) จำกัด

20 ซอยประชาอุทิศ 59 แยก 1 ถนนประชาอุทิศ
แขวงบางมด เขตทุ่งครุ กรุงเทพฯ 10140
โทรศัพท์ 02 4279380-1 แฟกซ์ 02 427 9492
email: sales@union-thai.com / www.union-thai.com

ความสุขจากสัมผัส จมูก

จมูก เป็นประสาทสัมผัสอีกหนึ่งอย่าง ที่สร้างประสบการณ์ชีวิตของเราให้เกิดลบหรือเลียบวกกันได้ ซึ่งเชื่อว่าหลายคน อาจจะนึกไม่ออกว่า จมูกนั้น จะสร้างประสบการณ์ให้เรา “เป็น” อะไร ได้อย่างไร?

จมูก ทำหน้าที่รับกลิ่นต่างๆ ผ่านทางการดม ในปกติชนนั้น หากมีกลิ่นใดที่หอมสดชื่นผ่านเข้ามา คนๆ นั้น จะค่อยๆ สูดลมหายใจ กลิ่นที่โชยผ่านมารู้สึกดี เพื่อให้กลิ่นนั้นผ่านเข้าสู่จมูกอย่างเต็มที่ การสูดลมหายใจเข้าจะทำอย่างช้าๆ เติม ลึก หน้าที่ด้วยความรู้สึกดี

ในทางตรงกันข้าม หากมีกลิ่นไม่พึงประสงค์โชยเข้ามาแตะปลายจมูก จมูกของเราจะหยุดการรับกลิ่นชั่วคราว อาจทำโดยการย่นจมูก ฟันลมหายใจออกทางจมูกแรงๆ เพื่อไล่กลิ่นที่แปลกปลอมออก หรือพยายามกลืนลมหายใจไว้ เพื่อจะได้ไม่ต้องดมกลิ่นนั้น หากต้องอยู่กับกลิ่นนั้นนาน อาจมีการนำอุปกรณ์ที่มีอยู่ในตัว นอกตัวเข้ามาช่วย เช่น หากกระดาษทิชชู ผ้าเช็ดหน้า ผ้าขนหนู มาช่วยปิดทับไว้ เพื่อกรองกลิ่นอีกครั้ง หรือพยายามใช้มือ ใช้กระดาษ พัดให้กลิ่นออกไป และถ้าสามารถหาทางหนีที่ไล่ได้ ก็จะมองหาทางที่จะพาตัวออกจากสถานที่นั้นๆ ให้เร็วที่สุด เท่าที่จะทำได้ เพื่อจะได้หาอากาศดี อากาศบริสุทธิ์ เข้ามาสู่อ่างกายกันอีกครั้ง

การทำหน้าที่ของจมูก จึงเป็นการพยายามนำสิ่งดีเข้าสู่กาย และปฏิเสธสิ่งที่เป็นลบออกไป เราอาจไม่รู้ตัวว่าเราทำอยู่อย่างรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว แต่กระบวนการทางร่างกายนั้น ปรับการหายใจ

ของเราเองตลอดเวลา เมื่อเราอยู่ในที่อากาศมีมลพิษสูง เช่น เดินอยู่บนถนน ที่มีทั้งหมอกและควันพิษ จากท่อไอเสียรถยนต์ ระบบการหายใจของเรา จะปรับการหายใจเข้าออก ให้สูดอากาศเข้าไปไม่เต็มปอดมากนัก เพื่อไม่ให้อากาศเสียเข้าร่างกายมากเกินไป

แต่เมื่อใดก็ตาม ที่เราพาตัวเองไปสู่แวดล้อมที่เป็นธรรมชาติ ไม่ว่าจะบนทะเล น้ำตก หรือภูเขา ร่างกายจะมีการปรับระบบหายใจใหม่ โดยการหายใจเข้าและหายใจออกจะเป็นไปอย่างช้าๆ เติม แน่น ลึกมากขึ้น หลายคนจะมีการยืดแขนทั้งสองข้างออกไปด้านข้าง เปิดกว้าง แอ่นอก เงยคอ หลับตาพริ้ม เพื่อสูดโอโซน สูดอากาศดีให้เข้ามาในร่างกายอย่างเต็มที่ ซึ่งหากมีโอกาสอยู่กับอากาศธรรมชาติหลายๆ วัน เราจะรู้สึกได้ว่า สมองเราแจ่ม หน้าตาเราสดใส ร่างกายของเราสดชื่น แข็งแรง เพราะการรับพลังธรรมชาติ ผ่านทางระบบการหายใจนั่นเอง

คำถาม คือ นานเพียงใดแล้ว ที่เราไม่ได้มีโอกาสสัมผัสพลังธรรมชาติ หรือนานเพียงใดแล้ว ที่เราไม่เคยทบทวน สำรวจประสบการณ์ตนเอง ผ่านทางจมูก เพื่อสร้างตนเองให้มีพลังชีวิตพลังทางกาย พลังใจขึ้นมา

มีหลายคนกล่าวเปรียบเปรยว่า คนบางคนนั้น สูดลมหายใจรดทิ้งไปวันๆ ซึ่งเป็นการเปรียบเชิงประชดว่า แต่ละวันที่ผ่านไปนั้นไม่ได้ทำอะไรขึ้นมาที่มีคุณค่าต่อตนเองหรือต่อคนอื่นเลย มัวแต่นั่งเบื่อ นั่งซึม นั่งเศร้า นั่งบ่น ทั้งลมหายใจให้หมดไป

การหายใจของคนกลุ่มนี้ จึงมีแต่เพียงการถอนหายใจ “เฮ้อ... เฮ้อ...” ไปเรื่อย นั่นเอง หรือในทางตรงข้าม คนที่ทำอะไรต่ออะไร จนเกิดเป็นความเครียด จริงจัง พาลคนอื่น เหมือนไม่มีใครที่ได้ตั้งใจนึกคน การหายใจของคนกลุ่มนี้ จึงมีแต่เพียงการหายใจเชิง “ฮึ่ม... แฮ...” หายใจถี่แรง... หายใจร้อน หน้าตาเตี๊อด ความดันเลือดขึ้น จนเกิดอาการของความดันสูง หรืออาการของความดัน (หุรีน) สูง

ชีวิตจึงไม่เคยสุข..... ขาดสติ.... อันเนื่องมาจาก... ไม่เคยมีเวลาลำหรับการสำรวจ หรือใส่ใจลมหายใจของตนเองนั่นเอง

เคยลองทบทวนย้อนกลับมาดูหรือไม่ว่า เมื่อเราต้องการเรียกสติให้คืนมา ไม่ให้สติแตก สติเตลิด สิ่งที่เราทำได้ง่ายตายมากคือการกลับมาควบคุมที่ลมหายใจ

การที่เราจะทำให้ร่างกายจิตใจเรามีพลัง สิ่งที่ได้ช่วยได้ คือ การฝึกหายใจให้เต็ม แน่น ลึก คำที่เราได้ยินกันบ่อย คือ “อยากฝึกสติ ลองไปนั่งสมาธิ ทำจิตให้ว่าง ใจจะได้นิ่ง จิตจะได้สำรวม สงบ”

เพราะการนั่งสมาธิ ส่วนใหญ่แล้ว ล้วนเป็นการสร้างประสบการณ์ความสุขจากลมหายใจ

เพราะ... ลมหายใจ คือ สิ่งที่เป็นกลาง ให้กายสงบได้อย่างรวดเร็ว และสร้างสุขได้อย่างไม่ยาก

หลักการง่ายๆ ที่จะแนะนำไว้ให้ผู้อ่านลองฝึกทำกัน คือ... หากต้องการระบายของเสีย จงหายใจออก หากต้องการสิ่งที่ดีเข้า จงหายใจเข้า หากยังไม่พร้อม ยังไม่มีสติสตาบิลที่มั่นพอ จงหายใจออกก่อนแล้วจึงเริ่มหายใจเข้า นั่นคือ หากของเสียออกไปได้ก่อน จึงจะมีที่ว่างสำหรับของดีให้เข้ามาได้ ....

แต่คนจำนวนไม่น้อย ที่ทำให้ตนเองแย่ พาตนเองไปหาประสบการณ์ลบ คือ เอาแต่นั่งระบาย เอาแต่ของเสียออก จนลืมนำของดีเข้า ของเสียที่ค้างอยู่ จึงทำให้แน่นอก ยังไม่ทันจะยกออก เมื่อ

พยายามเอาของดีเข้า จึงไม่มีที่ว่างพอที่จะทำให้เข้าได้... เกิดหนักอกหนักใจกัน

วันๆ จึงเอาแต่สายหัว สายหน้า นั่งถอนหายใจ “เฮ้อ ...ฮึ่ม.... ฮือ...เฮ้อ... โอ๊ย...” ถอนแล้วถอนอีก ถอนอีกถอนแล้วทั้งวัน จนทำให้เหนื่อยให้ล้ากันเ็นที่สุด

ลองกลับมา นั่งสบายๆ ผ่อนคลาย ปล่อยอารมณ์ ผ่อนความคิดลอบอกไปจากตัว ด้วยการเป่าปาก ผ่อนลมหายใจออกยาวๆ อย่างช้าๆ ลึก 3-5 รอบ เอาความเครียด ความเหนื่อย ความล้า ออกจากลมหายใจออก

จากนั้น หลับตาพริ้ม ยกแก้มยืมเบาๆ จนหน้ายืมตาม แล้วจินตนาภาพดอกไม้ที่เราชอบ ขึ้นมาหนึ่งดอก มโนภาพนั้นต่อ ด้วยความรู้สึกว่า ตัวเรากำลังสูดดมดอกไม้ นั้น ประสาหลัผัสผัสทางการรับกลิ่นจะเริ่มทำหน้าที่ เมื่อสูดดมหายใจเข้า เราจะรับรู้อากาศที่ผ่านขึ้นไปไปที่โพรงจมูก ซึ่งอยู่ระหว่างหว่างคิ้ว ผ่านลงคอ ลงอก อากาศเข้าสู่ปอด ด้วยการรับรู้ความรู้สึกที่ท้องว่าท้องพองออก ช่วงด้านข้างทั้งสองข้างของลำตัวขยาย กลืนลมหายใจไว้ลึกครู่หนึ่ง แล้วจึงผ่อนลมหายใจออก โดยเผยปากออกเล็กน้อย เพื่อให้ลมหายใจออกผ่านออกทางปากได้ด้วย ขณะหายใจออก พยายามให้ช่วงเวลาหายใจออกยาวนานกว่าหายใจเข้าอย่างน้อยที่สุด 2 เท่าขึ้นไป การหายใจเช่นนี้ จะทำให้ร่างกายผ่อนคลายขึ้นมาก ปอดขยายตัวได้ดีขึ้น ทำเช่นนี้ ประมาณ 10 รอบ จะรู้สึกได้ว่าร่างกายผ่อนคลายขึ้น มีพลังกลับคืนมา และจะเริ่มรู้สึกถึงความสุขเกิดขึ้นจากลมหายใจที่สุขได้

เมื่อ (หายใจ) (เข้า) เกิดสุขได้..... เมื่อ (หายใจ) (ออก) เกิดผ่อนคลาย ประสบการณ์ดีๆ ย่อมเกิดขึ้นกับชีวิตได้อย่างแน่นอน..... สิ่งดีๆ ลองทำดู

คุณพ่อกราบไหว้ (ตอนจบ) บาดแผลจากพวกอั้งยี่ สร้างวัดด้วยหนวด (ค.ศ. 1879 – 1891)

พวก “อั้งยี่” ชักชวนให้คนจีนสมัครเป็นสมาชิก และคิดว่าพวกตนสามารถทำอะไรได้ แม้จะผิดกฎหมายและผิดต่อความยุติธรรม เมื่อคริสตังจีนที่หนองบัวไม่ยอมสมัครเป็นสมาชิก จึงเกิดเรื่องขึ้นในหมู่บ้าน คุณพ่อกราบตัวเองเกือบตกเป็นเหยื่อของคนพวกนี้ เรื่องมีอยู่ว่า

“ชาวจีนที่หนองบัวคนหนึ่งเพิ่งเป็นคริสตังไม่นาน ก่อนจะเป็นคริสตัง เขาได้ยกบุตรชายคนเล็กให้เป็นบุตรบุญธรรมของคนต่างศาสนาที่มีอิทธิพลที่สุดในหมู่บ้าน หลังจากเป็นคริสตังแล้ว วันหนึ่งเขาไปขอบุตรชายคนเล็กคืนเพราะไม่อยากปล่อยให้อยู่ในความปกครองของคนต่างศาสนา ผู้นี้ ชายคนดังกล่าวไม่ขัดข้อง ได้คืนบุตรให้บิดา แต่ครึ่งชั่วโมงต่อมาได้เกิดเสียงดังขึ้นในหมู่บ้าน คุณพ่อกราบได้ไม่สนใจเพราะคิดว่าคนต่างศาสนาทะเลาะวิวาทกัน จริงๆ แล้วครูคำสอนของท่านถูกฆ่าตาย แต่คุณพ่อยังไม่ทราบ

เมื่อเสียงอีกทีก็เงียบไป 2-3 นาที มีคนมาพบคุณพ่อที่บ้านพักเพื่อขอพูดธุระบางอย่าง คุณพ่อกราบได้มีได้ระแวงสงสัย จึงลุกขึ้นและตามชายคนนั้นออกไป เมื่อออกไปหน้าประตูเห็นชาวจีนกลุ่มหนึ่งอยู่ข้างนอก ในมือมีทั้งมีดและปืน ไม่ต้องสงสัยพวกเขามุ่งมาทำร้ายและต้องการฆ่าท่าน คนร้ายวิ่งกรูไปยังคุณพ่อ แล้วดึงหนวดดึงเคราของท่านทิ้งเตะและต่อยจนท่านกระเด็นไปข้างนอก แล้วใช้มีดกรีดท่านเป็นแผลใหญ่สองแผล จากนั้นได้ลาก

ท่านไปจนถึงสนามหญ้าหน้าบ้านคนต่างศาสนาผู้มีอิทธิพลดังที่ได้กล่าวมาแล้ว”

“ณ ที่นั้น เขาให้ท่านนั่งลงกับพื้น หลังพังกัดไม้ มีชายหนุ่มสองคนถือขวานมาทำจะตัดศีรษะคุณพ่อ แม่บ้านของคุณพ่อเข้ามาห้าม และช่วยชีวิตท่านไว้ ยิ่งกว่านั้น เธอยังเอายามาใส่แผลเพื่อห้ามเลือดที่ไหลซอกจนหยุด ขอพระเป็นเจ้าโปรดประทานรางวัลให้ผู้กระทำดีนี้ด้วยเถิด!”

พวกฆาตกรใจร้ายไม่พอใจ จึงประชุมปรึกษาหารือกันว่าจะทำอย่างไรดีกับคุณพ่อ หลังจากโต้เถียงกันอยู่นาน พวกเขาได้ตัดสินใจพาท่านไปที่ศาลว่าการจังหวัดกาญจนบุรี ในเวลานั้นคุณพ่อกราบได้เป็นห่วงกังวลว่า ถ้าพวกคริสตังรู้เรื่อง จะพากันจับอาวุธมาแก้แค้น ถึงแม้จะมีจำนวนน้อยก็ตาม และพวกเขาจะถูกฆ่าตายหมด ดังนั้น คุณพ่อจึงขอให้ชายคนหนึ่งซึ่งอยู่ที่นั่น ไปบอกพวกคริสตังว่าไม่ต้องทำอะไรทั้งนั้น พวกคริสตังก็มอบนมด้วยน้ำตานองหน้า คุณพ่อกราบได้ถูกนำตัวไปขึ้นศาลของผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรี แต่ที่สุดเขาได้ปล่อยตัวคุณพ่อเป็นอิสระ และตัดสินใจโทษผู้ร้ายพวกนั้นอย่างหนัก

ในหนังสือประวัติการแพร่ธรรมในสยามและลาว เขียนโดย คุณพ่อโรเบิร์ต โกสแต แบลโดยอรสา ชาวจีน ได้เล่าถึงสถานการณ์บ้านเมืองในช่วงสมัยรัชกาลที่ 4 ไว้ว่า มีชาวจีนตั้งเป็นสมาคมลับเรียกว่า “ตัวเหยีย” และในสมัยรัชกาลที่ 5 คน

พวกนี้เริ่มขยายอิทธิพลมากขึ้นเป็น “อั้งยี่” เรียก
คำคุ้มครองจากชาวบ้านและชาวจีนด้วยกัน มีคนจีน
บางส่วนที่เป็นคริสตังได้ขอเข้าอยู่ภายใต้ความ
คุ้มครองของกงสุลฝรั่งเศส

ในหน้าที่ 443 กล่าวถึงเรื่องนี้เพียงสั้นๆ ว่า
“คุณพ่อกรางด์ถูกพวกอั้งยี่ 150 คน ทำร้ายใน
บ้านพักที่หวายเหนียว

ท่านถูกทุบตีอย่างป่าเถื่อน และถูกนำตัว
ลงเรือไปเมืองกาญจนบุรี คริสตังได้ช่วยท่านให้เป็น
อิสระ พวกอั้งยี่ฉวยโอกาสทำเช่นนี้ได้เพราะกงสุล
ฝรั่งเศสเพิ่งเสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุโรค ภายหลัง
พวกอั้งยี่ถูกตามล่าตัวและตัวการใหญ่ถูกจับขังคุก”

เมื่อหายดีพอสมควรแล้ว คุณพ่อกรางด์
ได้กลับไปทำหวายเหนียวอีกครั้ง เวลานั้นมีคริสตัง
800 คน วัดหนึ่งหลัง ที่สอนคำสอนหนึ่งแห่ง
โรงเรียน 2 แห่ง คุณพ่อเป็นผู้จัดการก่อสร้างเอง
ทุกอย่าง บ่อยครั้งท่านรู้สึกเจ็บเสียดทางด้านขวา
และที่ไต

กินอาหารไม่ค่อยมีรสชาติ และนอนไม่หลับ
บ่อยขึ้นเรื่อยๆ คุณพ่อสู้ทนต่อความเจ็บปวดอยู่
ตลอดเวลา 4 ปี

ค.ศ.1888 ขณะออกเดินทางไปฮ่องกง
คุณพ่อรู้สึกปวดสะโพกอย่างรุนแรงกะทันหัน จน
อยู่ต่อไปไม่ได้ จึงเดินทางกลับสยามและทำงาน
ด้วยความกระตือรือร้นเหมือนเช่นเคยต่อไป
ต่อมาท่านรู้สึกปวดสะโพกอีก จึงต้องพักรักษาตัว
อีกครั้ง การกลับไปพักในบ้านเกิดเมืองนอน คง
เป็นทางเดียวที่จะช่วยให้หายป่วยได้ อย่างไรก็ตาม
คุณพ่อต้องการออกจากมิสซังโดยคำสั่งจากผู้ใหญ่
ด้วยความมอบน้อมเชื่อฟังเท่านั้น

ที่สุด คุณพ่อเดินทางไปฝรั่งเศสพร้อมกับ
คุณพ่อเบิร์เบต์ในเดือนสิงหาคม ค.ศ.1891

อากาศดีๆ แดดเทือกเขาวัลเลย์ ทำให้
คุณพ่อแข็งแรงขึ้นมา ท่านจึงอยากกลับมาอยู่
ท่ามกลางคริสตังของท่านอีก

แต่คุณพ่อมรณภาพอย่างกะทันหันวันที่ 20
กรกฎาคม ค.ศ.1893

มีเรื่องเล่าจากพระสงฆ์นักบวชรุ่นเก่าๆ และ
สัตบุรุษคริสตังว่า “หลังจากเรื่องคุณพ่อกรางด์
ถูกทำร้ายครั้งนี้ กงสุลฝรั่งเศส ได้ฟ้องร้องและ
เรียกค่าเสียหายจากรัฐบาลสยาม และที่สุดได้รับ
ค่าชดเชยโดยคิดจากเส้นหนดและเคราของ
คุณพ่อที่ถูกดึงไป”

ไม่ทราบว่าเป็นเท่าไร? และคิดกันอย่างไร?
รวมเป็นเงินเท่าไร?

แต่เมื่อคุณพ่อได้รับเงินจำนวนนี้มา ท่าน
ได้นำเงินไปสร้างวัดใหม่ที่สวยงามยิ่งขึ้น!

ในประวัติวัดแม่พระองค์อุปถัมภ์ ท่าหว้า
เขียนไว้ว่า

“ค.ศ.1879 คุณพ่อกรางด์มาเป็นเจ้าอาวาส
และได้สร้างวัดหลังใหม่ ซึ่งเป็นบ้านของพระ ติดต่อกัน
มานานถึง 89 ปี”(ทำเนียบวัดฯ หน้า 417)

มีเรื่องเล่าจากสัตบุรุษของวัดนี้ และชาวบ้าน
ได้เล่าต่อๆ กันมาจนทุกวันนี้ แท้จริงอย่างไร ผม
ไม่รับประกันครับ!

วัดหลังที่คุณพ่อกรางด์สร้างนี้

“สร้างมาจากหนด!”

ข้อมูลอ้างอิง

1. ประวัติวัดแม่พระเป็นที่พึ่ง ท่าหว้า
กาญจนบุรี “โอกาสฉลองครบรอบ 100 ปี”
2. ประวัติการเผยแพร่คริสต์ศาสนาในสยาม
และลาว, อรสา ชาวจีน แพลและเรียงเรียง
จาก “Etudes et documents 17:
Siam Laos histoire de la mission”
เขียนโดย คุณพ่อโรแบร์ต โกสเต, MEP
3. ชีวิตประวัติบรรดามิสซังนารีคณะ MEP
ค.ศ.1662-1987 เล่ม 1 A-K หลักฐาน
เล่ม V, โดยคุณพ่อวิกตอร์ ลาร์เก, MEP
(ว. ลาร์เก)
4. ทำเนียบวัดคาทอลิกในประเทศไทย
5. ข้อมูลจากพูดคุยกับพระสงฆ์อาวุโส
สังฆมณฑลราชบุรีบางองค์

พระสงฆ์พื้นเมืองมิสซังภาคอีสานรุ่นแรก (ภาพถ่ายก่อน ค.ศ.1947)

1. คุณพ่ออัง บัปติสต์ สตีอกแกร์ คณะ MEP ชาวเยอรมัน เกิด 23 มิถุนายน 1876 บวช 22 กันยายน 1900 มรณะ 2 มิถุนายน 1948
2. คุณพ่อเลอง แปรูดง คณะ MEP เกิด 6 มกราคม 1878 บวช 26 มิถุนายน 1904 มรณะ 14 เมษายน 1961 ที่กรุงเทพฯ
3. คุณพ่อเปาโล ศรีนวล ศรีวรกุล เกิด 1 ธันวาคม 1906 บวช 31 มกราคม 1932 มรณะ 31 พฤษภาคม 1982
4. คุณพ่ออันตัน หมุน ทารา เกิด ค.ศ.1881 มรณะ 18 เมษายน 1969
5. คุณพ่ออันตัน คำผิง กายราช เกิด 7 พฤษภาคม 1907 บวช 1 มกราคม 1936 มรณะ 13 พฤศจิกายน 1985
6. คุณพ่อเปาโล คำจวน ศรีวรกุล เกิด 7 กุมภาพันธ์ บวช 1 มกราคม 1936 มรณะ 10 ตุลาคม 1979
7. คุณพ่ออัลแบร์ต ยอแซฟ ดง เกิด 27 พฤศจิกายน 1896 มรณะ 15 สิงหาคม 1976
8. คุณพ่อยอห์น บัปติสต์ แท่ง ยวงบัตริ์ เกิด ค.ศ.1902 บวช 31 มกราคม 1932 มรณะ 3 มีนาคม 1963
9. คุณพ่อดอมินิก ซาวิโอ มนต์รี มณีจิตร (จูสวย) เกิด 29 กรกฎาคม 1903 บวช 17 มกราคม 1932 มรณะ 30 กันยายน 1974
10. คุณพ่อยอแซฟ อินทร์ นารินทร์เกิด เกิด 19 มีนาคม 1914 บวช 13 ธันวาคม 1941 มรณะ 13 กันยายน 2001
11. คุณพ่อราฟาแอล คาร์ โลรินทร์ เกิด 31 พฤษภาคม 1910 บวช 29 มกราคม 1943 มรณะ 27 กุมภาพันธ์ 1994
12. คุณพ่อวิกตอร์ สีนวน ถิ่นวัลย์ เกิด 28 พฤศจิกายน 1908 บวช 6 สิงหาคม 1938 มรณะ 13 มีนาคม 1971
13. คุณพ่อเปโตร วันดี พรหมสาขา ณ สกลนคร เกิด 25 กรกฎาคม 1908 บวช 29 มกราคม 1943 มรณะ 22 กุมภาพันธ์ 1980

ภาพและข้อมูล หนังสือ "อัครสังฆมณฑลท่าแร่-หนองแสง : ประวัติ ข้อมูล และการดำเนินงาน" ค.ศ.2000
หนังสือ "บาทหลวง"... พิมพ์ครั้งที่ 1, โรงพิมพ์อัสสัมชัญ, กรุงเทพฯ, 2003

ภาพเคียงคำ

วีรพันธ์ เอกอักษรารณ

“ฝากบ้าน...วันเกิดแม่”

ทุกชีวิตสุขสราญในบ้านใหม่
ฝากบ้านไว้ในมหากรุณาธิคุณ
มอบพระองค์พร้อมกันในวันเสก
ให้เปี่ยมสุขสดชื่นทุกคืนวัน
ขอขอบคุณ พ่อปรีชา สกุลอ่อน
เสริมชีวิตจิตแกร่งพ้อแบ่งปัน
แม่ศรีไพร กระทอง ของลูกรัก
แม้งานหนักตรากตรำด้วยจำเป็น
ทั้งญาติมิตรยินดีปรีดาด้วย
เจ็ดกันยาห้าหกทุกษ์ศกเนา
ก่อนถึงวันฉลองของแม่พระ
บ้านหลังน้อยในวันอันแสนดี

หลังไม้ใหญ่เอิบไมตรีที่เกื้อหนุน
ช่วยการุณโอบอุ้มและคุ้มกัน
ครอบครัว “เอกอักษรารณ” พรสวรรค์
สุดเบิกบานสราญจิตนิรันดร
หลายปีก่อนเคยช่วยด้วยสร้างสรรค์
ร่วมในวันเสกบ้านอันร่มเย็น
ซึ่งใจนักในไมตรีมิให้เห็น
ยังมุ่งเน้นมางานที่บ้านเรา
ที่มาช่วยในงานเมื่อวันเสาร์
กำหนดเอาไว้พ่อว่างช่วงพอดี
พร้อมที่จะน้อมถวายให้สุขศรี
แม่มารีรับด้วยโปรดอวยพร

MY SWEET ORANGE TREE

ต้นส้มแสนรัก : เด็กดีได้ ด้วยผู้ใหญ่ใจดี

วรรณกรรมเยาวชนจากบราซิลเรื่อง “ต้นส้มแสนรัก” (My Sweet Orange Tree) โดยผู้เขียนคือ ไฮเซ่ เมาริโอ เด วาสคอนเซลอส เป็นหนังสือที่อยู่คู่กับนักอ่านบ้านเรามากกว่า 30 ปีแล้ว ด้วยฝีมือการแปลของ คุณหมิ่นณี เกษกมล จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ดวงกมล เมื่อปี 2522 สำหรับหลายคนที่คือหนึ่งในหนังสือในดวงใจของเขา ผมเองได้อ่านต้นส้มแสนรักเมื่อหลายปีก่อน เห็นนางจนจำรายละเอียดไม่ได้มากนัก นอกจากว่าตัวเอกเป็นเด็กที่ซนมากๆ ชื่อ “เซเซ่” ชอบคุยกับต้นส้ม ด้วยจินตนาการแสนบรรเจิดว่าต้นไม้ก็พูดคุยตอบโต้กับเขาเช่นกัน ต่อมาได้รับความเมตตาจากผู้ใหญ่ใจดีท่านหนึ่ง ทำให้ชีวิตที่แม่จะลำบากยากแค้นก็มีความสุขขึ้นมาได้ แต่ก็ในช่วงเวลาที่ไม่ยาวนานนัก แนนอนส่วนที่สะท้อนใจของหนังสือเล่มนี้ก็คือ เซเซ่ถูกพ่อของเขาที่ทำงานลงโทษด้วยการตีอย่างรุนแรงเพราะความซน ความแค้นนี้เองทำให้แม่จะรู้ว่านี่เป็นหนังสือที่ดีมากเล่มหนึ่ง แต่ถ้ากลับมาอ่านอีกต้องสะท้อนใจเป็นแน่ โดยเฉพาะทุกคนที่ได้

อ่านต้นส้มแสนรัก ย่อมอดไม่ได้ที่จะคิดถึงวัยเด็กของตัวเอง ไม่ว่าจะป็นด้านสุขหรือทุกข์ โดยเฉพาะความสัมพันธ์กับครอบครัว กับพ่อ แม่ พี่ๆ น้องๆ

ที่ดัดแปลงจากหนังสือเล่มนี้ซึ่งมาฉายที่โรงหนังลิโด้ เมื่อเดือนสิงหาคมที่ผ่านมา หนังสือผลงานกำกับของ มาร์คออส เบิร์นส์ไตน์ เขาเป็นหนึ่งในผู้เขียนบทหนังเกี่ยวกับเด็กที่น่าประทับใจอีกเรื่องจากบราซิลคือ Central Station (1998) โด่งดังจนได้เข้าชิงรางวัลออสการ์หนังต่างประเทศยอดเยี่ยมและชิงในสาขานักแสดงนำหญิงยอดเยี่ยมด้วย ส่วนผู้กำกับคือ วอลเตอร์ ซัลเลส ได้มาทำหนังในอเมริกาโดยยังเล่าเรื่องราวเกี่ยวข้องกับเด็กและปัญหาครอบครัวคือ Dark Water

วาสคอนเซลอสเขียนหนังสือเล่มนี้มีชื่อภาษาโปรตุเกสว่า O Meu Pe de Laranja Lima ตั้งแต่ปี 1968 ซึ่งชีวิตของเซเซ่บางส่วนน่าจะมาจากประสบการณ์ในวัยเยาว์ของนักเขียนเอง ที่ตามประวัติบอกว่า ครอบครัวเขายากจนมากจนที่บ้านส่งไปอาศัยอยู่กับลุงในอีกเมืองหนึ่งเมื่อมาดัดแปลงมาเป็นหนังให้ร่วมสมัย ก็มีการปรับเปลี่ยนเพิ่มเติมบางออกไปบ้าง เช่น เปิดเรื่องให้เราเห็นเซเซ่ตอนเป็นผู้ใหญ่ที่ได้เขียนหนังสือดังที่ โปรตุเก้่า ผู้ใหญ่ใจดีในชีวิตของเขาคาดหวังไว้ และชั่วบทรุ่นเดียวกับที่ตอนเด็กเขากระโดดเกาะท้ายรถจนถูกโปรตุเก้่าตี หรือตอนที่เซเซ่ไปช่วยเป็นลูกคู่ร้องเพลงกับนักดนตรีข้างถนน อารีโอวัลโด ก็เปลี่ยนจากชายหนังสือเพลงมาเป็นชายซีดี

แต่เนื้อหาสาระหลักๆ ในหนังสือยังอยู่อย่างครบถ้วน ตั้งแต่สภาพความยากจนของชาวบ้านที่สะท้อนให้เห็นจากครอบครัวของเซเซ่ พ่อตกงาน แม่ต้องทำงานหนักในโรงงานเพื่อเลี้ยงดูลูกๆ หลายชีวิต ลูกบางคนต้องออกจากโรงเรียนมาช่วยทำงานชีวิตที่บีบคั้นรัดททำให้บางครั้งผู้ใหญ่เช่นพ่อที่สาวหรือแม่แต่พี่ชายที่เขาสนิหด้วย ถึงกับลงมือทำร้ายเซเซ่ จากความซุกซนตามประสาเด็กๆ ความปากร้าย หรือแม้แต่จากความซื่อไร้เดียงสาของเขาเอง

ฉากหนึ่งที่สะท้อนใจมากทั้งจากหนังสือและหนังสือก็คือ ในวันคริสต์มาส วันพิเศษสุดของปีแต่ครอบครัวเขา ไม่ได้มีอาหารอะไรพิเศษกิน แน่แน่นอนว่าของขวัญวันคริสต์มาสก็ไม่มีใครได้เช่นกัน แต่เมื่อเซเซ่ได้ข่าวว่ามีรถมาแจกของขวัญเด็กๆ ในเมือง เขาจึงชวน หลุยส์ น้องชายค่อยๆ เดินไปให้ถึงจุดนัดหมาย แต่เมื่อมาถึงปรากฏว่า เห็นแต่เศษกระดาษห่อของขวัญ จึงอดไม่ได้ที่จะตัดพ้อกับพระบุตรว่า “พระองค์รักวัวและลาตัวเล็กๆ ในรางหญ้า แต่ทำไมไม่รักผม พระองค์โกรธผมเพราะผมเป็นลูกที่ไม่ดีของพระเจ้า พระองค์โกรธผมที่ผมหาของขวัญให้น้องไม่ได้ แต่หลุยส์ไม่น่าจะต้องผิดหวังกับผมด้วยเลย ....”

แม้เซเซ่ต้องประสบกับความยากลำบากเพราะความยากจน ถูกทำร้ายจากคนที่น่าจะให้ความรักความเข้าใจกับเขา ผู้ใหญ่บางคนก็จริงจิงเกินไปกับความซุกซนของเขา แม้บางครั้งเขาก็ทำเกินไปจริงๆ ที่ไปทำให้คนอื่นเดือดร้อน แต่ลองกับไปคิดถึงตัวเองตอนเด็กๆเถิดว่า เด็กคนไหนบ้าง

ไม่เคยเล่นสนุกซุกซน เอาแต่ใจตัวเอง ร้องไห้ระงมเพราะอยากได้ของเล่นที่ต้องการ แต่เซเซ่ก็ผ่านคืนวันที่ไม่ง่ายในชีวิตมาได้ ด้วยความเป็นเด็กช่างคิดช่างจินตนาการ สร้างโลกแฟนตาซีขึ้นมาทดแทนโลกที่หมองหม่น

ยังดีที่โลกเราไม่ได้มีแต่คนใจร้าย ยังมีคนใจดี มีรักในหัวใจ เช่น กลอเรีย พี่สาวที่คอยปกป้องน้องเสมอ คุณครูประจำชั้นที่ให้เงินเขาไปกินขนม และไม่ดูต่ำเมื่อรู้ว่าเขาไปขโมยดอกไม้จากบ้านคนอื่นมาปักแจกันที่โต๊ะครู นักดนตรีที่ให้เขาช่วยขายของ และโปรตุก้าผู้ใหญ่ที่รักและเข้าใจเขามากที่สุด แม้ครั้งแรกที่เจอกัน เซเซ่จะโกรธโปรตุก้ามากเพราะถูกตีที่ไปแอบเกาะข้างหลังรถ แต่ในวันที่ผู้ใหญ่คนนั้นเห็นเขาเดินขาเกผลึกเพราะโดนเศษแก้วบาดเท้า โปรตุก้าเรียกเขาขึ้นรถและพาไปให้หมอทำแผลให้ ซึ่งเซเซ่บอกกับเราว่า “ผมยิ้มทั้งที่เจ็บแผล แต่ในความเจ็บปวดนั้น ผมเพิ่งจะค้นพบอะไรบางอย่างที่สำคัญมาก คนโปรตุเกสคนนี้กลายเป็นคนที่ผมรักมากที่สุดในโลกไปแล้ว”

เชื่อแน่ว่า กว่าเราจะเติบโตขึ้นเป็นผู้เป็นคน นอกจากคนในครอบครัวที่คอยเกื้อหนุนช่วยเหลือแล้ว เราย่อมได้รับน้ำใจจากผู้ใหญ่ใจดีหลายๆ ท่าน ไม่ว่าจะเป็นเลี้ยงข้าว พาไปดูฟุตบอลที่สนามศุภชลาศัย ให้เงินไปดูคอนเสิร์ต ให้กีตาร์มาฝึกเล่น ช่วยติววิชาที่ไม่เข้าใจ ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ย่อมตราตรึงอยู่ในดวงใจของเด็กคนนั้นไปชั่วชีวิตของเขา และเมื่อมีโอกาสผู้รับย่อม Pay It Forward ต่อไปยังผู้อื่น..

ค้นพบอัจฉริยภาพในทุกวันของชีวิต

จากที่ผมเขียนเรื่องการไตร่ตรองด้วยหัวใจโดยใช้วิธีการสำรวจชีวิตในฉบับที่แล้ว หลังจากนั้นผมมีโอกาสเป็นกระบวนกรให้กับตัวแทนนักเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จนถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 กว่า 100 คน จาก 5-6 โรงเรียนด้วยกัน ในตอนแรกผมมีความกังวลใจว่าการสำรวจชีวิตจะเป็นประโยชน์กับเด็กนักเรียนชั้น ป.6 หรือไม่

สิ่งที่ผมตั้งก็คือ ผมเห็นนักเรียนทุกคนยกมือยืนยันว่าได้ประโยชน์กับชีวิตของตนเอง... และที่สำคัญผมมีโอกาสสัมภาษณ์เด็กนักเรียนหลายคน... อย่างเช่น ตัวแทนนักเรียนชั้น ป.6 คนหนึ่งค้นพบตัวเองว่าเขาเล่นเกมคอมพิวเตอร์มากเกินไป และเขาอยากเปลี่ยนแปลงตนเอง เพราะรู้ว่าถ้าเขาไม่เปลี่ยนแปลงจะมีผลกระทบต่อการศึกษาของเขาอย่างมากกว่าที่เป็นอยู่ ซึ่งเขาไม่อยากให้เป็นเช่นนั้น... เขาจึงมีข้อปฏิบัติว่าจะลดการเล่นเกมนลง และให้เวลากับการเรียนมากยิ่งขึ้น...

ส่วนตัวแทนนักเรียนมัธยมฯ กลุ่มหนึ่งสำรวจชีวิตแล้ว วางแผนปฏิบัติด้วยการริเริ่มจัดระเบียบนักเรียนในโรงเรียนให้มากขึ้น อาทิ การเข้าแถวเพื่อซื้อขนม ซื้ออาหาร เพื่อลดความเบียดเสียด ให้เกิดการดูแลกันและกัน โดยเฉพาะห้องนักเรียนตัวเล็กๆ ให้ได้รับความปลอดภัยด้วย

สำหรับผม การสนับสนุนให้เด็กนักเรียนค้นพบตนเองเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากต่อชีวิตของเขา... แตกต่างจากที่เราผู้ใหญ่พูดให้เขาเปลี่ยนแปลงตนเอง โดยไม่มีโอกาสให้เขาได้สำรวจชีวิตของเขา แต่อาจทำให้เขารู้สึกอึดอัดและต่อต้านในใจแทนการยอมรับมองผลกระทบต่อชีวิตของตัวเอง....

การไตร่ตรองด้วยหัวใจนั้น นอกจากจะใช้วิธีการสำรวจชีวิตแล้ว ยังอาจทำได้ในอีกหลายๆ รูปแบบที่เรียบง่าย และยังเป็นตัวช่วยให้เราได้ลงลึกกับชีวิต โดยเฉพาะการเชื่อมโยงชีวิต จิตใจ และจิตวิญญาณของเรากับมิติความสัมพันธ์กับพระเจ้า...

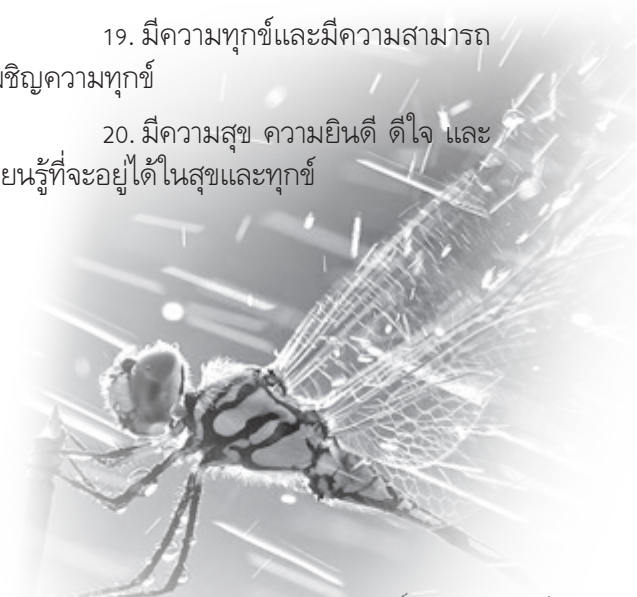
แน่นอนครับ พระเจ้าย่อมมีหนทางของพระองค์สำหรับเราแต่ละคนเสมอ เป็นพระองค์ที่ทรงดูแลเรา ส่วนที่เราทำได้คือ เตรียมตัวให้พร้อมสำหรับพระองค์ตามกำลังที่เราจะทำได้ พระองค์ไม่จำเป็นที่จะเข้ามาในชีวิตของเราตามวิธีการของเรา พระองค์มีหนทางของพระองค์เองเสมอ... เราจึงตระหนักว่าทุกวิธีการเป็นเพียงเครื่องมือหนึ่งเท่านั้น... **สิ่งสำคัญคือความปรารถนาในหัวใจของเราที่อยากใกล้ชิดกับพระองค์** อยากรู้สึกสนิทสนมสัมพันธ์กับพระองค์.. (แม้ว่าบางทีเราก็อยากหนีจากพระองค์เหมือนกัน เพราะเรารู้สึกเศร้าใจว่า ตัวเราช่างด้อยค่าและไม่ดีพอกับความรักอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ก็ตาม

**หลังจากนั้นเราก็พบว่าพระองค์ไม่ทิ้งเราและ
มาหาเรา มาอยู่เคียงข้างเราในที่สุด....)**

นักบุญอิกญาซิโอเสนอไว้ในแบบ
ฝึกปฏิบัติจิตโดยให้เรารำพึงด้วยชีวิตถึง
ประสบการณ์ความรักที่พระเจ้ามีต่อเราเป็น
ส่วนตัว... พระเจ้าทรงดูแลเราด้วยความรัก
เมตตาอย่างไรบ้าง... เมื่อเราให้เวลาตัวเอง หนึ่ง
ลง เปิดใจภาวนา ค่อยๆ ไตร่ตรองและเขียนออก
มา... **เราจะค้นพบอัศจรรย์ที่พระองค์กระทำต่อ
เราในทุกวันเวลาของชีวิต... ทั้งอัศจรรย์ใหญ่ๆ
และอัศจรรย์เล็กๆ... ตัวอย่างจากชีวิตจริงของ
ผม เช่นอัศจรรย์ใหญ่ๆ....**

1. ครอบครัว พ่อแม่ พี่น้อง ญาติ ฯลฯ
2. ได้ยินพ่อแม่พูดเสมอว่า “ให้วางใจในพระเจ้า”
3. การหายจากโรคหอบที่เป็นมานาน 10 ปี
4. รอดชีวิตจากประสบการณ์เฉียดตายในการเดินทาง 7 ครั้ง
5. การเลือกการตัดสินใจในทุกชั้นตอนของชีวิต (เรียนต่อ ทำงาน กระแสเรียก ช่วงบั้นปลายของชีวิต)
6. แปรเปลี่ยนความทุกข์เป็นความเข้าใจชีวิต-การงาน-ความรักอย่างน้อย 7 ครั้ง
7. ครู อาจารย์ที่ช่วยให้ชีวิตเปลี่ยนแปลงและเป็นแบบอย่างมากกว่า 10 ท่าน
8. คุณพ่อที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตกระแสเรียก และชีวิตภายในมากกว่า 10 ท่าน
9. รุ่นพี่ที่เป็นแบบอย่าง เพื่อนที่ให้ความเข้าใจ รุ่นน้อง ลูกศิษย์ที่ไว้วางใจ มากมายหลายคน
10. นักบวช ผู้ใหญ่ที่ให้ความไว้วางใจ ให้โอกาสกับชีวิต มากมายหลายท่าน
11. การจากไปของคนที่เรารัก การเรียนรู้จากความเศร้า เสียใจ และความไว้วางใจในพระเจ้า
- 12.....
อัศจรรย์เล็กๆ (ที่ไม่เล็ก....)
1. มีอาหารให้กินทุกวัน
2. มีผลไม้ มีขนมให้กินทุกวัน

3. มีที่อยู่ มีน้ำอาบทุกวัน
4. มีลมเย็นๆพัดเย็นสบายทุกวัน (บางวันลมไม่ค่อยมี ก็มีพัดลมช่วย)
5. นอนหลับ (ได้แม้ว่าจะมีเสียงเครื่องบินผ่านที่พักอาศัยก็ยังไม่หลับได้)
6. เวลาป่วยก็หายได้ ทั้งหายเองและได้รับการรักษาให้หาย
7. มีเวลานั่งพัก ผ่อนคลาย สบายใจ
8. มีเวลาภาวนา เยียบๆ
9. มีแรงบันดาลใจในการทำงาน
10. มีโอกาสแบ่งปันพรสวรรค์ที่พระเจ้าประทานให้กับคนอื่น
11. มีงานที่เป็นประโยชน์กับคนอื่น เข้ามาให้ทำเรื่อยๆ
12. ได้รับมิตรภาพ ความรัก ความจริงใจ ความช่วยเหลือ การสนับสนุนจากคนรอบข้างทุกวัน
13. เดินทางไปไหนมาไหนด้วยความปลอดภัย
14. มีเพลงฟัง
15. มีแสงสว่าง
16. มีเวลาจับเมื่อง่วง เพลีย
17. มีเวลาดูแลสุขภาพกายใจของตนเอง
18. มีความผิดพลาดเสียใจ และมีโอกาสกลับใจ มีโอกาสเรียนรู้จากความผิดพลาด...
19. มีความทุกข์และมีความสามารถเผชิญความทุกข์
20. มีความสุข ความยินดี ดีใจ และเรียนรู้ที่จะอยู่ได้ในสุขและทุกข์

21. ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆที่เป็นประโยชน์
นำมาแบ่งปันกับคนอื่นได้...

22. เป็นกำลังใจ เป็นแรงบันดาลใจ
ทำประโยชน์ให้กับคนอื่น สนับสนุนคนอื่นให้
เติบโต

23. มีช่วงเวลาที่ตระหนักว่า พระเจ้า
อยู่เคียงข้าง ไม่ทอดทิ้งเรา

24. มีช่วงเวลาที่เราตระหนักว่า เรา
ต้องการความช่วยเหลือจากคนอื่น จากพระเจ้า

25. ....

พอเริ่มเขียนสิ่งที่พระเจ้าทรงรักและดูแล
เรา... เราอาจพบว่า มีเรื่องราวเขียนมากมาย
ไม่รู้จบ... ระคนไปกับความซาบซึ้ง ตื้นตันใจ
กับความรักของพระองค์ที่มีต่อเราเป็นส่วนตัว...
อยากขอบคุณพระเจ้าอย่างไม่สิ้นสุดเช่นกัน...
ขอบคุณพระเจ้าในทุกวันของชีวิต... สำหรับการ
ดูแล การนำทางชีวิต การตระหนักรู้ถึงการ
สถิตอยู่ของพระองค์ในทุกสิ่ง... และด้วยพลัง
แห่งความรักและการขอบคุณนี้เองที่ทำให้หัวใจ
ของเราเปิดออกจากตัวเอง และมีพื้นที่ให้กับ
หัวใจของคนอื่นด้วย... การออกไปแบ่งปันชีวิต
แบ่งปันความรักกับคนรอบข้างผู้เป็นที่รักของ
พระองค์เช่นเดียวกับเรา... เป็นลูกของพระองค์
เช่นเดียวกับเรา... พระองค์ให้โอกาสเราร่วมทาง
แห่งความรักกับพระองค์....

ผมแบ่งปันการค้นพบอัศจรรย์ในทุกวัน
ของชีวิตด้วยความหวังว่า ท่านผู้อ่านจะได้ค้น
พบแหล่งพลังแห่งความรักเมตตาของพระเจ้า
และอัศจรรย์ของชีวิตที่พระองค์มอบไว้ในตัว
ท่าน ในเรื่องราวชีวิตของท่าน ขอให้ท่านและ
ทุกคนในครอบครัวมีความสุข และมีชีวิตที่มี
ความหมาย... ด้วยการนำของพระเจ้า พระเยซู
เจ้า และของพระจิตเจ้า... ขอแม่พระช่วยวิงวอน
เพื่อทุกท่านด้วยนะครับ

ประสบการณ์ความรักที่พระเจ้ามีต่อฉัน เป็นส่วนตัว... (อัศจรรย์แห่งชีวิตของฉัน)

.....
.....
.....

เชิญชมเว็บไซต์บ้านใส่ใจ www.carefor.org
เพื่อชีวิต ความรัก มิตรภาพ กำลังใจ สื่อสารอย่างสันติ
ปันน้ำใจ ถามตอบปัญหาชีวิต บ้านใส่ใจบนเฟซบุ๊ก
www.facebook.com/carefor.org

ขอเชิญชวนนักศึกษาคาทอลิกจูงมือกันมาทำ
ประโยชน์ร่วมกันกับชาวบ้านในค่ายจิตอาสาและสัมผัส
ชีวิต 19-27 ตุลาคมนี้ ร่วมกันซ่อมหลังคาและซ่อม
ผนังห้องน้ำศูนย์รับเลี้ยงเด็ก บ้านแม่โป ต.ท่าสองยาง
อ.ท่าสองยาง จ.ตาก (สถานที่อยู่ในการระหว่างการติดต่อ)
สนใจทราบรายละเอียดหรือสมัครได้ที่ www.carefor.org/student ☺

BUBPHA WEDDING

คุณบุปผา หิบนเจริญ (คุณบุ๋ม)
089-524-0602
ผู้บริหาร ร้าน บุปผา เว็ดดิง

เว็บไซต์ : www.bubpha-wedding.com
E-mail : bubpha-wedding@hotmail.com

~o~
BUBPHA WEDDING STUDIO
สำนักงาน : ถนนจ๊กกะพอก ปากน้ำ สมุทรปราการ
02-701-6871, 02-701-6873, 085-090-9549 (คุณบุ๋ม)

BUBPHA WEDDING DRESS
สำนักงาน : ถนนเพชรบุรีตัดใหม่-คั่นอกเอกมัยเหนือ กรุงเทพฯ
02-716-6551-2, 081-758-5119 (คุณบุ๋ม)

BUBPHA WEDDING
สำนักงาน : ถนนสุขุมวิท(สายเก่า) รหัสทอง(ค้ำพร.)สมุทรปราการ
02-323-1055, 089-870-4334 (คุณตา)

เยาวชนของเรา

ศิษย์พระคริสต์

เทเรซา วริศรา เทียนรุ่งแสง
เยาวชนสังฆมณฑลเชียงใหม่
“ในการทำงานต่างๆ นั้น เราไม่สามารถ
ทำตามลำพังได้ แต่จำเป็นต้องมีความเชื่อและ
ความหวัง เพราะพระเจ้าทรงคอยนำทาง
เรา และทรงอยู่เคียงข้างเรา”

มาพบกับคอลัมน์ “เยาวชนของเรา”...
สำหรับเดือนนี้ขอแนะนำให้รู้จักกับ เทเรซา วริ
ศรา เทียนรุ่งแสง ลัตบุรุษวัดแม่พระแห่งเหรียญ
อัศจรรย์ อ.แม่แตง ปัจจุบันน้องวริศราเป็น
นักศึกษา และเข้ามาเป็นผู้ร่วมงานเยาวชนของ
สังฆมณฑลเชียงใหม่ ซึ่งมีสถานที่ปฏิบัติงานอยู่
ในบริเวณอาสนวิหารพระหฤทัยเชียงใหม่

สำหรับแรงบันดาลใจที่ทำให้น้องวริศรา
เข้ามาทำงานด้านเยาวชนนั้น เธอกล่าวว่า “อยาก
เห็นเด็กๆ และเยาวชนเติบโตทั้งร่างกายและ
จิตใจในหนทางของพระเจ้า จึงทำให้เธอรักและ
อยากทำงานนี้”

น้องวริศรา มีส่วนช่วยในหน้าที่เวลาจัด
กิจกรรมคือ “ช่วยก่อเพลง ก่อสวด เวลาจัด
กิจกรรม และยังช่วยในด้านงานบริการเรื่อง
อาหาร น้ำ ของว่าง (ที่แผนกเยาวชนมอบหมาย
ให้ทำ) และปัจจุบันเป็นหนึ่งในคณะกรรมการ
เยาวชนเขต 1 สังฆมณฑลเชียงใหม่

จากการทำงานและร่วมจัดกิจกรรมทำให้
เห็นว่ามีส่วนอย่างที่จะช่วยส่งเสริมให้เยาวชน
มีความเชื่อในพระเจ้ามากยิ่งขึ้นได้เธอจึงเสนอ
ว่า “เราจะเห็นได้ว่าในปัจจุบันนี้มีเทคโนโลยี
เข้ามามากมาย มีสื่อต่างๆ ที่ล่อลวงเด็กๆ และ
เยาวชนให้ห่างไกลจากการเข้าวัดได้ง่าย ดังนั้น
การที่เราจะจัดกิจกรรม ซึ่งทุกครั้งเราจะพยายาม
สอดแทรกเรื่องการแบ่งปันพระวาจาของพระเจ้า
เพื่อให้เยาวชนได้มีส่วนร่วม ซึ่งถือเป็นการช่วย

ให้เยาวชนได้สัมผัส
และซึมซับพระวาจา
ของพระเจ้า และ
ทำให้เขาเหล่านั้นได้
รู้จักพระเจ้ามากขึ้น
มีความเชื่อมากขึ้น
และดำเนินชีวิตไป
ในหนทางของพระเจ้า”

น้องวริศรา ได้แบ่งปันถึงการทำงานกับ
เยาวชนว่า “งานเยาวชนเป็นกระแสเรียกอย่างหนึ่ง
ที่ตนเองค้นพบ เพราะจากการทำงานกับเยาวชน
นั้น ทำให้เรารู้ว่าแม้ว่าเราไม่ใช่นักบวช แต่เราซึ่ง
เป็นฆราวาสก็สามารถแพร่ธรรมสามารถบอกเล่า
เรื่องราวของพระเจ้า และพระเยซูเจ้าให้คนอื่น
รู้ได้ และเราดีใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในการ
ช่วยงานนี้”

โอกาสนี้ น้องวริศราได้ฝากข้อคิด
กำลังใจ และความปรารถนาดีถึงเพื่อนๆ ที่
น้องเยาวชนว่า “ในการทำงานต่างๆ นั้น เราไม่
สามารถทำตามลำพังได้ แต่จำเป็นต้องมีความเชื่อและ
ความหวัง เพราะพระเจ้าทรงคอยนำทางเรา และ
ทรงอยู่เคียงข้างเรา ผ่านทางเพื่อนพี่น้องของเรา
เอง และที่สำคัญที่สุดเราต้องมีใจรัก...ขอสันติสุข
และความรักของพระเจ้าจงมีแก่ทุกๆ คนค่ะ” ❀

“นม...เพื่อน้องที่ร้องหิว”

ปัจจุบันในประเทศไทย มีเด็กทารกแรกเกิด ถึง 6 ปี จำนวนมากที่ถูกทอดทิ้ง กำพร้าแม่ และมีแม่ ที่ตกอยู่ในภาวะยากลำบาก ผู้ปกครองจำนวนมากกำลังประสบปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัว ไม่สามารถจัดหานมให้ลูกหลานได้เต็ม ทำให้เด็กขาดสารอาหาร ที่สำคัญต่อการเจริญเติบโตและความแข็งแรงของร่างกาย

เด็กจำนวนหลายสิบชีวิต และ เด็กในสถานรับเลี้ยงเด็ก “ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ชุมชนวัดมหาวงษ์ – มูลนิธิ ฟอर्डเด็ก 6” จังหวัดสมุทรปราการ กว่า 200 ราย อายุระหว่าง 2.5-6 ขวบ ในการดูแลของมูลนิธิเพื่อการฟื้นฟูพัฒนาเด็กและครอบครัว (ฟอर्डเด็ก) ที่กำพร้า ถูกทอดทิ้ง และเด็กมาจากครอบครัวที่มีฐานะยากจน มูลนิธิฯ กำลังขาดแคลนนมผง สำหรับเด็กเล็ก “โครงการนม...เพื่อน้องที่ร้องหิว” จัดขึ้นให้เด็กมีนมดื่มกินอย่างน้อยให้ได้วันละ 1 ขวด หรือ 1 แก้วต่อวัน อนึ่งสถานรับเลี้ยงเด็ก ศูนย์ฯ แห่งนี้ ไม่ได้รับนมดื่มสนับสนุนจากภาครัฐเลย แต่ได้รับเงินอุดหนุนจากภาครัฐเพื่อโครงการอาหารกลางวัน เพียงปีละ 20,000 บาท และอัตราครูพี่เลี้ยง 1 อัตรา เพื่อช่วยเหลือเด็กกลุ่มนี้เท่านั้น อนึ่งมูลนิธิฯ จะมีค่าใช้จ่ายเพื่อบริหารจัดการและบริการเด็กด้วยโอกาสของเฉพาะศูนย์แห่งนี้ เฉลี่ยเดือนละ 250,000 บาทเศษ

มูลนิธิฯ ใ้ขอเชิญชวนท่านผู้มีจิตศรัทธา ร่วมบริจาคนมผงสำหรับเด็กทารกแรกเกิด นมผงสำหรับเด็กอายุ 1 ขึ้นไป หรือสมทบทุนเพื่อ “โครงการนม...เพื่อน้องที่ร้องหิว” เพียงกองทุนละ 500 บาท หรือ “โครงการอาหารกลางวัน : มือเที่ยงนี้... พี่เลี้ยงน้อง” จำนวนเงิน 2,000 บาท ต่อวันเนื่องในโอกาสต่าง ๆ เช่น วันเกิด วันทำบุญของหน่วยงาน/ครอบครัว กิจกรรม CSR. หรือร่วมสมทบทุนตามสมควร สนใจติดต่อสอบถามและร่วมแบ่งปันได้ที่ มูลนิธิเพื่อการฟื้นฟูพัฒนาเด็กและครอบครัว (ฟอर्डเด็ก) 1035/7-10 ถนนศรีนครินทร์ 35 แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ 10250 โทรศัพท์ 0-2721-2983 โทรสาร 02-721-2985, www.fordec thai.org

Email: fordecjulie@hotmail.com หรือ โอนเงินบริจาค ผ่านบัญชีออมทรัพย์

ธนาคารกรุงเทพ สาขาซีคอนสแควร์ เลขที่ 232-0-29388-5

ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาศรีนครินทร์-อ่อนนุช เลขที่ 104-2-08068-0

หรือ แลนด์เดอ์เซอร์วิส - เซเวน-อีเลฟเว่น ทุกสาขา นาม (ฟอर्डเด็ก)

หากโอนเงินบริจาคแล้ว กรุณาแจ้งให้มูลนิธิฯ ทราบด้วยจกขอบพระคุณยิ่ง ทั้งนี้เพื่อออกใบเสร็จรับเงินบริจาค และท่านสามารถนำไปหักลดหย่อนภาษีเงินได้ประจำปีต่อไป

ส่วนงานบริหารและอำนวยการ :

สุมาลี จรัสวิชาวกร (จูลี)

ผู้อำนวยการ

โทรศัพท์ 0-2721-2983, 081-302-3411

พระองค์ทรงอยู่บนนี้ ลูกอยู่บนนี้

(ภาพ : ประคำสายน้อย)

- **พระองค์ทรงอยู่บนนี้ ลูกอยู่บนนี้...**
ใครวางตัวเองไว้ในตำแหน่งที่ถูกต้องได้
คนนั้นจึงสมควรสวดภาวนาถึงองค์พระ
ผู้ซึ่งประทับอยู่บนเบื้องบนได้สำเร็จ
- **พระองค์ทรงอยู่บนนี้ ลูกอยู่บนนี้...**
พระเยซูเจ้าจึงทรงสอนเรา
ให้วางตำแหน่งตัวเองในฐานะเป็นลูก
ได้ถูกต้องเสียก่อน
- **“ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย
พระองค์สถิตในสวรรค์...”**
และเป็นอันรู้กันว่า ส่วนลูกยังคงอยู่
ณ แผ่นดินโลกน่าเวทนา อันเป็นสถานที่
กำลังเดินทาง รอคอยว่าสักวันจะไปถึง
ซึ่งที่ประทับของพระองค์บนสวรรค์
- แต่แม้ลูกจะอยู่เบื้องล่างนี้
ลูกก็มั่นใจและคลายทุกข์โศกได้
เพราะพระเยซูเจ้าทรงสอนว่าลูกอยู่บนนี้
ในฐานะเป็นลูกของพระบิดาเจ้า
- ปัญหาของเราเมื่อสวดภาวนาและมีชีวิต
จึงกลายเป็นว่า สับสนในตำแหน่งแห่งที่ของตน
ลืมน้อมให้ชีวิตเป็นไปตามพระประสงค์เบื้องบน
เอาพระองค์ลงมาเพื่อทวงขอให้ขึ้นไป
ตามกิเลสของตน.

19 ก.ย. 2013

พงศ์ ประมวล

ผลการประกวดภาพวาดระบายสี

1 ด.ญ.นันทนภา นวลเยี่ยมเอก
โรงเรียนสารสาสน์พัฒนา สาธิต

2 ด.ญ.ภัททิรา มะลิโพธิ์กลาง
โรงเรียนสารสาสน์พัฒนา สาธิต

3 ด.ญ.ชุติมลฑานี ทองพันชั่ง
โรงเรียนสารสาสน์พัฒนา สาธิต

จูเนียร์ ไฟท์

“ยิ้มของน้องพันชั่ง”
จากป้ากัญญ์

“ยิ้มพิมพ์ใจ”
จากน้องพิมพ์มณี

เด็กหญิงข้าวโพดกับเทวดา

เรียบเรียงจาก พระชีวประวัติพระเยซูเจ้า ตอน ความเชื่อ

-ตามหนังสือพระวรสาร ภาคแรก ยอห์น 6:1-15 สำนักพิมพ์แม่พระยุคใหม่
-พระคัมภีร์ ภาคพันธสัญญาใหม่ โดยคณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพระคัมภีร์

-www.kamsonbkk.com
-www.youtube.com/user/AbundantLifeChurchTH

เมื่อคนทั้งหลายอิ่มแล้ว
พระองค์ตรัสแก่บรรดาศิษย์ว่า

"จงเก็บเศษขนมปังที่เหลือ
อย่าให้สิ่งใดสูญไปเปล่า ๆ"

บรรดาศิษย์จึง
เก็บเศษขนมปังบาร์เลย์
ห้าก้อนที่เหลือนั้น
ได้สิบสองกระบุง

เมื่อคนทั้งหลายเห็น
เครื่องหมายอัศจรรย์ที่ทรงทำ
ก็พูดว่า

"ท่านผู้นี้เป็นประกาศกแท้
ซึ่งจะต้องมาในโลก"

พระเยซูเจ้าทรงทราบว่าคนเหล่านั้น
จะเฝ้ากำลังบังคับพระองค์ให้เป็นกษัตริย์

จึงเสด็จไปบนภูเขา
ตามลำพังอีกครั้งหนึ่ง

เด็ก ๆ รู้ใหม่ว่า
เราสามารถเห็นอัครรยวันต่อวัน
หากเรานำคำสั่งสอนของพระเยซูไปใช้ทุกวัน
รักและให้อภัยเสมอ
สวมความรักเอาไว้ ไม่ว่าเกิดเรื่องร้ายแรงขนาดไหน
เล่าให้พระองค์ฟัง แล้วพูดขอให้สิ่งดี ๆ ให้เกิดขึ้น
และเชื่อว่าสิ่งที่ขอจะเกิดขึ้นโดย
ขอบคุณพระองค์ทันที

RH รอซัล เอิร์ธ

เวชสำอางอันทรงคุณค่า ด้วยสารสกัดจากธรรมชาติ

เรตินอล แอโร

เจลปิดผมหงอก ให้เป็นสีน้ำตาลตามธรรมชาติ โดยไม่ต้องโกน, ไม่ต้องย้อม, ไม่ต้องหมัก สะดวกในการใช้ เพียงแค่เติมเจลบนเส้นผมที่ขาว บล๊อยให้แห้ง ไม่ต้องล้างออก (ปราศจากสารไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์)

แชมพูข้าวเหนียวมิล

สกัดจากข้าวเหนียวมิลที่อุดมไปด้วยวิตามินและแร่ธาตุ ผสมผสานกับสารสกัดจากธรรมชาติอื่นๆ เพื่อดูแลเส้นผมโดยเฉพาะ เหมาะสำหรับผู้ที่ใช้เรตินอลแอโร ช่วยปรับสีผมให้เข้มขึ้น, ดูเงางามอย่างเป็นธรรมชาติ และป้องกันเส้นผมหลุดก่อนวัย

แชมพูเออร์บีลส์

สกัดจากสมุนไพรธรรมชาติ เช่น กระเทียม อัญชัน ลูกประคำดีควาย ช่วยในการทำความสะอาดสิ่งสกปรกและสารเคมีที่สะสมอยู่บนเส้นผม ทำให้เส้นผมดกดำ เงางาม แข็งแรงไม่หลุดร่วงง่าย

โทนิคเออร์บีลส์

ด้วยประสิทธิภาพของสารสกัดจากสมุนไพรธรรมชาติ เพื่อการดูแล ฟันฟู ปรับสภาพหนังศีรษะให้มีความสุขภาพดี และเส้นผมแข็งแรงไม่หลุดร่วงง่าย

ครีมทาฝ้า

ครีมเนื้อบางเบา อุดมด้วยสารสกัดจากธรรมชาติ เช่น สารสกัดจาก P-Embilca, วิตามินซี, Natural BHA, วิตามิน B3 สารสกัดจากเมล็ดอัญชัน ที่มีประสิทธิภาพต่อ ฝ้า กระ จุดด่างดำ ช่วยพลัดเซลล์ผิวอย่างอ่อนโยน ทำให้ผิวกระจ่างใส นุ่มนวล น่าสัมผัส (ปราศจากสารไฮโดรควิโนน ที่เป็นอันตรายต่อผิว)

เครื่องดื่มสมุนไพรเพื่อสุขภาพ 18 in 1 (กาแฟ/ชา/โกโก้)

ด้วยการคิดสรรสมุนไพร 15 ชนิด รวมเข้ากับ กาแฟ/ชา/โกโก้ ครีมเทียม น้ำตาลฟรุคโตส ทำให้ได้เครื่องดื่มผสมสมุนไพรที่ทรงคุณค่า รสกลมกล่อม และดีต่อสุขภาพ เหมาะสำหรับเป็นเครื่องดื่มประจำวัน

สนใจติดต่อ (เพื่อรับส่วนลดพิเศษ) บริษัท รอซัล เอิร์ธ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด
1131/349 ถนนนครไชยศรี แขวงถนนนครไชยศรี เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
โทรศัพท์ 0-2668-6235 0-2668-6236

SARASAS AFFILIATED SCHOOLS

AN INNOVATIVE STYLE OF EDUCATIONAL SYSTEM IN THAILAND

โรงเรียนวิเทศบางบัวทอง

โรงเรียนวิเทศเชียงใหม่

โรงเรียนวิเทศราชพฤกษ์

โรงเรียนวิเทศอำนาจ

โรงเรียนวิเทศธนบุรี

โรงเรียนวิเทศนครราชสีมา

โรงเรียนธนบุรี

โรงเรียนวิเทศคลองหลวง

โรงเรียนวิเทศกาญจนบุรี

โรงเรียนวิเทศรังสิต

โรงเรียนวิเทศนครปฐม

โรงเรียนวิเทศสายไหม

โรงเรียนวิเทศหนองแขม

โรงเรียนวิเทศนิมิตใหม่

SARASAS WITAED BANGBON
THE INTERNATIONAL EDUCATION PROGRAMME

โรงเรียนวิเทศมีนบุรี

โรงเรียนวิเทศบางบอน

โรงเรียนวิเทศร่วมเกล้า

โรงเรียนวิเทศบ้านแพ้ว

โรงเรียนวิเทศสุวรรณภูมิ

โรงเรียนวิเทศพระราม 2

วิทยาลัยเทคโนโลยีสารสนเทศสาธิตกนกอนุสรณ์

โรงเรียนสุขสวัสดิ์

โรงเรียนเอกตรา

โรงเรียนประชาอุทิศพิทยาคาร

รวมงคล

วิทยาลัยเทคโนโลยีสารสนเทศ

โรงเรียนพิทยา

โรงเรียนวิเทศศึกษา

โรงเรียนไผ่adena

โรงเรียนสมุทรสาร

โรงเรียนวิเทศชลบุรี

ชวนน้องคุย

ชวนน้องคุย

ยิ้ม...ยิ้ม...ยิ้ม... มูลนิธิไฟโต โครนาร 2013

น้องๆ คนไหนมีภาพสวยๆ ก็รีบส่งภาพ “ยิ้ม...ยิ้ม...ยิ้ม...” เข้ามาร่วมสนุกกับทางสโมสรอุดมคานต์ได้เลย เอาแบบเห็นรอยยิ้มชัดๆ นะครับ

พี่ป๋อง ขอขอบคุณอีกครั้งที่บรรดาคุณพ่อ คุณแม่ ผู้ปกครอง และน้องๆ คอยสนับสนุนกิจกรรมนี้ ขอแสดงความชื่นชมมา ณ โอกาสนี้ด้วยครับ และขอเชิญชวนให้ส่งภาพ “ยิ้ม...ยิ้ม...ยิ้ม...” ในปี 2013 เข้ามาร่วมกันอีกนะครับ...

เมื่อส่งภาพมาร่วมสนุก อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และตั้งชื่อภาพมาด้วยก็จะดีมากครับ

ส่งมาที่ พี่ป๋อง สโมสรอุดมคานต์ ชั้น 8

อาคารเลขที่ 122/11 ซ.นาครสุวรรณ (นนทรี 14) ถ.นนทรี
ช่องนนทรี ยานนาวา กทม. 10120 หรือส่งทาง E-mail:
udomsarn@gmail.com นะครับ

สวัสดีครับน้องๆ เด็กๆ ที่น่ารักทุกคน พี่เชื่อว่าทุกคนคงมีความสุขกับช่วงปิดเทอม แต่คงมีบางคนอาจจะเรียนพิเศษในวิชาต่างๆ ที่เลือกไว้ และมีบางคนใช้เวลาอยู่กับโทรทัศน์ หรือใช้คอมพิวเตอร์ ซึ่งบางคนใช้คอมพิวเตอร์สำหรับค้นหาข้อมูล หรือหาความรู้เพิ่มเติมเสริมการเรียนรู้ (ความรู้รอบตัว) อันนี้พี่ป๋องขอปรบมือให้ ส่วนบางคนที่ชอบเล่นเกมคอมพิวเตอร์หรือเล่นเกมผ่านโทรศัพท์มือถือถือแบบต่างๆ ก็ขอให้เล่นอย่างเหมาะสมไม่มากเกินไป ต้องรู้จักแบ่งเวลา เพราะได้ยินมาว่า “บางคนเล่นแบบไม่หลับ ไม่นอน ไม่สนใจใคร คุณพ่อคุณแม่จะพูดอะไร ก็ไม่สนใจ” อย่างนี้ไม่ดีนะครับ

พี่ป๋องเชื่อว่า น้องๆ และมวลสมาชิกสโมสรอุดมคานต์จะไม่เป็นอย่างนี้แน่ เพราะน้องๆ “อยากเป็นเด็กดี... อยากทำให้คุณพ่อคุณแม่สบายใจ... ไม่ดื้อ ไม่ซน... เป็นคนขยัน... และเป็นคนที่ทำให้ครอบครัวมีรอยยิ้ม...ทำให้ทุกคนรักกัน...และหากน้องๆ คนไหนทำได้แบบนี้รีบเขียนจดหมายมาบอก หรือแบ่งปันเล่าสู่กันฟัง พี่ป๋องมีรางวัลพิเศษมอบให้ครับผม

รางวัลชมเชย

น้องวิรุฬห์ น้องพีรพงษ์ น้องวิทวัส น้องณัฐนนท์ น้องณรรณดิ น้องจักรกฤษ น้องกรณพัฒน์ น้องสุเทพ น้องภูสิทธิ์ น้องวาทัญญู น้องธีรพงศ์ จากโรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ สามพราน น้องเบญจมาศ น้องพิยาดา น้องพีรพล น้องกัลยาณี น้องสิทธิพล น้องวาสนา น้องปณต น้องชลิตา น้องอรสาร น้องธัญญาภรณ์ น้องณาดาวดี น้องก้องเกียรติ น้องกษิต์เดช น้องพัชรินทร์ น้องชัญญุศรณ น้องสุวรินทร์ น้องจิรนนท์ น้องพลอยชมพู น้องลลิตา น้องพัฒนชิตา น้องบุญลิตา น้องวิลาสินี น้องเพชรลดา น้องธนพร น้องภัทรกัญย์ น้องกนต์กนิษฐ์ น้องชัชฌิชา น้องก้องเกียรติภูมิ น้องนันทิตา น้องณัฐนิชา น้องมนต์นภา น้องบัณฑิตา น้องพิรญาณ์ น้องพลชนัน น้องอริสรา น้องเพียงดาว น้องเพชรศิริ น้องชนมณีภา น้องธมลวรรณ น้องชนกชนม์ น้องชัญญาณัฐ น้องพีรณัฐ และน้องพิมพ์ศรี จากโรงเรียนสารสาสน์พัฒนา สาธุ กรุงเทพฯ

รักการอ่าน

เพียงเก็บบทความ “ทำอย่างไร? ให้ลูกรักการอ่าน” ขึ้นนี้เอาไว้ ซึ่งได้จากงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติเมื่อปีที่แล้ว ขอนำมาแบ่งปัน เพราะเชื่อว่า จะเป็นประโยชน์แก่คุณพ่อคุณแม่ และน้องๆ ด้วย...จริงอยู่ที่ท่ามกลางกระแสเทคโนโลยีที่มาเร็ว รุนแรงมันกำลังทะลักเข้าบ้าน... แต่ถ้าเราอยากให้ลูกรักการอ่าน เราต้องลองอ่านดูและนำไปลองทำดู ถ้าดีก็บอกต่อๆ กันด้วยนะครับ

1. กำหนดเวลาอ่านในบ้าน เป็นเรื่องสำคัญมาก เป็นการสร้างวินัยให้รักการอ่าน พ่อแม่ต้องเริ่มต้นอ่านก่อน และทำอย่างสม่ำเสมอ ต้องตั้งใจว่า “เป็นเวลาอ่านหนังสือของครอบครัว” ทุกคนอ่าน

2. ให้อิสระในการเลือกอ่าน เมื่อกำหนดเวลาอ่านแล้ว ก็ควรให้อิสระในการเลือกอ่านหนังสือที่ชอบ หรือให้เลือกเวลาที่ต้องการอ่าน อยากรอ่านที่ไหน อ่านมุมไหน ก็สุดแท้แต่ ขอให้รู้สึกเพลิดเพลินกับการอ่าน

3. สังเกตความชอบของลูก พ่อแม่และคนใกล้ชิดที่จะสังเกตลูก ว่าลูกสนใจอ่านหนังสือประเภทใด ก็พยายามนำหนังสือประเภทนั้นมาให้ ได้สัมผัสอย่างสม่ำเสมอเป็นการเปิดโลกหนังสือให้กับลูก แต่ต้องเป็นหนังสือที่ลูกชอบ

4. สร้างบรรยากาศในบ้าน อาจจะมีมุมอ่านหนังสือ แล้วปิดทีวี ต้องสร้างบรรยากาศในการอ่าน หรือชักชวนให้ลูกอ่านหนังสือให้ฟัง ที่สำคัญ ถ้าลูกอ่านหนังสือแบบจับจิบ หรืออ่านไม่จบเล่ม ก็อย่าไปดุว่า เพียงแต่เราช่วยกระตุ้นให้เขาอ่านเรื่องเดิมให้จบ

5. แรงจูงใจจากคนในครอบครัว ที่สำคัญพ่อแม่ต้องอ่านหนังสือให้ลูกเห็นทุกวัน ลูกอาจอยากเล่นเกม ก็ถือโอกาสชวนลูกอ่านหนังสือที่เกี่ยวกับเกมที่ลูกชื่นชอบก็ได้ สุดแท้แต่จะตกลงกัน อาจจะใช้คอมพิวเตอร์หรืออินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งค้นคว้าของการอ่านไปด้วยก็ได้

ที่สุด อย่าปฏิเสธ ถ้าลูกจะขอใช้คอมพิวเตอร์เพื่อเล่นเกมบ้าง เพราะเด็กยุคนี้ชื่นชอบการเล่นเกม และในเมื่อเราไม่สามารถห้ามเขาได้ คนเป็นพ่อแม่ก็ควรหากกลยุทธ์ให้เรื่องการอ่าน เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตทดแทนหนทางใดหนทางหนึ่ง และท้ายที่สุดต้องไม่ลืมว่า...ไม่มีสูตรสำเร็จที่จะให้ลูกของเรารักการอ่าน แต่คนที่ เป็นพ่อแม่ต้องไม่หยุดหรือย่อท้อที่จะส่งเสริมเรื่อง “รักการอ่าน” ให้กับลูกของคุณ นะครับ

รักพระคัมภีร์

“มากินอาหารกันเถิด” น้องๆ รู้หรือเปล่าว่า พระเยซูเจ้าทรงสามารถเตรียมอาหารเข้าให้กับบรรดาศิษย์ของพระองค์...วันหนึ่งหลังจากที่พระองค์ทรงกลับคืนพระชนมชีพแล้ว บรรดาศิษย์ของพระองค์ออกไปทอดแหจับปลา ขณะที่เขาขึ้นฝั่ง เขาเห็นกองไฟและมีปลา่างสุกแล้ว และเขาแปลกใจที่เห็นพระเยซูเจ้าเป็นพ่อครัวให้

พระเยซูเจ้าทรงยืนอยู่บนฝั่ง พระองค์ทรงร้องถามว่า “ลูกเอ๋ย มีอะไรกินบ้างไหม” เขาตอบว่า “ไม่มี” พระองค์จึงตรัสว่า “จงเหวี่ยงแหไปทางกราบเรือด้านขวาสิ แล้วจะได้ปลา” เขาจึงเหวี่ยงแหออกไป และดึงขึ้นไม่ไหว เพราะได้ปลาเป็นจำนวนมาก”

น้องๆ เคยทานปลาเป็นอาหารเช้าไหม ชาวประมงถือเป็นกิจวัตรที่ดี เขาตื่นแต่เช้าออกไปหาปลา และถ้าเขาโชคดี ก็อาจจะได้ปลามาเป็นอาหารเช้า... เมื่อน้องๆ ทานอาหารเช้า ก็ลองคิดถึงเรื่องที่พระเยซูเจ้าทรงเตรียมอาหารเข้าให้กับบรรดาศิษย์ของพระองค์ พวกเขาที่รู้สึก

ซึ่ง พวกเขาจัดงานอาหารมื้อนี้ร่วมกันด้วยความเอร็ดอร่อย

น้องๆ เด็กๆ ควรอ่าน บทพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญยอห์น บทที่ 21 ข้อ 4-14 นะครับ

การ์ตูน...คำสอน

สมาชิกใหม่

สวัสดีครับ...มาถึงช่วงของ “สมาชิกใหม่” จุดประสงค์ของสโมสรฯ เพื่อให้น้องๆ ได้รู้จัก “เพื่อนใหม่” สโมสรฯ แต่หากต้องการรู้จักกันมากขึ้น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น แบ่งปันประสบการณ์ ก็ขอให้ติดต่อผ่านทางโรงเรียนหรือสถาบันที่เพื่อนใหม่สังกัด นะครับ

น้องสุรียา รงชัย (สตาวก) *3196*

เกิด : 10 พฤศจิกายน 2544

การศึกษา : โรงเรียนพุทธชัยวิทยา

วิชาที่ชอบ : คอมพิวเตอร์ เพราะได้ค้นคว้าข้อมูลในการเล่าเรียน

อนาคตอยาก : ทำธุรกิจส่วนตัว เพราะมีอิสระทางความคิดและเป็นเจ้าของกิจการ

เป็นคนมีนิสัย : ร่าเริง พุดน้อย

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ : นกแก้ว

ชอบใช้เวลาว่าง : ดูทีวี และใช้คอมพิวเตอร์

กีฬาที่ชอบ : ฟุตบอล

อาหารที่ชอบ : ไก่ทอด KFC

ความสามารถพิเศษ : คอมพิวเตอร์

อื่นๆ : -

น้องวุฒิพงษ์ สกปรักกลาง (แบงก์) *3197*

เกิด : 17 กุมภาพันธ์ 2546

การศึกษา : โรงเรียนพุทธชัยวิทยา

วิชาที่ชอบ : คอมพิวเตอร์ เพราะได้ค้นคว้าข้อมูลต่างๆ ได้ง่าย

อนาคตอยาก : ทำธุรกิจค้าขาย เพราะทำขายความสามารถ

เป็นคนมีนิสัย : ร่าเริง ยิ้มง่าย คุยก่ง

สัตว์เลี้ยง : นกแก้ว

ชอบใช้เวลาว่าง : ปลูกผัก รดน้ำผัก เลี้ยงเบ็ด ประดิษฐ์หุ่นยนต์

กีฬาที่ชอบ : ฟุตบอล

อาหารที่ชอบ : ไก่ทอด KFC ส้มตำ และผัดกะเพราไก่

ความสามารถพิเศษ : คอมพิวเตอร์

อื่นๆ : ชอบประดิษฐ์หุ่นยนต์

แบบฟอร์มสมัครสมาชิกใหม่

สโมสรอุดมคณาต์

ชื่อเล่น.....

ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี

ที่อยู่.....

โทรศัพท์.....

เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อบิดา.....นามสกุล.....

ชื่อมารดา.....นามสกุล.....

มีพี่น้อง.....คน เป็นชาย.....คน เป็นหญิง.....คน เป็นคนที่.....

เรียนที่โรงเรียน.....ชั้น.....

วิชาที่ชอบ.....เพราะ.....

อนาคตอยากเป็น.....

เพราะ.....

เป็นคนมีนิสัย.....

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ.....

ชอบใช้เวลาว่าง.....

กีฬาที่ชอบ.....

อาหารที่ชอบ.....

ความสามารถพิเศษ.....

อื่นๆ.....

หมายเหตุ : ขอบภาพถ่าย 2 ใบ จะเป็นภาพสีหรือขาว-ดำ ก็ได้
กรอกใบสมัครแล้วรีบส่งมาที่ **พี่ป๋อง**

สโมสรอุดมคณาต์

ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11

ข.นาคสุวรรณ (นทรี14) ถ.นทรี ซ่องนทรี ยานนาวา กทม. 10120

ยินดีต้อนรับน้องๆ ทุกคน

สู่ สโมสรอุดมคณาต์ ครับ

บ้านระเบียบ

สวัสดิค่นอองๆ ที่น่ารักทุกคน อับบนี้พื่ออัย มีนิกานมาฝาก ชื่อเรื่อง “บ้านระเบียบ” เรื่อง มื่ออัย

มีเด็กชายคนหนึ่งชื่อนอองมาร์ค นอองมาร์ค มีของเยอะเยอะมากมาย ตั้งแต่เลื่อผ้า ของเล่น หนังสือเรียน อุปกรณ์การเรียน แม่ของนอองมาร์ค บอกเขาว่าเขาต้องรู้จักจัดเก็บของให้เป็นระเบียบ ใช้เสร็จแล้วก็ต้องเก็บของให้เข้าที่ จนมาร์ครู้สึกว่า บ้านของเขาน่าจะชื่อ “บ้านระเบียบ” น่าจะเหมาะ... แต่มาร์คก็ซ้เก็ยเก็บของ ต่างๆ เขาเก็บบ้างไม่เก็บ บ้าง หรือจะเก็บก็ตอนที แม่บ่น แม่ว่า เท่านั้น

มาร์คได้ รับ การสอนว่าเมื่อกลับ จากโรงเรียน ต้องเก็บ อุปกรณ์การเรียน ทั้ง สมุด ปากกา ดินสอ ตำราเรียนของตนเอง ให้เป็นที่ เป็นทาง เป็น ระเบียบเรียบร้อย เมื่ อจะทำการบ้านจะได้หยิบ หยิบมาทำได้โดยไม่ต้อง เสียเวลาดค้นหา รวมทั้งหัดแบ่งเวลาให้เป็นระเบียบ ด้วย กล่าวคือ เวลาเรียน เวลาเล่น เวลาทำการบ้าน เวลาอ่านหนังสือ และเวลาพักผ่อน ซึ่งถือเป็นการหัด ให้มีความรับผิดชอบ เป็นคนทีสามารถจัดระเบียบ ชีวิตของตนเองในแต่ละวันด้วย

แม่พยายามฝึกให้มาร์คมีระเบียบ ให้ทำการ บ้านเสร็จอย่างรวดเร็วและถูกต้อง มีเวลาเหลือ สำหรับการทบทวนบทเรียน อีกทั้งการบ้านก็ ไม่คั่งค้าง จะได้เข่านอนแต่หัวค้ำ และตื่นเข้าไป โรงเรียนในวันถัดไป

วันหนึ่งมีเพื่อนชวนมาร์คไปบ้านที่บ้านของ เขา มาร์คได้ขออนุญาตแม่ ซึ่งแม่ก็ให้ไป ไม่ได้ว่า

อะไร พอไปถึงที่บ้านเพื่อน เขาก็พบว่า บ้านเพื่อน ของเขารวมมาก มีของวางระเกะระกะไปหมด ของใช้ ในบ้านก็วางเต็มโต๊ะทั้งงานยาม ซอณ ลออม ไม่ได้ ทำความสะอาด ทำให้ไม่มีทีทำการบ้าน เตียงนอน ก็มีของเล่นวางเต็มไปหมด เดินไปไหนก็สะดุดโน่น นี้ เพื่อนเขาก็หัวเราะว่ามาร์คไม่รู้จักมองทาง เดิน สะดุดตลอด

เมื่อมาร์คเห็นความไร้ระเบียบขนาดนี้ เขา ก็เริ่มเก็บของ แล้วบอกให้เพื่อนเก็บของตัวเอง ด้วย แทนที่จะเล่นกลายเป็นมาร์คกับเพื่อนใช้ เวลาทั้งวันจัดบ้านให้เป็น ระเบียบ ไม่นานทุกอย่าง ก็สะอาดและอยู่ในที่ๆ ควรอยู่ อุปกรณ์การเรียนก็อยู่บนโต๊ะเขียน หนังสือ งานยามซอณ ลออมอยู่ในคร้ว ของเล่น ก็อยู่ในมุมๆ หนึ่งใน ห้องนอนไม่ได้กระจาย อยู่ทั่วบ้าน

เมื่อแม่ของเพื่อน กลับมาบ้านก็ตกใจว่า ทำไมบ้านสะอาด และชื่นชมมาร์คมากๆ และเมื่อ แม่ของมาร์คมารับ แม่ของเพื่อนก็ชมมาร์คให้แม่ เขาฟัง แม่รู้สึกภูมิใจในตัวมาร์คมาก และมาร์คก็ รู้สึกในตัวเอง เขาบอกแม่ว่าทีแม่พราะสอนของเขา จริงๆ เป็นสิ่งทีเป็นประโยชน์ ทั้งๆ ทีเขาเคยเบือ และไม่ยอมทำ แต่ตอนนี้เขาเข้าใจแล้วว่าทำ ไมความมีระเบียบจึงล้าค้ำญ ตั้งแต่ันนมามาร์คก็จัด ข้าวของของตนเองอย่างเป็นระเบียบโดยทีแม่ไม่ต้อง บ่นหรือเตือนอีกเลย

นอองๆ คะ อย่าลืมหัดจัดระเบียบของๆ ตัวเองด้วยนะคะ แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้านะคะ

ไขกลองคำถาม

พีป๋อง

เรามาพบกับน้องๆ ตรงนี้ ในพื้นที่ชื่อ “ไขกลองคำถาม”...น้องๆ คงจำกันได้เมื่อเดือนกรกฎาคมที่ผ่านมา พีได้ลงข้อความว่า “อยากทราบที่อยู่ของ ด.ญ.พัชฎาพร ศิริจันทร์ หรือน้องเนปจูน...เพราะจะได้ส่งของขวัญเล็กๆ น้อยๆ ไปให้ เนื่องจากน้องเนปจูน ได้ส่งผลงานระบายสี “มุมนักศิลป์” และ “ เกมสโมสรรอดมสานต์”...”

ต่อจากนั้นอีกไม่นานก็มีจดหมายซองหนึ่งส่งมาถึง สโมสรรอดมสานต์ ซึ่งก็เป็นจดหมายของ ด.ญ.พัชฎาพร ศิริจันทร์ หรือน้องเนปจูนนั่นเอง ที่ได้เขียนแจ้งถึงที่อยู่ / บ้านที่พักอาศัย... ซึ่งทำให้พี่ๆ ทีมงานบางคนที่ชอบล้อเล่น ขำขำ ได้หายข้องใจและเลิกแซวเสียดสีที่ เพราะจริงๆ แล้วน้องเนปจูนมีบ้านอยู่ที่ จังหวัดปทุมธานี แค่นี้เองครับ

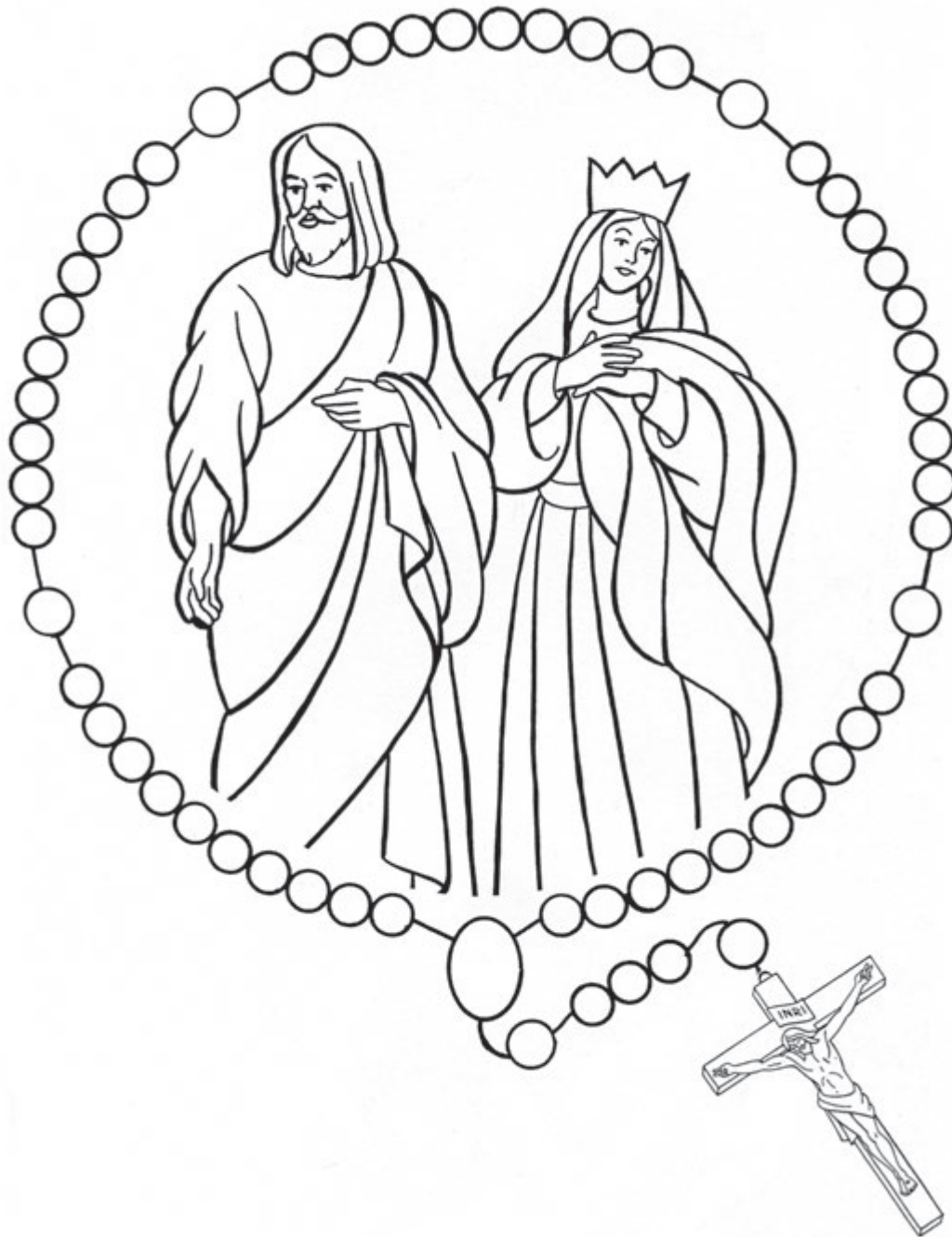
และขอร่วมแสดงความยินดีกับน้องเนปจูนด้วย ที่ได้ส่งภาพวาดระบายสีเข้ามาร่วมสนุกชิงรางวัล ผลการตัดสินน้องเนปจูนได้ลำดับที่ 3 “ขอปรบมือให้” จริงๆ เลย อยู่แค่ชั้น ป.3 เท่านั้นเอง พี่ขอเป็นกำลังใจให้ ต้องพยายามขึ้นอีกนิดค่อยๆ ฝึกฝีมือไปเรื่อยๆ อีกไม่นาน “ฝันจะเป็นจริง” ครับ

ฝากถึงน้องๆ และมวลสมาชิก เมื่อติดต่อกับสโมสรรอดมสานต์ กรุณาจำหน้าซองให้ถูกต้องสมบูรณ์ด้วย เช่น ชื่อ นามสกุล เลขที่บ้าน ชื่อหมู่บ้าน (ถ้ามี) หมู่ที่ ตรอก ซอย ถนน ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด พร้อมทั้งใส่รหัสไปรษณีย์ ให้ชัดเจน... “จำหน้าถ้วนดีไปรษณีย์หาง่าย จดหมายถึงเร็ว” นะครับ

“สายประคำ : กุญแจสวรรค์”

ระบายสีเสร็จแล้วส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ
(หมดเขตรับผลงานวันที่ 5 พฤศจิกายน 2013)

ไบเบิล วาไรตี้

พื้ป่อง

ช่วงของ “ไบเบิล วาไรตี้” ครั้งนี้ พื้ป่องมี “อัครรรยของพระเยซูเจ้า” พระองค์ทรงขับไล่ปีศาจ ทรงบำบัดรักษาผู้ป่วยทุกคน... “พระองค์ทรงรับเอาความอ่อนแอของเราไว้ และทรงแบกความเจ็บป่วยของเรา”... พื้ป่องยกย่องว่า “พระเยซูเจ้า นายแพทย์ผู้ยิ่งใหญ่”... ขอให้พี่น้องๆ ถวายทุกสิ่งให้กับพระเจ้าด้วยความรัก ความเชื่อ และความศรัทธาต่อพระองค์ เพื่อจะได้เป็นไปตามน้ำพระทัยของพระองค์ และอย่าได้วิตกกังวล หรือมีความกระวนกระวายใจ แต่จงสวดภาวนาอยู่เสมอ แล้วพระองค์จะทรงดูแลพี่น้องๆ เอง

อุปมา : นิกานเปรียบเทียบของพระเยซูเจ้า

อัครรรยของพระเยซูเจ้า

1. ทรงรักษาคนถูกปีศาจสิงที่คาเปอร์นาอุม (ลก 4:31-37) 2. ทรงรักษาผู้ป่วยจำนวนมาก (ลก 4:40-41) 3. ทรงรักษาคนโรคเรื้อน (มธ 8:1-4 ; มก 1:40-45 ; ลก 5:12-16) 4. ทรงรักษาผู้รับใช้ของนายร้อย (มธ 8:5-13 ; ลก 7:1-10) 5. ทรงรักษามารดาของมารยาเมโตร (มธ 8:14-15 ; มก 1:29-31 ; ลก 4:38-39) 6. ทรงรักษาชาวกาตาราผู้ถูกปีศาจสิง (มธ 8:28-34 ; มก 5:1-20 ; ลก 8:26-38) 7. ทรงรักษาคนอัมพาต (มธ 9:1-8 ; มก 2:1-12 ; ลก 5:17-26) 8. ทรงรักษาหญิงตกเลือด+ปลุกชีวิต (มธ 9:18-26 ; มก 5:21-43 ; ลก 8:40-56) 9. ทรงรักษาคนตาบอดสองคน (มธ 9:27-31) 10. ทรงรักษาคนใบ้ถูกปีศาจสิง (มธ 9:32-34) 11. ทรงรักษาชายมือลีบ (มธ 12:9-14 ; มก 3:1-6 ; ลก 6:6-11) 12. ทรงรักษาคนตาบอดเป็นใบ้ที่ถูกผีสิง (มธ 12:22-32) 13. ทรงรักษาบุตรหญิงชาวคานาอัน (มธ 15:21-28 ; มก 7:24-30) 14. ทรงรักษาคนถูกปีศาจสิง (มธ 17:14-21 ; มก 9:14-29 ; ลก 9:37-43) 15. ทรงรักษาคนตาบอดสองคนที่เมืองเยรีโค (มธ 20:29-34) 16. ทรงรักษาคนใบ้หูหนวก (มก 7:31-37) 17. ทรงรักษาคนตาบอดที่เบธไซดา (มก 8:22-26) 18. ทรงรักษาคนตาบอดที่เยรีโค (มก 10:46-52 ; ลก 18:35-43) 19. ทรงรักษาสตรีพิการในวันสัปดาห์โต (ลก 13:10-17) 20. ทรงรักษาคนเป็นโรคบวม (ลก 14:1-6) 21. ทรงรักษาคนโรคเรื้อนสิบคน (ลก 17:11-19) 22. ทรงรักษาใบ้ผู้รับใช้สมณะ (ลก 22:50-51) 23. ทรงทำให้พายุสงบ (มธ 8:23-27 ; มก 4:35-41 ; ลก 8:22-25) 24. ทรงทวิชนมปังครั้งแรก (มธ 14:15-21 ; มก 6:30-44 ; ลก 9:10-17) 25. ทรงดำเนินบนผิวน้ำ (มธ 14:25-33 ; มก 6:45-52) 26. ทรงทวิชนมปังครั้งที่สอง (มธ 15:32-39 ; มก 8:1-10) 27. เงินหนึ่งเหรียญในปากปลา (มธ 17:24-27) 28. ทรงสถาปตันมะเดื่อ (มธ 21:18-22 ; มก 11:12-19) 29. จับปลาได้จำนวนมาก (ลก 5:1-11) 30. ทรงปลุกบุตรหญิงม่ายที่เมืองนาอิน (ลก 7:6-17) 31. ทรงเรียกนาธานาเอล (ยน 1:48-51) 32. งานสมรสที่หมู่บ้านคานา (ยน 2:1-12) 33. พระเยซูเจ้ากับหญิงชาวสะมาเรียที่บ่อน้ำ (ยน 4:1-42) 34. ทรงรักษาบุตรชายของข้าราชการ (ยน 4:46-54) 35. ทรงรักษาผู้ป่วยที่สระเบเธสดา (ยน 5:1-9) 36. ทรงทำอัครรรยทวิชนมปัง (ยน 6:1-15) 37. ทรงพระดำเนินบนน้ำ (ยน 6:16-21) 38. ทรงรักษาคนตาบอด (ยน 9:1-40) และ 39. การกลับคืนชีพของลาซารัส (ยน 11:1-44)...

* หากพี่น้องๆ คนไหนสามารถค้นพบอัครรรยของพระเยซูเจ้าได้มากกว่านี้ พื้ป่องมีรางวัลให้อ้อ!...พี่น้องๆ ต้องอ่านพระคัมภีร์บ่อยๆ ...อ่านให้เป็นนิสัย...อ่านทุกๆ วันได้ยิ่งดีครับ

เพียงเธอหัวใจใส่ใจวัยเยาว์

นู้ววย

สวัสดีค่ะท่านผู้อ่านทุกท่าน ในเดือนตุลาคมนี้ จะมีค่ายผู้นำเยาวชนคาทอลิกระดับชาติครั้งที่ 30 ณ สังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี จัดขึ้นระหว่างวันที่ 16 - 22 ตุลาคม ค.ศ.2013 โดยมีคุณพ่อจิตตาทิบาลหนุ่มไฟแรง คุณพ่อดลฤกษ์ศักดิ์ นัตรบรรยงค์ (พ่อเอ๋อ) เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ จัดขึ้นที่ศูนย์เยาวชนคอนบอสโก บางสัก ในหัวข้อ “Year of Faith ธรรมทูตแถวหน้า” ภายใต้พระวาจา “จงไปสั่งสอนนานาชาติให้มาเป็นศิษย์ของเรา” (อ้า มธ.28:19)

โดยใช้กระบวนการอบรมในรูปแบบของการเสวนาระหว่างชีวิตกับพี่น้องต่างความเชื่อ เพื่อท้าทายเยาวชนให้กล้าเป็น “ธรรมทูตแถวหน้า เป็นประจักษ์พยานแห่งความเชื่อด้วยชีวิตของตนเอง และสามารถไต่ตรองประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้ ทำให้เกิดความเข้าใจความเป็นจริงของสังคม รวมทั้งค้นหาแรงบันดาลใจใหม่ ๆ จากประสบการณ์นั้น ๆ และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตของตน และแบ่งปันแก่เพื่อน ๆ เยาวชนต่อไป

สิ่งหนึ่งซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่ทำให้เห็นถึงเอกลักษณ์ของแต่ละคริสตจักรคือ ตราสัญลักษณ์ของค่ายซึ่งปีนี้ผู้ที่ออกแบบได้ให้ความหมายได้อย่างจับใจ จึงขอแบ่งปันให้กับเพื่อน ๆ ด้วย

เปลวไฟ และเลขสามสิบ ที่อยู่เหนือไม้กางเขน หมายถึง องค์พระจิตเจ้า ผู้ประทานพลังให้กับชีวิตคริสตชน เลขสามสิบ คือ ช่วงของกาลเวลาที่จัดงานชุมนุมเยาวชนระดับชาติมาถึงปีที่สามสิบ ซึ่งอยู่รวมเป็นหนึ่งในเดียวกับเปลวไฟ มีความหมายถึง การจัดงานชุมนุมเยาวชนแต่ละครั้ง และยังเป็นเครื่องหมายแสดงถึงความร้อนรนในการเป็นประจักษ์พยานด้วยชีวิต ในการประกาศข่าวดีท่ามกลางเพื่อนพี่น้อง ดังพระวาจาที่กล่าวว่า “ท่านทั้งหลายจงไปสั่งสอนนานาชาติให้มาเป็นศิษย์ของเรา”

รูปเรือ และคลื่นในทะเล เป็นเครื่องหมายถึงพระศาสนจักร ท้องถิ่นแห่งสังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี ซึ่งมีสภาพภูมิทัศน์ขนานด้วยทะเลทั้งสองฝั่ง คือ อ่าวไทยและอันดามัน ในความหมายทางพระคัมภีร์และเทววิทยา ยังหมายถึง พระศาสนจักรที่เปรี๊ยะเสมือนเรือที่นำพาประชากรของพระเจ้าไปสู่ความรอดท่ามกลางกระแสคลื่นลมที่มีทั้งสงบราบเรียบ และปั่นป่วนวุ่นวาย คือ กระแสสังคมในยุคปัจจุบัน

รูปคนในเรือ หมายถึง เยาวชนจาก 10 สังฆมณฑลและ 9 องค์กร มาอยู่ร่วมกัน ซึ่งแสดงออก

ถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ในฐานะเป็นสานุศิษย์ที่ใกล้ชิดของพระเยซูเจ้า

ไม้กางเขน อยู่กึ่งกลางเยาวชน หมายถึง องค์พระเยซูเจ้าผู้ทรงสิ้นพระชนม์และทรงกลับคืนชีพ จากความตาย เป็นข่าวดีที่เราจะต้องประกาศให้กับเพื่อนพี่น้องได้รับรู้ ถึงความจริงนี้ เป็นศูนย์กลางของชีวิตเราเยาวชน กึ่งกลางยังมีความหมายถึง การประทับอยู่ท่ามกลางพวกเราเสมอ ไม่ว่าจะเจอกับความยากลำบาก ปัญหา ความสุข ความชื่นชมยินดี พระองค์ไม่ทรงทอดทิ้งเรา

เส้นสีฟ้าและเส้นสีม่วง ประกอบร่วมกันเป็นรูปหัวใจ หมายถึง สีฟ้า คือ แม่พระ ผู้มีหัวใจที่เต็มไปด้วยความหวัง ความหวังในพระเจ้า สีม่วง คือ สีแห่งความหวังและการรอคอย ซึ่งเป็นสีของเยาวชนผู้เป็นความหวังของพระศาสนจักร ของสังคมเสมอมา เมื่อรวมเข้าด้วยกัน กลายเป็นรูปหัวใจแห่งความหวัง ความหวังในองค์พระเจ้า ในการประกาศข่าวดี ความรอด มาสู่เพื่อนพี่น้องในสังคม

แผนที่โลก หมายถึง พื้นที่ สหามงาน ที่เราแต่ละคนจะต้องออกไปทำหน้าที่ในการเป็นผู้ประกาศข่าวดี นำความรอดขององค์พระเยซูเจ้าไปสู่ทุกคน ด้วยการเป็นประจักษ์พยานด้วยชีวิตของเรา

พระสันตะปาปาฟรังซิส ทรงท้าทายเยาวชนโลก ในมิสซาปีดว่า “จงอย่ากลัว! เมื่อเราต้องออกไปประกาศพระนามพระคริสตเจ้า พระองค์จะอยู่กับเรา พระองค์ทรงนำหน้าเราและเคียงข้างเรา เพราะพระเยซูทรงสัญญาเกี่ยวกับศิษย์ของพระองค์ว่า “เราจะอยู่กับพวกท่านเสมอ” (มธ 28:20) และนี่คือความจริง พระเยซูไม่เคยทอดทิ้งเราให้อยู่คนเดียว พระองค์จะทรงอยู่เคียงข้างเราเสมอ

นี่เป็นสิ่งที่ท้าทายเยาวชนให้มีส่วนร่วมในงานธรรมทูต การทำให้ผู้คนรู้จักพระคริสตเจ้าเป็นของขวัญล้ำค่ามากที่สุด ที่บรรดาเยาวชนสามารถนำไปมอบให้กับผู้อื่น เมื่อเยาวชนทำการประกาศพระวรสาร เขาเองก็เจริญก้าวหน้าขึ้น ในขณะที่เขากำลังหยั่งรากลึกลงในพระคริสตเจ้า และเกิดมีวุฒิภาวะมากขึ้นในฐานะที่เป็นคริสตชน การทำหน้าที่เป็นธรรมทูตเป็นมิติสำคัญแห่งความเชื่อ เราไม่สามารถที่จะเป็นผู้เชื่อที่แท้จริงได้ หากเราไม่ทำการประกาศพระวรสาร การประกาศพระวรสารคือ ผลแห่งความชื่นชมที่เกิดจากการที่ได้พบกับพระคริสตเจ้าแล้ว

เกมส์โมสลดมศานต์

พื้บอว

พระมารดาของพระเยซูเจ้าจึงทูลพระองค์ว่า “เขาไม่มีเหล้าองุ่นแล้ว” พระเยซูเจ้าตรัสว่า “คุณแม่ต้องการสิ่งใดจากลูก เวลาของลูกยังไม่ถึง” พระมารดาของพระเยซูเจ้าจึงกล่าวแก่บรรดาคนรับใช้ว่า “เขาบอกให้ท่านทำอะไร ก็จงทำเถิด” (ยอห์น 2:3-5)

สำหรับเกมมา ครั้งนี้อยากให้น้องๆ ช่วยกันค้นหาจุดต่างที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้ รวม 10 แห่ง ใครค้นพบครบแล้ว รีบส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ

(A.)

(B.)

ชีวิต มนุษย์ ของพี่แป๊ะ

พี่แป๊ะ-มนุษย์

รำลึกถึงเยาวชนวันวาน...

**“เธอคือมวลพลังผู้กล้าและแกร่ง เธอร้อนแรงถึงแสงตะวัน
เธอคือแสงดาวแห่งความสุขสันต์ เธอราเริงและเบิกบาน...”**

สมัยที่พี่แป๊ะเป็นเด็ก จำได้ว่าคุณพ่อจะส่งไปอยู่ค่ายผู้นำ ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นเวลา 3 วันบ้าง 5 วันบ้าง ที่บ้านสวนยอแซฟ สามพราน จังหวัดนครปฐม โดยที่แอบน้อยใจมาโดยตลอดว่าทำไมไม่ได้ไปเที่ยวที่อื่นบ้าง เรียกได้ว่าเป็นเด็กคนหนึ่งที่ใช้ชีวิต “โตในค่าย” ทุกช่วงปิดเทอมเลยทีเดียว

การ “อยู่ค่าย” ของเด็กและเยาวชนคาทอลิก เสมือนเป็น “กุศโลบาย” ที่พระศาสนจักรวางแผนหล่อหลอมเด็กๆ มิใช่แค่เพื่อผูกพันกับศาสนาเท่านั้น แต่ยังคงเป็นไปเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้กลายเป็นกลุ่มบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมในอนาคต

กลุ่มของเยาวชนในโรงเรียนคาทอลิกนั้นก็เริ่มปูพื้นฐานตั้งแต่วัยประถมต้นยาวไปจนถึงระดับชั้นมัธยมปลาย นอกจากนี้ยังมีการรวมกลุ่มของเยาวชนตามโบสถ์และนักศึกษามหาวิทยาลัยที่บ้านเซเวียร์ โดยสลับกลุ่มกันไปตามช่วงอายุและความสนใจ

การผ่านประสบการณ์ “โตในค่าย” ของพี่แป๊ะนั้น ล้วนแล้วแต่มีส่วนช่วยตอกย้ำความคิดที่เปี่ยมฝึกฝนให้เป็นผู้ที่มีคุณภาพทั้งทางโลกและทางธรรม โดยกลุ่มเยาวชนแต่ละกลุ่มนั้นแบ่งเป็น

“กลุ่มกองหน้าราเริง” คือกลุ่มเด็กตัวจิ๋ววัยประถมศึกษาปีที่ 1-3 โดยหลักปฏิบัติที่ง่าย ๆ ตามสโลแกน “จำเริง กล้าหาญ เสียสละ” ที่เน้นให้เยาวชนน้อยของเราเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่นโดยใช้กฎความเสียสละซึ่งถือเป็นหลักความดีพื้นฐาน ตลอดจนการคงไว้ซึ่งความเบิกบานของชีวิตวัยแรกเริ่ม

เมื่อเด็กๆ โตขึ้นมาอยู่ในช่วงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เด็กๆ ก็จะถูกเลื่อนชั้นไปอยู่ “กลุ่มพลศีล” เด็กวัยนี้พระศาสนจักรได้มอบหมายงานหลักให้เป็นผู้แพร่ธรรมตัวน้อยหรือยุวธรรมทูตตามจิตตารมณ์ “ภาวนา พลีกรรม แพร่ธรรม รับศีล” เพราะกิจพื้นฐานเหล่านี้ เด็กๆ ควรได้รับการฝึกให้เป็นนิสัย เพื่อเตรียมตัวมีชีวิตคริสตชนอย่างสมบูรณ์แบบ

พอโตเป็นวัยรุ่น “กลุ่มเยาวชน Y.C.S.” ก็กลายเป็นพลังมวลชนของหนุ่มสาวที่ไม่มีข้อจำกัดทางด้านศาสนามาแลกเปลี่ยนทัศนคติ เรียนรู้หลักการดำเนินชีวิต ปูพื้นฐานไปสู่ผู้ใหญ่ ผ่านกระบวนการการแก้ไขปัญหาตามหลักจิตตารมณ์ SEE JUDGE ACT หรือ มองดู ไตร่ตรอง และลงมือกระทำผ่านทางปรัชญาคุณศักดิ์สิทธิ์ที่ได้รับจากพระเจ้า

นอกจากกลุ่ม Y.C.S. “กลุ่มเยาวชนพลมารีย์” ยังคงเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่รวมตัวกันอย่างเหนียวแน่นในฐานะกองทหารของพระแม่มาเรีย นำกำลังปกป้องพระศาสนจักรผ่านการสวดสวดสาธยายประจำ เยี่ยมผู้ป่วย แพร่ธรรม และงานสังคมสงเคราะห์ต่างๆ

ไม่ว่าจะผ่าน “การโตในค่าย” มาแล้วกี่ปี กฎของค่ายและจิตตารมณ์ของกลุ่มเยาวชนคาทอลิกที่โรงเรียนได้สั่งสมผ่านกิจกรรมการแก้ปัญหาต่างๆ ยังคงใช้ได้ดีเสมอ พาลหวนรำลึกภาพได้ชัดเจนก็ตอนที่พี่แป๊ะได้มีโอกาสอ่านบทความของโรเบิร์ต ฟูลกัม ตอนที่ชื่อว่า “ความสุข...รู้แล้วตั้งแต่อยู่บนูบาล” ความตอนหนึ่งกล่าวว่า...

“สิ่งที่ผมเรียนรู้ตอนเป็นเด็กอนุบาล คือแบ่งปันทุกสิ่งแก่เพื่อนๆ อย่าเก็บไว้คนเดียวเล่นอย่างยุติธรรม ไม่เอาเปรียบเพื่อนไม่รังแกคนอื่น

โดยเฉพาะผู้อ่อนแอกว่า เก็บสิ่งของให้เข้าที่เมื่อใช้เสร็จ ทำความสะอาดสถานที่ให้เรียบร้อยเมื่อเล่นเสร็จ ไม่แย่งเอาสิ่งของของคนอื่นมาเป็นของตัวเอง เมื่อทำให้คนอื่นเจ็บต้องขอโทษ ล้างมือก่อนรับประทานอาหารหรือขนม กดชักโครกทุกครั้ง เมื่อทำธุระในห้องน้ำเสร็จ ขนมนกก็ใหม่ๆ และนมเป็นประโยชน์ต่อสุขภาพ มีชีวิตอยู่อย่างสมดุลรู้จักแบ่งเวลาเรียนบ้างวาดรูประบายสีร้องเพลงเต้นรำ เล่นบ้างทำงานบ้างนอนหลับสักงีบในตอนบ่าย เมื่อออกสู่โลกภายนอก จงระวังรถรา จับมือกันไว้ให้มันเดินเกาะกลุ่มไปด้วยกัน ปลาทอง หนูฟูก หนูขาว หรือเมล็ดพืช มีเกิดแล้วก็มีตาย คนเราก็เช่นเดียวกัน

จงระลึกถึงหนังสือ ‘มานะกับมานี’ หรือหนังสือแบบหัดอ่าน ก.ไก่ ข.ไข่ คำสำคัญที่เราหัด

อ่าน-เขียน และมักเขียนตัวโตๆ คือ ‘ระวัง’ ทุกสิ่งทุกอย่างที่เราต้องเรียนรู้ เราได้เรียนรู้แล้วตั้งแต่ชั้นอนุบาล”

พออ่านบทความของคุณลุงฟูลกัมจบ ก็ตบมือดังๆ ในใจว่า นี่แหละ!!! สิ่งเหล่านี้พี่เป้งก็รู้แล้วตั้งแต่ “โตในค่าย”

ประเทศเราจะมีวิเศษขนาดไหน ถ้าทุกคนนำภูมิต้านทานที่ได้เรียนรู้หมดแล้วตั้งแต่วัยเด็ก ผ่านกิจกรรมต่างๆ ที่โรงเรียนได้สอน มาปฏิบัติในชีวิตจริง ลองหลับตานึกถึงกฎของเด็ก “โตในค่าย” สักหนึ่งข้อดูสิคะ มันจะมีรอยยิ้มออกมาได้อย่างบอกไม่ถูก ลองส่งบุตรหลานของท่านไป “โตในค่าย” ดูสิคะ แล้วท่านจะเห็นความต่างค่ะ

แบบฟอร์ม สมัครสมาชิกใหม่

จุดประสงค์

สมัครสมาชิกใหม่

ต่ออายุสมาชิก

ชื่อ.....นามสกุล.....
ที่อยู่.....
.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....

- อุดมสาร (รายลับดาร์ 1 ปี 52 ฉบับ 400 บาท)
- อุดมคานต์ (รายเดือน 1 ปี 12 ฉบับ 400 บาท)
- (ชำระล่วงหน้า 5 ปี, 10 ปี มีของที่ระลึกมอบให้โดยได้ส่งเงินมาเป็นจำนวน.....บาท โดยทาง
- เงินสด
- ธนาคารดี สั่งจ่าย ป.ณ.ยานนาวา 10120 ในนาม “ซิสเตอร์ศักดิ์ศรี งามวงศ์”
- เช็คขีดคร่อม สั่งจ่าย “การพิมพ์คาทอลิก”
- โอนเงินเข้าบัญชีสะสมทรัพย์ ธนาคารกรุงเทพ สาขาซอยโอเรียนเต็ล ในนาม “การพิมพ์คาทอลิก” บัญชีเลขที่ 226-0-006040
- * กรณีโอนเงินกรุณา FAX, ใบสลิป (Pay in) กลับไปยังการพิมพ์ฯ หรือโทรศัพท์แจ้งให้ทราบด้วย เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการชำระเงิน และออกใบเสร็จรับเงิน

จดหมายจากผู้อ่าน

นายปณ.สาธิต

เรียน คุณ ป.ณ.สาธิต ที่เคารพ

นับจากวันที่มีคุณพ่อเจ้าวัด เดินเข้ามาทักทายครอบครัวของเรา พวกเรามีความสุขมาก โดยเฉพาะกับตัวของดิฉันเอง เพราะคุณพ่อได้ให้โอกาสกับลูกชายคนเล็กของดิฉันซึ่งกำลังเรียนอยู่ชั้น ป.5 ได้เข้าไปฝึกเป็นเด็กช่วยมิสซาด้วย

สำหรับลูกสาวคนโตของดิฉันเรียนอยู่ชั้น ม.1 แล้ว กำลังอยู่ในช่วง “วัยรุ่น วัยว้าวุ่น” ...แต่นับว่าโชคดีที่เขายังสนใจเข้าวัดเข้าวาบ้าง และตอนนี้ทุกครั้งที่เราไปร่วมมิสซาลูกสาวก็จะไปนั่งใกล้ๆ กับกลุ่มนักขับร้องของวัดก็เห็นลูกเรา “ร้องๆ ตามๆ เขาไป”

วันนี้ดิฉันดีใจมากขึ้น ที่เห็นลูกๆ เริ่มเข้าไปมีส่วนร่วมในมิสซา หรือในกิจกรรมต่างๆ ของศาสนากับทางวัดบ่อยขึ้น ซึ่งอันที่จริงดิฉันก็อยากให้ลูกๆ ได้มีส่วนร่วมอย่างนี้มานานแล้ว แต่ไม่มีโอกาส ไม่มีจังหวะ ไม่รู้ว่าจะเชื่อมต่อกับสิ่งต่างๆ เหล่านี้กับใครเขา เพราะทุกครั้งที่เราสามคนไปร่วมมิสซาเสร็จ พอมิสซาจบเราก็จะกลับบ้านเลย ไม่เคยได้คุยกับใคร เราปฏิบัติเป็นอย่งนี้มานานแล้ว

ตอนนี้ยิ่งดีใจไปกว่านั้นอีก เพราะเมื่ออาทิตย์ที่แล้วเราก็ไปร่วมมิสซากันเหมือนเดิมสามคน (ดิฉัน ลูกสาว และลูกชาย) แต่สิ่งที่เหลือเชื่อ ที่อยากเรียกว่าเป็น “เสียงเรียกของพระ” ก็ว่าได้ เพราะสามีของดิฉันซึ่งเป็นคนต่างศาสนา เขาเดินลงจากรถตามพวกเราสามคนเข้าไปในวัดด้วย เขาไปนั่งๆ ยืนๆ เขาไม่พูดอะไร... ดิฉันเห็นเขานั่งยิ้มตลอดมิสซา เพราะคงเห็นลูกชายที่กำลังช่วยมิสซาอยู่บนพระแท่น บางทีก็เห็นเขาเหลือบไปมองลูกสาวบ้าง ยิ้มไป ยิ้มมา

เวลาไม่ครอบครัวเรามีความสุขมาก เราไม่เรียกร้องอะไรมากไปกว่านี้ เพราะดูเหมือนทุกอย่างพระเป็นเจ้า “ค่อยๆ ตอบ... ค่อยๆ ให้” ตามที่ดิฉันสวดภาวนา และดิฉันอยากเขียนมาเล่าแบ่งปันว่า พระเจ้าไม่เคยทอดทิ้งผู้ที่สวดวอนต่อพระองค์เลย อยากบอกทุกคนว่า “อย่าหยุดสวด” นะคะ

กราบขอบพระคุณพระเป็นเจ้าสิ้นสุดดวงใจ

ขอบคุณ คุณ ป.ณ. สาธิต ด้วย

โรชา มาลา จันทร์อุดม

ตอบ คุณโรชา มาลา จันทร์อุดม

เวลาคนเราบอกว่า “มีความสุข” ก็นับว่าดีแล้ว แต่ชีวิตจะถือว่าประเสริฐเลยก็เดี๋ยเมื่อพูดว่า “มีความสุขในการรักองค์พระเยซูเจ้า” นับว่าครอบครัวของคุณโรชา มาลาได้รับพระพรอันประเสริฐจริงๆ ที่ในวันอาทิตย์ไปวัดแล้วมีความสุขในองค์พระเยซูเจ้าที่ทรงสัมผัสดวงใจของเราในพิธีมิสซา “อุตมคานต์” ถือว่าจดหมายฉบับนี้เป็นการยืนยันแก่เราทุกคนว่าหากเรามีความพากเพียรอดทน ครัทธามั่นคง ที่สุดเราก็จะค้นพบขุมทรัพย์อันประเสริฐในการไปวัดร่วมพิธีมิสซากับบรรดาสัตบุรุษ ขุมทรัพย์ที่ซ่อนอยู่ในบทอ่านพระคัมภีร์ทั้งสามบท ขุมทรัพย์ที่ซ่อนอยู่ในการมีส่วนร่วมตามบทบาทที่เราเป็นในพิธีกรรม แม้แต่เด็กๆ ที่มาช่วยมิสซาบนพระแท่น หรือเยาวชนที่มาอ่านพระคัมภีร์ การได้ร่วมร้องเพลงศักดิ์สิทธิ์

อีกประเด็นหนึ่งที่จดหมายฉบับนี้สื่อมาถึงเราก็คือ หากคุณพ่อทางวัดเปิดโอกาสหรือสนับสนุนให้เยาวชนที่มาวัดได้มีโอกาสมีส่วนร่วม วัยรุ่นวัยว้าวุ่นที่ผู้ปกครองห่วงกังวลก็จะพอเดินไปในทางที่ดึงมาอาศัยคุณพ่อที่วัดชี้แนวทางให้แก่พวกเขาโดยหยิบยื่นโอกาสมีส่วนร่วมในพิธีกรรมดังที่ลูกๆ ของคุณมาลา โชคดีมีโอกาส และสิ่งนี้ยังส่งผลความรักของพระในดวงใจผู้เป็นพ่อซึ่งยังไม่ได้รับศีลล้างบาป ซึ่งเหมือนเมล็ดพันธุ์แห่งความเชื่อได้ทว่าลงบนดวงใจของเขาแล้ว

ทุกวันนี้เวลาสวด“ขอให้มีความสุข” อย่าลืมเพิ่มเข้าไปอีกนิดหนึ่งนะครับว่า “ในทุกช่วงชีวิตขอให้มีความสุขในการรักองค์พระเยซูเจ้า” อย่าไปสุขในเรื่องอันตราายใช้จ่ายไร้สาระหรือไปสุขในการเบียดเบียนคนอื่นให้เดือดร้อน

ป.ณ. สาธิต

เรียนคุณ ป.ณ. สาธุ ที่นับถือ

ผมประทับใจในสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสอย่างมาก ในความนอบน้อมต่อมตน และทรงรักงานอภิบาลสัตบุรุษ อยากให้คุณ ป.ณ.สาธุเล่าเกร็ดคำสอนเล็กๆ น้อยๆ ของท่านให้ฟังบ้างครับ

ขอขอบพระคุณอย่างสูง
เปโตร จงรัก ไชยพร

ตอบ คุณ เปโตร จงรัก ไชยพร

ทุกวันนี้อะไรที่สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสตรัส อะไรที่พระองค์ทรงกระทำ เป็นเรื่องที่เราเข้าถึงจิตใจผู้คนอย่างที่สุด ทั้งเราคริสตชน และแม้ผู้ที่มีความเชื่ออื่น เป็นที่ประทับใจของคนทั่วโลก ผมขอเอาคำสอนเรื่องคำภาวนาที่พระองค์ทรงสอนสัตบุรุษแบบง่ายๆ ในสมัยที่พระองค์ยังไม่ทรงเป็นพระสันตะปาปา เพียงดำรงตำแหน่งพระอัครสังฆราชแห่งบัวโนส ไอเรส ประเทศอาร์เจนตินา พระองค์สอนเรื่องคำภาวนาต่างๆว่าจะช่วยให้เราสวดภาวนาอยู่เสมอและสวดให้แกตัวเองและสังคม ดังนี้ครับ

คำภาวนาห้านิ้วของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส

- 1) นิ้วหัวแม่มือเป็นนิ้วที่ใกล้ชิดตัวเรามากที่สุด ดังนั้นจงเริ่มต้นสวดภาวนาให้กับคนที่อยู่ใกล้ชิดกับคุณ พวกเขาเป็นคนที่คุณระลึกถึงจดจำได้อย่างง่ายดาย การสวดภาวนาให้กับคนอื่นเป็นที่รักของเราเป็น "ข้อผูกมัดอันหอมหวาน"
- 2) นิ้วถัดไปคือ "นิ้วชี้" จงสวดภาวนาให้กับคนที่สั่งสอนคุณ ให้คำแนะนำและเยียวยาจิตใจ พวกเขาต้องการการสนับสนุนและปรีชาญาณเพื่อชี้ทางแก่ผู้อื่น จงสวดภาวนาเพื่อพวกเขาอยู่เสมอ
- 3) นิ้วถัดมา "นิ้วกลาง" เป็นนิ้วที่ยาวที่สุด เตือนเราให้คิดถึงผู้นำของเรา รัฐบาลผู้ปกครองและบุคคลที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ พวกเขาต้องการแสงสว่างนำทางจากองค์พระผู้เป็นเจ้า
- 4) นิ้วที่สี่คือนิ้วที่ใช้สวมแหวน "นิ้วนาง" ซึ่งนำความปลื้มแปลกใจมาสู่ชีวิต เป็นนิ้วที่อ่อนแอที่สุดเพื่อเตือนใจเราให้สวดภาวนาเพื่อผู้ที่อ่อนแอ ผู้ป่วยหรือถูกปัญหาหุ้มนเร้า พวกเขาต้องการคำภาวนาจากคุณ
- 5) ที่สุด เรายังมีนิ้วที่เล็กที่สุด นิ้วก้อยจะต้องเตือนใจให้นึกถึงตนเอง เมื่อคุณสวดภาวนาให้กับบุคคลต่างๆ ทั้งสี่นิ้วแล้ว คุณก็ควรจะหันมามองดูสิ่งที่คุณต้องการในมุมมองที่สมควร และคุณก็จะสามารถสวดภาวนาเพื่อความต้องการของตนเองในรูปแบบที่ดีที่สุด

(คำสอนของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ในขณะที่ยังดำรงตำแหน่งพระอัครสังฆราชแห่งบัวโนส ไอเรส)

ป.ณ.สาธุ

หวังไว้ หัวใจเอ๋ย...

...เมื่อยัง คงมี ความหวัง
ความหวัง ก็ยัง มีอยู่
ตราบไต ใจเย็น หัดสู้
คือเปิด ประตู ชีวิต
...แสงริบ แสงทรี ที่เห็น
จะเป็น เช่นเพื่อน สนิท
หยดน้ำ หยดน้อย หยดนิด
ก็ยัง มีสิทธิ์ เป็นน้ำ
...จึงขอ ทอแสง ส่องใส
ส่องใจ ให้ได้ ต้มด่ำ
เปลี่ยนหวัง เป็นการ กระทำ
เพื่อย้ำ ยืนยง คงเดิม
...หวังจึง มีลม หายใจ
ยิ่งได้ พลัง มาเพิ่ม
พลัง แห่งรัก จักเติม
ช่วยเสริม ให้หวัง ยิ่งงาม.

ภัสร์

Arnoma

HOTEL
BANGKOK

The Perfect Location in the Heart of Bangkok...

89 Rajaburi Road, Pathumwan, Bangkok 10330, Thailand
 Tel: +66 (0) 2655 5555 Fax: +66 (0) 2655 7535
 Website: <http://www.arnoma.com/>
 E-mail: arnoma@arnoma.com

FELIX RIVER KWAI RESORT
 KANCHANABURI

511 Moo 3 ThanaHae, Amphoe Khung,
 Kanchanaburi 73000, Thailand
 Tel: +66 0 34 551 000 Fax: +66 0 34 551 833
 Email: Felix@felixriverkwai.co.th
 Website: <http://www.felixriverkwai.com>

Reservation Office:
 6332 River, 8th Floor
 82 Silom Road, Sathornwong,
 Bangkok, Bangkok 10500, Thailand
 Tel: +66 0 2634 4111 Fax: +66 0 2634 4095
 Email: rvs@felixriverkwai.co.th